

מדינת ישראל

משרד המשלה

13

משרד

משרד רוה"מ

אלף חב"ד

אורח

19/9/90 - 31/10/90

מחלקה

חוק מס

12

שם תיק: היחיד המדיני לראש המשלה - ארה"ב

מזהה פיו: 4612/12-א

מזהה פריט: R00036q

תאריך הדפסה: 31/08/2020

כתובת: 2-111-2-4-9

א/ר/ח

סודי ביותר

י"ב בחשוון תשנ"א
31 באוקטובר 1990
913.11
89018

קונגרס

1. חוק סיוע חוץ/הקצבות

א. ב-25.10.90 וה-26.10.90 התקיים הקונגרס בין ביהנ"ב והסנאט על חוק סיוע חוץ/הקצבות. כל הנושאים הישראליים הושארו פתוחים לדרישת חבר הקונגרס אובי, שעמד בראש המתדיינים מטעם ביהנ"ב. שני הנושאים השנויים ביותר במחלוקת היו אל-סלבדור ושמיתת החוב למצרים, היה ברור למשתתפים שאי הכוללת שמיתת החוב למצרים תביא להטלת וטו מצד הנשיא.

ב. ה"חבילה הישראלית" הועברה, כלהלן:

1. אושרה האופציה להעביר 200 מיליון \$ מ-ESF (הסיוע האזרחי) לשמוש עבור צרכים בטחוניים (FMS) בזמן המשבר במפרץ.

2. העברה מוקדמת של ה-FMS במזומן תוך 30 יום לאחר קבלת החוק או עד ה-31.10.90 (מה שיותר מאוחר מביניהם).

3. שחרור מהיר של ציוד מעודפי הצבא האמריקאי באירופה עבור מדינות MNNA (בנות ברית גדולות של ארה"ב מחוץ לברית נאט"ו). הציוד העודף מוגבל לנשק. מכאן שגם לישראל רמת הזכאות הגבוהה ביותר במסגרת הזכאות לעודפי ציוד צבאי באירופה.

4. DRAWDOWN - משיכת ציוד ממלאים אמריקאים בגובה של 700 מיליון \$ עבור ישראל (כשהכוונה הינה לאספקת ציוד לישראל עד 700 מיליון \$ בבחינת תקרה). הממוש נתון בידי הממשל.

5. הצבה מראש של ציוד אמריקאי בארץ הועלתה ל-200 מיליון \$ (בסך הכל 300 מיליון \$, כולל 100 מ' \$ ש"א 90).

6. הגדלת כספי ה-OSP (המיועד לרכש פריטים בישראל בחלק מה-FMS) מ-400 מיליון \$ ל-475 מיליון \$.

7. שמירה על תקונים "מסורתיים", כגון תיקוני ברמן ווקסמן (7 מיליון \$ לשח"פ איזורי, ו-7.5 מיליון למש"ב, אקדמי ומדיני).

8. בנוסף בדו"ח הקונגרס (ולא בחוק) נרשמו 5 מיליון \$ עבור הכושים העבריים.

ג. מס' נושאים ירדו מהפרק:

OSP =
Off shore
procurement

- שריון עבור ישראל מכספי SDAF (קרן לרכישות מערכות נשק הנשמרות בארה"ב לשעת חרום).
- הגדלת ה-FMS ע"י DEOLIGATION/REOBLIGATION בלומר העברה משנה קודמת של כספים שטרם נוצלו.
- תקון ה-CASH FLOW FINANCING (תקון אובי) בוטל. תקון זה עלול היה להגביל את יכולת התמרון הפיננסי של הרכש הבטחוני בארה"ב, ולכן היה בלתי רצוי לנו.

ד. אש"פ והשטחים

נסיונו של סנטור דהקונסינזי להעביר תקון בנושא אש"פ לא הצליח (מטרת התקון היתה למנוע כל אפשרות לנהול מו"מ של הממשל עם אש"פ באופן רשמי ובלתי רשמי, או עם כל גוף הנמצא תחת שליטתו והשפעתו של הארגון).

בנושא האוניברסיטאות בשטחים, הוסכם לקבל נוסח מתוקן ומרוכך של הסנאט (שגובש ע"י הסנטורים קסבאום, באשוויץ, צ'יפי ודול), המברר ישראל על החלטתה לפתוח בתי"ס ביו"ש לרבות מכללות ואוניברסיטאות אלקודס ובית לחם. התיקון מביע גם תקווה שבתי"ס ישארו פתוחים וכל בתי"ס שיפתחו בהקדם יכובדו ע"י כל הצדדים כמקומות לימוד.

ה. שמיטת חובות למצרים

הנושא נדון באריכות רבה ובטונים צורמים ביותר. התקבל נוסח שעיקרו הוא נוסח הסנאט בלווית תקוד קל של אובי. נוסח זה הוסיף לסמכות הנשיא למחוק החובות למצרים מס' אלמנטים חדשים:

1. קיום ועידה בינלאומית של מדינות תורמות לכלכלת מצרים (צרפת, גרמניה, יפן, סעודיה, כווית) ונושות כדי לדון בשמיטת החוב של מצרים בכללותו ולחתור לפעולה מולטיטלרלית לפתרון בעיות החובות המצריים, על הועידה להתקיים עד ה-31.12.

2. על הנשיא להגיש דו"ח בינואר 1991 כדי להעריך המצב.

ד"וח הקונפרנס עבר בביה"ב בהצבעה בתוצאה 188 בעד ו-162 נגד (שזה רוב קטן למדי, ומשקף העדרותם המכוונת של קונגרסמנים רבים) בסנאט עבר VOICE-VOTE-B.

ו. יוזמות שהיה בהם כדי לפגוע בישראל בסנאט

1. מדיניות ההתנחלויות של ישראל:
ב-19.10 בעת דיון על חוק סיוע החוץ מציעים הסנטור בוב דול (מנהיג המעוט בסנאט) והסנאטור הדמוקרטי בוב בירד (יו"ר וועדת ההקבות ומנהיג הרוב לשעבר) הצעת תקון הטוענת כי אכלוס מזרח ירושלים בעולים מנוגדת לרוח וכוונות 242, ו-338. לפי התקון מדיניות התמריצים להתנחלויות מנוגדת אף היא להחלטות אלו ומנוגדת ליעוד ערבויות הדיור לעולים מבר"מ. הנשיא נדרש איפוא לדווח לוועדות הקונגרס על פעילות ההתנחלויות, מימונו, תמריציהן ומספרי המתנחלים. הדיווח יעודכן מידי 120 יום.

הצעת התקון נדחתה אמנם ברוב של 8:90 (דול, בירד, וואלוף, מקלור, גארן, ג'פורדס, קסבאום ופריור)- אך חומרתו בעצם הגשתו.

2. בקורת על חקיקה פרו-ישראלית:

ב-22.10 עורך סנאטור בירד "פיליבסטר" שנמשך כשעתיים בזמן הדיון על תקון אינווה-קסטון (הדן בהעברת ציוד צבאי לישראל ממלאי הצבא האמריקאי בשווי של 700 מליון דולר) שעבר ב-VOICE VOTE. לאחר שהועברה ההחלטה מציע סנאטור בירד תיקון שבא לבטל הצבעה זו ותיקונו שנפל ברב של 97 מול 1. בירד טען שכל אופוזיציה לנושא הקשור לישראל נתפסת כהתנכלות כללית לישראל-ומכשול פסיכולוגי זה חייב להסתיים.

2. חוק תקציב הפנטגון/הקצבות

א. להלן הנושאים הישראליים שהושגו:

1. המשר מימון ה"חץ" (42 מליון דולר) ובתנאי המימון הקיימים (80% על חשבוו ארה"ב).
2. אושר המשר תכניות רכש לרובת טיל ה"פופאי", מערכת ראית לילה למסוק הקוברה, "שמשונים" ומזל"טים.
3. כ"כ המשר תכנית בדיקת מערכות נשק זרות והקצאת כספים למו"פ משותף עם מדינות נא"ט ו-MNNA.
4. הרחבת מתקני נמל חיפה והרחבה אפשרית של נמל אשדוד (15 מליון דולר).
5. הקמת מאגרי דלק בישראל לשעת חרום, שקיבולתם תהיה 4.5 מליון חביות.
6. פתיחת מכרזים ל-EUROPEAN WORKLOAD (תחזוקת ציוד אמריקאי באירופה) בפני התעשייה האירית.
7. זרוז מימוש חוזי בטחון ושחרור טכנולוגיות וסיוע לתעשיות הבטחוניות לקידום חוזהו.
8. עידוד הפנטגון לעבות את היקף השת"פ האסטרטגי והתעשייתי-בטחוני.

3. סיכום

- א. מעבר לסיוע האזרחי והצבאי "הרגיל" של 3 ביליון \$ קיימות תוספות נרחבות ומשמעותיות ביותר. יש לראות תוספות אלו על רקע המצב המיוחד במז"ת כ"כ יש לראות בהן הכרת הקונגרס בצרכים הבטחוניים של ישראל.

אאא, חוזם: 27184

אל: רהמש/1731

מ-: ווש, נר: 2282, תא: 311090, זח: 1545, דח: מ, סג: סו,

בבב

סודי / מיידי

אל: סמנכ'ל צפ'א ופר'נ

מנהל מצפ'א

דע: מקש'ח / משהב'ט

נספח צבאי - כאן (הועבר)

מאת: ק. לקונגרס

עסקת נשק עם סעודיה - חלק ב'

1. בנפרד, נייר פנימי שהוכן בפנטגון ואשר הושג ע'י מכר שלי שקיבלו על בסיס אישי. הנייר הודפס מחדש בשגרירות בשל איכותו הגרועה של המקור. הנייר עוסק בשת'פ עם נציגי התעשיות הבטחוניות האמריקאיות במסגרת קבוצת עבודה משותפת שהוקמה ככל הנראה סביב העסקות עם סעודיה.

2. כפי שתוכלו לראות, הנייר מנמק את הסיבות להיקף העסקות עם סעודיה, כאשר הנימוק העיקרי הוא השיקול הכלכלי חוזרת הכלכלי (700 אלף מקומות עבודה לשתי העסקות וחיזוק התעשיות הבטחוניות האמריקאיות).

3. באותו נייר מופיעים גם מרכיבי העסקה השנייה.

אנא שמרו על חסיון המידע.

יהודית ורנאי דרנגר

לבח

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, @ (שהבט), בנצור, מצפא, ר/מרכז, ממד, @ (רס), אמן, @ (מקשח/משהבט)

סססס

2/10/77

א/כהק

אאא, חוזם: 26586

אל: רהמש/1693

מ-: המשרד, תא: 311090, זח: 1601, דח: מ, סג: סו,

בבב

87723

סודי/מיד

אל: וושינגטון
השגריר

(1) הנשיא בוש הציע לנשיא המדינה פגישה בבית הלבן ב-14/11 ב-14:00. הודעתי לשגריר ארה"ב שלצערנו ייבצר מהנשיא הרצוג להיענות להצעה כיוון שלא יהיה סיפק בידו לצאת את טוקיו מבעוד זמן בגלל פגישתו שנקבעה עם רוה"מ יפאן.

(2) סגן הנשיא קווייל הציע לנשיא הרצוג לטוס עמו במטוסו הנשיאותי מטוקיו לושינגטון כאורחו. הודעתי לשגריר בראון שמפאת הנ"ל אנו מודים אך הנשיא לא יוכל להיעתר להזמנתו האדיבה.

(3) הזמן היחיד הבא בחשבון מבחינת נשיא המדינה לפגישה עם הנשיא בוש הוא ה-16 לפנה"צ כדי שהנשיא הרצוג יספיק לשוב ללוס-אנג'לס בטרם כניסת השבת.

לשגרירות ארה"ב כאן נמסר שהפגישה ב-16/11 איננה מסתייעת וחזרו על ההצעה לפגישה ב-14/11.

(ד) השגרירות מוסרת לנו שהבית הלבן ביקש מספרי הטלפון של הנשיא הרצוג לקראת שיחה טלפונית היום או מחר.

בנצור

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, לשכתהנשיא

סססס

214 1382 668

Arms Transfers to Saudi Arabia

The Administration has sent a notification to the Congress of proposed arms transfers to Saudi Arabia totaling approximately \$7.5 billion. It has committed itself to send a second package, valued at approximately \$12.5 billion, to the Congress early next year. The Congress will have to evaluate the security, foreign policy, and economic implications of the sales.

-- Security: The Saudis have made major arms purchases in the past to provide for their own defense. In the current crisis, they have also provided the U.S. with both logistical and financial support. They recognize however, that they will have to increase further the size and quality of their own forces. The size of the proposed purchases reflect this desire. Obviously the larger and more proficient the Saudi armed forces, the lower the demands will be on the U.S. for assistance in the future.

-- Magnitude of Package: \$20 billion is a sizeable sum. However, three factors tend to exaggerate the size of Saudi weapons purchased. First, the size of Saudi Arabia, roughly equal to the U.S. East of the Mississippi, requires wide dispersion of defensive weapons systems. Second, the distance of Saudi Arabia from the U.S., and its limited industrial infrastructure, require that it purchase large amount of spare parts and U.S. industry support for its systems. Third, the Arms Export Control Act requires that considerable equipment and support related to transportation, communication, testing, maintenance and training must be notified to the Congress, even though such goods and services are not themselves weapons systems.

-- Urgency of Requirement: The initial package generally involves equipment which can be made available to the Saudis immediately or within a few months, mostly from U.S. military inventories or current production. There is a tendency of critics to note that much modern equipment cannot be delivered in under three years, and hence they always argue that there is no urgency in sending a request. Thus the rationale for splitting the total package into two parts. However, if a request is delayed six months, that simply means the product cannot be delivered for three and a half years. Insofar as such equipment means less requirement for American troops, advocates of delaying sales are defacto advocating longer term American commitments of troops and equipment.

-- U.S. Logistics: The current involvement of U.S. forces has made clear the advantage to the U.S. of the Saudis having U.S. equipment in inventory. Where their equipment and ours were similar or identical, U.S. forces were able to obtain considerable logistical support for our own equipment when it arrived. When this was not the case, the U.S. had to bring increased supplies and manpower to support our equipment.

3/4 1382

668

-- Economic Impact: The current increased offshore U.S. military activity, and increased oil prices, will both tend to worsen the U.S. balance of payments. On the other hand, the proposed sale will help offset those negative impacts. In fact, as Saudi Arabia increases production, its revenues will increase by \$2-3 billion a month, much of which will be used to offset U.S. defense expenditures in Saudi Arabia, and to pay for defense purchases from the U.S. As much of the increased Saudi revenue will come from Western Europe and the Far East, those countries will indirectly be paying for both U.S. presence in the Gulf and for the Saudi purchases of U.S. defense products.

-- Defense Industrial Base: The declining U.S. defense budget will result in reduced employment, research and development in high technology industries, increased unit prices for equipment purchased in lower quantities by DOD, and an overall contraction in the number of companies available for defense production in case of an emergency. The sales to Saudi Arabia can help offset reduced domestic purchases, and hence slow each of the above trends. The employment value of the immediate package can be estimated at over 250,000 man years of work (assuming equipment taken from inventory is replaced) and for the full \$20 billion, approximately 700,000 man years of employment over the next half decade.

-- Future Sales: Much of the major equipment envisioned in the above sale will be in inventory for over two decades. This assures additional sales related to training, servicing, upgrades, and replacements. The total dollar value and jobs implications of the sale over the lifetime of the equipment is likely to be two to three times the value of the package currently being notified.

-- U.S. Influence: The magnitude of the sales, if approved, guarantees that the U.S. will be the dominant supplier of defense equipment to Saudi Arabia over the rest of the century. The close ties to our military and industry that this implies also assures that U.S. influence will remain strong in the Kingdom.

-- Israeli Security: Like its response to Israel's equipment requirements in 1973, the U.S. response to the Iraqi threat against Saudi Arabia in 1990 demonstrates that the U.S. can continue to be called upon to aid all the friends in the Middle East to deter aggression and defend their territorial integrity. The reliance on the U.S., the chief supplier of Saudi weapons systems guarantees that the U.S. will continue to have major influence on all of the moderate Gulf States. Finally, the positive impact on the U.S. defense industrial base from the sale will enhance the ability of the U.S. to be in a position to aid other allies should the need arise at a later date.

1990-10-31

18:21

KESHER-WASHINGTON

1480126

04

4/4 1382

668

Phase I of Saudi PackageMajor Systems

<u>System</u>	<u>Prime Contractor</u>	<u>No.</u>	<u>b\$</u>
Patriot	Raytheon/Martin Marietta	6	1.0
M1A2 Tank	General Dynamics	150	1.3
M2A2 Bradley IFV	FMC	100	.8
M113 APCs	FMC	207	.2
MLRS (plus rockets)	LTV	9	.6
KC130 Tankers	Lockheed	7	.5
C-130H	Lockheed	10	.3
AH-64 Apaches	McDonnell Douglas	12	.3
Wheeled Vehicles	LTV, Others	10,000	1.8
<u>Total Value of Package:</u>			<u>7.5</u>

Saudi Package Phase IIMajor Systems

<u>System</u>	<u>Prime Contractor</u>	<u>No.</u>	<u>b\$</u>
E-3/KE-3	Boeing	7 - 11	
F-15 F Eagle	McDonnell Douglas	24	
AH-64 Apaches	McDonnell Douglas	36	.9
Patriot Missile	Raytheon/Martin Marietta	20	3.2
M1A2 Tanks	GD	235	2.0
M2 Bradleys	FMC	550	2.2
MLRS	LTV	69	.6

END

אאא, חוזם: 847

אל: רהמש/39

מ-: וושינגטון, נר: 512, תא: 311090, זח: 2205, דח: ב, סג: שמ,

בבב

שמור / בהול לבוקר

אל: פריס - עבור שה"ח

דע: סמנכ"ל צפ"א ופר"ן

מאת: השגריר, וושינגטון

הנדון: ערבויות לדיור

1. בהמשך לטפולנו בנושא בימים האחרונים להלן מהתדריך היומי של מחמ"ד מהיום (31/10), דברים המאשרים את שמסרתי לאורי אורן.

DO YOU HAVE ANY UPDATE ON THIS INTERMINABLE SAGA OF THE 400 MILLION (DOLLARS IN) HOUSING GUARANTEES TO ISRAEL? THERE'S APPARENTLY SOME REPORTS FLOATING ABOUT THAT THE SECRETARY HAS FROZEN THE PROCESSING OR THE IMPLEMENTATION OF THE AGREEMENT.

MS. TUTWILER: I'VE SEEN THOSE REPORTS AND I CAN TELL YOU THAT HE HAS NOT FROZEN THE IMPLEMENTATION AND THAT WE ARE STILL WORKING OUT THE DETAILS IN THE IMPLEMENTATION.

Q UH-HUH. IS THERE GOING TO BE A US TEAM GOING OUT THERE OR --

MS. TUTWILER: AT SOME POINT, BUT I DON'T HAVE A DATE FOR YOU. I MEAN, MY UNDERSTANDING THE LAST TIME WE DID THIS, RUTH, WAS THAT AN AID -- A-I-D -- DELEGATES OR INDIVIDUALS WERE GOING TO MEET AT SOME POINT -- I DON'T KNOW IF IT'S HERE OR THERE. I JUST -- THAT'S ALL BEING WORKED OUT.

Q THERE WAS SOME QUESTION, THOUGH, WHETHER YOU WERE SATISFIED WITH THE FAMOUS LEVY LETTER OF OCTOBER 2ND, SINCE IT HAS BEEN SORT OF -- HE SORT OF APPEARED TO BE BACKING OUT OF THAT COMMITMENT.

MS. TUTWILER: THE SECRETARY HIMSELF HAS ADDRESSED THAT, AND THERE'S NO QUESTION IN HOW HE ADDRESSED THAT, THAT HE DID NOT HAVE A QUESTION ABOUT IT. IN THE UNITED STATES GOVERNMENT'S VIEW -- YOU CAN CHECK THE RECORD; WE ANSWERED THIS QUITE EXTENSIVELY -- IS THAT THERE IS NOT A RETRACTION OF THE FOREIGN MINISTER'S ASSURANCES IN THE OCTOBER 2 LETTER.

ברכות.

שובל.

לבח

תפוצה: שהח, סשהח, @מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, @רהמ)

סססס

1530-03-26

19:06

KESHER-WASHINGTON

1480126

02

(119)

1/27/89
3.10.89

11/28/88

ORIGINAL
✓
3.2.89

903
2/9

A.I.D. Grant No: 271-K-628

AGREEMENT

BETWEEN

THE GOVERNMENT OF ISRAEL

AND

THE GOVERNMENT OF THE UNITED STATES OF AMERICA

ACTING THROUGH

THE AGENCY FOR INTERNATIONAL DEVELOPMENT

Dated: October 31, 1989

Agreement, dated October 31, 1989 between the Government of Israel ("Israel") and the Government of the United States of America, acting through the Agency for International Development ("A.I.D."), together referred to as the "Parties."

ARTICLE I

The Grant

3/9 903

To support the economic and political stability of Israel, A.I.D., pursuant to the Foreign Assistance Act of 1961, as amended, agrees to grant to Israel under the terms of this Agreement not to exceed one billion one hundred and thirty million U.S. dollars (the "Grant").

ARTICLE II

Conditions Precedent to Disbursement

SECTION 2.1. Conditions Precedent to Disbursement

Prior to the disbursement of the Grant, or to the issuance by A.I.D. of documentation pursuant to which disbursement will be made, Israel will, except as the Parties may otherwise agree in writing, furnish to A.I.D., in form and substance satisfactory to A.I.D.:

(a) a statement of the name of the person holding or acting in the office specified in Section 5.2, and of any additional representatives, together with a specimen signature of each person specified in such statement.

(b) a designation of the bank account to which the Grant proceeds are to be deposited, together with the Grantee's statement that such bank account is established and will be maintained in the manner required by Section 4.3 of this Agreement.

SECTION 2.2. Notification

When A.I.D. has determined that the conditions precedent specified in Section 2.1 have been met, it will promptly so notify Israel.

SECTION 2.3. Terminal Date for Conditions Precedent

If the conditions specified in Section 2.1 have not been met within ninety (90) days from the date of this Agreement, or such

later date as A.I.D. may agree to in writing. A.I.D., at its option, may terminate this Agreement by written notice to Israel.

ARTICLE III

Disbursement

4/9 903

SECTION 3.1. Disbursement of the Grant

After satisfaction of the above Conditions Precedent, A.I.D. will deposit in the bank designated by Israel pursuant to Section 2.1 (b) above the sum of one billion one hundred and thirty million United States Dollars (\$1,130,000,000).

SECTION 3.2. Date of Disbursement

Disbursement by A.I.D. will be deemed to occur on the date A.I.D. makes deposit to the bank designated by Israel in accordance with Section 3.1.

ARTICLE IV

Special Covenants

SECTION 4.1. No Use for Military Purpose

It is the understanding of the Parties that the Grant will not be used for financing military requirements of any kind, including the procurement of commodities or services for military purposes.

SECTION 4.2. Uses of Grant Proceeds

The proceeds of the Grant may only be expended for such purposes as may be agreed upon by the two governments. Program uses of the Grant shall be restricted to the geographic areas which were subject to the Government of Israel's administration prior to June 5, 1967.

Section 4.3. Accounting For Grant Proceeds

The parties agree on the following applicable procedures:

(a) Grant proceeds will be deposited to a bank account established by the Grantee solely for the receipt of Cash Transfer assistance from A.I.D. Such proceeds may not be commingled with other funds from whatever source. Should any interest be earned on such account, such interest will be treated as though it were principal (i.e., Grant proceeds) received under the terms of this Agreement.

(b) The Grantee will maintain financial documentation, books and records, in accordance with generally accepted accounting principles and practices, concerning use of Grant proceeds for a period of three years from the date of this Agreement. Within one year of the disbursement by A.I.D. of Grant proceeds, the Grantee will advise A.I.D. in writing, with appropriate detail, on the uses to which such Grant proceeds have been put. The documentation, books and records required hereunder will be available for examination by A.I.D. or any of its authorized representatives at all times as A.I.D. may reasonably request for a period of three (3) years after the date of final disbursement by A.I.D. under this agreement.

ARTICLE V

Miscellaneous

SECTION 5.1. Communications

Any notice, request, document, or other communication submitted by either Party to the other under this Agreement will be in writing or by telegram or cable, and will be deemed duly given or sent when delivered to such Party at the following address:

To Israel: Economic Minister
Embassy of Israel
3514 International Drive, N.W.
Washington, D. C. 20008

To A.I.D.: Director, Office of Project Development
Bureau for Asia and Near East
Agency for International Development
Washington, D. C. 20523

All such communications shall be in English, unless the Parties otherwise agree in writing. Other addresses may be substituted for the above upon the giving of written notice.

SECTION 5.2. Representatives

For all purposes relevant to this Agreement, Israel will be represented by the individual holding or acting in the office of Economic Minister, Embassy of Israel, and A.I.D. will be represented by the individual holding or acting in the office of Director, Office of Project Development, Bureau for Asia and Near East, each of whom, by written notice, may designate additional representatives for all purposes.

The names of the representatives of Israel, with specimen signatures, shall be provided to A.I.D., which may accept as duly authorized any instrument signed by such representatives in implementation of this Agreement, until receipt of written notice of revocation of their authority.

SECTION 5.3. Amendment

This Agreement may be amended by the execution of written amendments by the authorized representatives of both Parties.

IN WITNESS WHEREOF, Israel and the United States of America, each acting through its duly authorized representative, have caused this Agreement to be signed in their names and delivered as of the day and year first above written.

GOVERNMENT OF ISRAEL

By: Moshe Arad
Title: Moshe Arad
Ambassador of Israel

UNITED STATES OF AMERICA

By: Carol C. Adelman
Title: Carol C. Adelman
Assistant Administrator
Bureau for Asia and
Near East
Agency for International
Development

אאאא, חוזם: 25802

אל: רהמש/1666

מ-: ווש, נר: 2280, תא: 301090, זח: 2000, חמ: סג: סב,

בבב

סודי ביותר ח. ר. ב. / מידי

לשכת רוה'מ

לשכת שה'ח

מאת: השגרירות וושינגטון

שיפטר על הממשל, הדלפות ותהליך השלוםלהלן נקודות שהעלה שיפטר, במהלך שיחתו עם השגריר (24.10), תוך בקשה
מפורשת שישמרו OFF THE RECORD (אף בקש שנמנע מרישומן י.א.)

1. מייחס חשיבות מרובה לשיפור מערכת היחסים האישית בין צמרת הממשל (בוש בייקר) לבין ישראל (הדגיש בעיקר -רוה'מ שמיר). לדעתו, קשה להפריז במידת חשיבות תפקידו של השגריר הישראלי בושינגטון בהקשר זה. שב והדגיש הצורך במערכת יחסים אישית בין השגריר ובייקר. קבע שאומרים על בייקר שהוא דג קר, אך לדעתו (של שיפטר) ניתן לחממו.

2. ציין ההבדל בין גישת רייגן לישראל שהיתה חיובית, על רקע העובדה שרייגן חי בתקופת השואה, (לדידו -רייגן לא היה זקוק לספר לימוד כדי לפתח גישתו זו), לבין העדר הגישה האישית מצד בוש ובייקר. לדעתו, תופעת רייגן לא תחזור בשל השתנות הדורות.

3. השגריר ציין כי אף רוס ואיגלברגר ציינו חשיבות הקשר בינו לבין בייקר, אך עדיין לא קבל הזמנה מצידו של המזכיר. כן ציין השגריר כי חשוב שהמזכיר יבקר בישראל.

4. שיפטר קבל על תופעת ההדלפות בארץ, הגורמת, לדעתו, לנזקים מדיניים חמורים השגריר ציין מאמצינו למנוע התופעה.

5. שיפטר ציין שלא הבין הסתייגותינו, בשעתו, מהצעות בייקר (לפתיחת הדיאלוג הישראלי -פלסטיני), בעיקר בנושא ירושלים. לדעתו, ישראל צריכה היתה להשיב חיובית כדי להעמיד הערבים במיצר. ציין שלאחר שוך משבר המפרץ יחזרו לעסוק בנושא הסכסוך הישראלי ערבי, ואי התקדמות באפיק הדיאלוג עלולה לקדם כינוס ועידה בינ'ל בניגוד לאינטרס ישראל.

6. השגריר השיב כי אין ביכולתנו לוותר על עמדות מדיניות עקרוניות תוך הסתמכות על ההנחה שהערבים ישיבו בשלילה. הערבים עלולים להשיב בחיוב ולתרום ליצירת מהלך המנוגד לעינינו.

אמיתי

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור

סססס

ר
א
נ
ו
י
ב

אאא, חוזם: 25547

אל: רהמש/1626

מ-: וושינגטון, נר: 456, תא: 301090, זח: 1312, דח: מ, סג: בל,

בבב

בלמ"ס / מיידי

אל: מצפ"א

דע: דר' ליבה, קונכ"ל מיאמי

מאת: ראש יחידת ק. לקונגרס, וושינגטון

הסנטור קוני מק - עסקה סעודית, מדיניות ארה"ב במז"ת

הנקודות להלן מפי הסנטור (רפוב'. פלורידה, חבר ועדת החוץ) בנאומו בארוע השנתי של JINSA ובשיחה פרטית עם תום הארוע:

1. לעסקה הסעודית (שלב 1, 2) השפעה שלילית על המאזן הצבאי ישראל-ערב.
התנגדות לעסקה - בעת העמות במפרץ - עלולה להתפרש ככרסום בתמיכה בנשיא, עד כדי פגיעה במאמץ לאומי של ארה"ב. כדי להחזיר האיזון המופר יש, לדעת מק, להעניק לישראל הכמות והאיכות הנדרשים לכך. על ישראל להציג בצורה מפורטת ונחרצת את דרישותיה, ולהבהיר כי אי-היענות לצרכים צבאיים לגיטימיים עלולה ליצור את הרושם כאילו יש קרע בין ארה"ב לישראל, לכרסם ביכולת ההרתעה של ישראל (המורכבת גם מיחסיה עם ארה"ב) ולגרור את האזור למלחמה נוספת.

2. מדיניות הממשל - אותה שולל מק - נועדה להקים ביש"ע מדינה פלסטינית בראשות אש"פ. הממשל טועה בהתמקדותו בנושא הפלסטיני, ובאי-סיום מוחלט של הדו-שיח עם אש"פ. הדרך הנאותה לקדם את תהליך השלום היא באמצעות התיב הערבי-ישראלי, אשר יקדם גם את פתרון הבעיה הפלסטינית.
פלסטינים - כולל אש"פ - אין את הכח הפוליטי לגרור אחריהם את מדינות ערב, ההיפך הוא הנכון.

3. הדיאלוג עם אש"פ התבסס על הצהרות אש"פ. מדיניות יש לבסס על כוונות. במקרה של אש"פ, הן הכוונות והן מרבית ההצהרות סותרות את רעיון הדיאלוג.

4. החלטות האו"ם בהקשר להר-הבית הן DEAD WRONG, וכך גם תמיכת ארה"ב בהן. הן שולחות מסרים בלתי-מייצבים לאזור הפוגעים באינטרס ארה"ב.

5. ארה"ב הקריבה עקרונותיה בהתירה לסוריה להשתלט על לבנון.

6. עקרון המדיניות שלו כלפי ארה"ב וישראל כאחד: החופש והבטחון כמרכז ההווה. השלום מהווה בונוס חשוב, אך לא את המוקד, קידום השלום בכל מחיר מכרסם בחופש ובבטחון הלאומי, ולכן גם בשלום עצמו.

יורם אטינגר

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז, @ (רם), אמן, ממד, בנצור, מצפא, סולטן, רביב

סססס

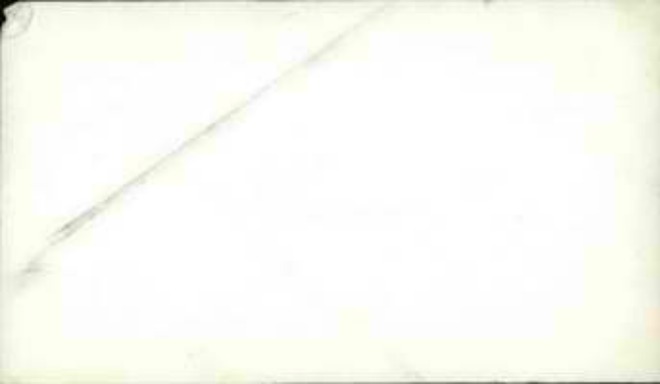
Tel: 213-295-3436

**AFRICAN-WORLD JEWISH
SOLIDARITY ORGANIZATION, INC.**

SAM MORIAH NATT, JR.
*EXECUTIVE VICE PRESIDENT
INTERNATIONAL COOPERATION*

5348 10th AVENUE

LOS ANGELES, CA 90043 U.S.A.

Tel: 213-295-3436

**AFRICAN-WORLD JEWISH
SOLIDARITY ORGANIZATION, INC.**

SAM MORIAH NATT, JR.
*EXECUTIVE VICE PRESIDENT
INTERNATIONAL COOPERATION*

5348 10th AVENUE

LOS ANGELES, CA 90043 U.S.A.

אאא, חוזם: 24383

אל: רהמש/1554

מ-: וושינגטון, נר: 440, תא: 291090, זח: 1717, חמ: סג: שמ,

בבב

שמור/מיידי

צוה"ק

אל: סמנכ"ל צפ"א ופר"נ, מנהל מצפ"א, מקש"ח/משהב"ט (בטחון העבירונא),
 רמש"נ/ניו-יורק (בטחון העבירונא), ציר כלכלי-כאן, נספח צבאי-כאן
 מאת: ק. לקונגרס

קונגרס: ההשלכות הכספיות של החקיקה לשנת 1991

1. מרבית יעדנו המדיניים והכספיים שנקבעו בראשית השנה הובטחו עוד לפני פגרת הקיץ באוגוסט, אולם הורחבו בצורה משמעותית בעקבות המשבר במפרץ, וקראת סוף תהליך החקיקה ואושרו בשעות האחרונות של הקונגרס ה-101, שהסתיים ב-27/10 בשעות הקטנות של הלילה.

2. בתחילת השנה, החל מ-15/1/90, החל רעיון "חדש" לקרום עור וגידים ולצבור תאוצה, בעקבות המאמר שפירסם הסנטור דול ב-N.Y.T. שעיקרו קיצוץ בסיוע החוץ ל-5 המדינות הנהנות העיקריות מהסיוע. כל זאת היה על רקע ההתעוררות במזא"ר והצורך בקיצוץ התקציב הפדראלי.

3. משך חודשים עסקו הקונגרס והממשל במו"מ, פסגות תקציביות ודיונים ארוכים סביב השגת ההסכם לקיצוץ בגרעון ובסופו של דבר הועברה החלטת התקציב 12 שעות לפני שסיים הקונגרס ה-101 את עבודתו. במסגרת הפסגה התקציבית נשמרה תקרה גבוהה לפונקציה 150 עניינים בינ"ל, ממנה מוקצב סיוע החוץ וגם תקציב הפנטגון שקוצץ, לא גרם לפגיעה בנושאים הישראליים. יתרה מכך, המשבר במפרץ הוריד לפי שעה מעל הפרק את הדיון בקיצוץ אפשרי למדינות כישראל ומצרים. מאידך, הקיצוץ בתקציב הפדרלי והצורך בהעלאת המיסים, גרם להתמקדות חוזרת (במיוחד סביב נושא שמיטת החוב למצרים) בנושא הבלתי פופולרי של סיוע החוץ. על רקע זה בולט השנה עוד יותר הנתח הישראלי בחקיקה.

4. את הסיוע והתוספות הנלוות, נמיון גם השנה ע"פ הקטגוריות של השנים הקודמות:

א. הכנסות ישירות - כספים המועברים ישירות לישראל או יושקעו בישראל ע"י ממארה"ב.

ב. הכנסות עקיפות - כספים שישראל נהנית מהם בארה"ב או מקומות אחרים בחו"ל.

ג. חסכונות - הסדרים שנועדו להקל על נטלים מסויימים.

5. באשר להשלכות הכספיות מעבר לסיוע האזרחי והצבאי של 3 ביליון דולר. קיימות תוספות נוספות למשרדים רשמיים ורשמיים למחצה בארץ ובחו"ל המסתכמים ב: 1,471.8 ביליון דולר.

6. לאור הרגישות הרבה (כאן בארה"ב) סביב הקיצוץ בתקציב הפדרלי, העלאת מיסים ומגבלות חוק הסיוע, ממליצים מאוד לא להתייחס בפומבי לתוספות בחקיקה מהן נהנית ישראל.
 ישראל, ממילא זוכה לביקורת בנושא ובודאי נראה כתבות על כך בעתונות. לפיכך יפה השתיקה בשעה זו.

7. להלן תמונת המצב ע"ס החלוקה לעי"ל:

א. חוק סיוע חוץ

(במליוני דולרים)

הכנסות עקיפות חסכוניות	הכנסות ישירות	הסעיף
	1.200	1. סיוע אזרחי (ESF)
	55 - כ	2. ריבית על הסיוע האזרחי
1.328	475	3. סיוע צבאי (FMS)
	70	4. ריבית על הסיוע הצבאי
200		5. STOCPILES
700		6. DRAWDOWN
	45	7. קליטת עולים
		בישראל
7		8. שת"פ איזורי (ישראל מצרים וארה"ב) - תיקון וקסמן
5		9. הקצבות למש"ב (פרוייקטים לעולם השלישי) - תיקון ברמן I -

חסכוניות	הכנסות עקיפות	הכנסות ישירות	הסעיף
	2.5		10. הקצבות למחקר אוניברסיטאי (פרוייקטים בעולם השלישי) - תיקון ברמן II
			11. בתי ספר ובתי חולים כ-7 אמריקנים בחו"ל (ASHA)
	15		12. סיוע ליו"ש
			סה"כ:
	4,109.5	=900	1,357.5
			1,852

ב. חוק תקציב הפנטגון

(במליוני דולרים)

הכנסות ישירות	הכנסות עקיפות חסכוניות	הסעיף
		1. מלאי דלק ע"פ ממוצע של

30 דולר לחבית
החסכון הוא של
135 מ' דולר.

לשעת חרום
4.5 מיליון
חביות

ע"פ מחיר של
40 דולר לחבית
החסכון יגיע
ל-180 מ' דולר.
לפיכך קבענו
ממוצע של
157 מ' דולר.

15

2. הרחבת נמל
חיפה

3. פרויקט "החץ" 42 "חץ ב'" 7 השלמת "חץ א'"

הסעיף	הכנסות ישירות	הכנסות עקיפות	חסכוניות
4. פופיי - המשך רכש	25.8		
5. מערכת ראיית לילה C-L-NAS למסוק הקוברה	41 (רכש)	12 (המשך פיתוח)	
6. "שמשוניים" (TALD)	25		
7. תכנית בדיקת כ-8 מערכות נשק זרות (FWE)			
8. מו"פ משותף עם כ-9.5 נאט"ו			
9. מזלטי"ם (UAV)	20-כ		
סה"כ:			
158.3	47	157 = 362.3	דולר

סה"כ סיכום התוספות:

2010.3	-	הכנסות ישירות
1404.5	-	הכנסות עקיפות
1057	-	חסכוניות
4471.8		סה"כ

הערות:

א. בעת ביקורו בווינגטון, במחצית חודש ספטמבר ש"ז, עמד שהב"ט בפגישותיו בקונגרס ובממשל, על צרכיה של ישראל (בעקבות פלישת עירק לכווית) בסך: 1

ביליון דולר סיוע חרום ו-700 מיליון דולר העלאת ה-FMS (התאמת הסיוע הנשחק בשל האינפלציה).

ב. בשני החוקים (חוק סיוע חוץ וחוק תקציב הפנטגון) קיבלה ישראל, בהקשר של מבצע "מגן המדבר" כדלקמן:

200 מיליון דולר - הצבה מראש.

700 מיליון דולר - משיכת ציוד ממלאים.

157 מיליון דולר - (ערך משוער של 4.5 מיליון חביות דלק לשעת חרום).

בנוסף לכך הוכללה חקיקה הנוגעת לשחרור מהיר של עודפי ציוד אמריקנים עבור MNNA. את ה-FMS לא ניתן היה להעלות לאור המגבלות התקציביות הקשות.

ג. הבעיה העיקרית העומדת עתה על הפרק בהקשר לסעיף ב' לעיל היא הענות הממשל לביצוע המלא של החקיקה ומשך המו"מ שיארך על מנת ליישם חקיקה זו.

2. לא נכללו בטבלה לעיל חקיקות ונושאים בעלי פוטנציאל לסייע לישראל כמו הכנת דוחות ע"י הפנטגון לגבי מגוון נושאים בתחום שת"פ הטכנולוגי/ביטחוני בין 2 המדינות. כן לא נכללו סיכום הזמנות ישירות ועקיפות ע"י הפנטגון מהתעשייה הבטחונית הישראלית (כמו למשל רדיו CINCGARS לתדירן).

יהודית ורנאי-דרנגר

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז, @ (רס), אמן, ממד, בנצור, מצפא, כהן, כלכליתב', אוצר, @ (מקשח/משהבט)

סססס

אאא, חוזם: 24360

אל: רהמש/1549

מ: וושינגטון, נר: 435, תא: 291090, חז: 1611, חד: מ, סג: שמ,

בבב

שמור / מידי

אל: מצפ"א

מאת: ק. לקונגרס

כ"ה
ל' תשנ"גביהנ"ב: פגישת השגריר עם הקונגרסמנים היהודים.

ב-25/10 קיים השגריר פגישת הכרות עם הקונגרסמנים היהודים. בגלל לוח הזמנים העמוס של הקונגרס (סיום חקיקות ורצון "נואש" לצאת לפגרה) היתה הנוכחות יפה אולם לא מלאה והמארח, הקונגרסמן סידני ייטס (זקן הקונגרסמנים היהודים) אף הוא נעדר מהפגישה (ישב יו"ר בקונפרנס של INTERIOR).

השתתפו בפגישה: - הקונגרסמנים סמית, גילמן, סייסקי, שוייר (שהיה המארח, עפ"י בקשת ייטס), קרדין, גרין, לויין, ניטה לואי, ברמן, וולפה, סנדר לויין, אליוט אנגל ומרטין פרוסט. מצידנו: אטינגר והח"מ.

1. השגריר - לאחר שהציג עצמו פתח בסקירה קצרה: -

- האוירה הסובבת את ישראל בעייתית ומסוכנת.
- ישראל מודאגת מסוגי ואיכויות הנשק המגיעים לסעודיה.

- הסכמים על מגבלות השימוש בנשק אינם נשמרים לעד. כל עוד הצבא האמריקני באזור, ישמרו ההסכמים, מאידך כאשר יצאו הכוחות האמריקנים אין ודאות מה יתרחש.

- על ארה"ב לנסות ולשלב בהסדריה הנוכחיים עם סוריה וסעודיה ("הקואליציה") את הצטרפותן לתהליך השלום.

2. להלן חלק השאלות והתשובות: -

- סייסקי - בעקבות התייחסות השגריר לעסקות הנשק עם סעודיה אמר הלה כי שמירת קוי ייצור פתחים למטוסים הינה חיונית ובונה ברית עם הסעודים.

- שוייר - מסכים עם סייסקי וזאת במיוחד לאור הקיצוץ בתעשיות הבטחוניות האמריקניות. - למשל, מפעלי גרומן בלונג איילנד, N.Y אשר עלולים לפטר עשרת אלפים פועלים. ארוע כזה יעמיד את המשלחת הקונגרסיונלית של ניו-יורק במצב קשה.

- שגריר - מבין הדאגה.

- קרדין - מייצג אזור בחירה בבולטימור בו אחוז גבוה של יהודים. שיבח הקשר של השגרירות עם הקונגרסמנים היהודים ועודד המשך קשר הדוק "כדי שתשמעו על הנעשה בקהילה היהודית ובדעה"ק הכללית".
מודאג מהמתרחש בדעה"ק האמריקנית, השפעת המשבר במפרץ על היחסים, סיוע החוץ בעתיד והתנהגות הממשל כלפי ישראל.

- שגריר - הודה על הפגישה וההדמנות לשיחות כנות ובלתי פורמליות גם בעתיד.

- שוייר - התייחס לקוקוס השחור היכול לנצל נגד ישראל את נושא הקיצוץ

בסיוע למדינות אפריקה ותת-סהרה.

כן התייחס לתמונות הקשות בטלוויזיה ולצורך ב- BETTER DAMAGE CONTROL. הנשיא בוש והמזכיר בייקר מסרו הצהרות חשובות לגבי העובדה שישראל לא ערוכה מספיק (בהר הבית). קשה לראות מראות אלה ב- T.V. ביקש - KEEP THE T.V OUT OF THE TERRITORIES.

- שגריר - כמי ששירת כקצין דו"צ במילואים יודע שלצה"ל הנחיות חמורות לגבי נוהל פתיחה באש. חיילים איבדו חיהם בגלל ציות לנוהלים אלו. לא ניתן למנוע נוכחות העתונות. הביא כדוגמה את נהירת העתונאים לדרום לבנון מביירות וסיקור עתונאי מביירות.

השגריר סיפר כי תושבים בשטחים מצלמים במסרטות וידאו פרטיות ואח"כ משגרים הקלטות לעתונאים. לפיכך, לא ניתן לסגור השטח מה עוד שישראל רק תפגע ממהלך כזה. כן התייחס השגריר לועדת הבירור שהקימה ישראל.

- גילמן - שאל על שנוי הנסיבות לגבי סוריה בלבנון.

- שגריר - תיאר התפתחויות האחרונות בלבנון, טבח 750 איש וחסול משפחת שמעון ושאל מדוע לא היה כינוס של מועב"ט בנדון.

- לארי סמית - בישיבה סגורה שהתקיימה ב- 24/10 בועדת החוץ עם המזכיר בייקר אמר המזכיר שארה"ב הביעה דאגתה בפני הסורים. (אמר זאת בסרקסטיות). הסורים מנסים עתה, בהצלחה, לכפות שלטונם הבלתי ישיר. לבנון תהפוך דה-פקטו למעין אוטונומיה של סוריה.

- שגריר - רצח דני שמעון וילדיו מהווה עדות לכוונה למנוע כל מנהיגות עתידית. יתכן שינסו להמשיך לכוון הדרום (בלבנון) ואז הדבר ידאיג את ישראל.

- סמית - כששאל האם ארה"ב נתנה אור ירוק לפעולות סוריה בלבנון נענה בשלילה. עם זאת נאמר לו שהתקיימה התיעצות בנדון עם ישראל שלא התנגדה לפעולת סוריה, אלא רק אם יפגעו הקורים האדומים באד"ל.

- ברמן - ביקש להוסיף לדברי סמית כי נדמה לו של ישראל אין סיבה לדאוג IF THE SYRIAN WILL ENGAGE FEW OF THE PALASTINIAN UNITS.

- סיפר כי שאל עמיתיו האמריקניים לגבי האור הירוק לסוריה והללו הגיבו שאין זה מדויק אלא שהם פשוט WILL LOOK AWAY. לאחר מעשה כאשר נשאלנו על כך הודענו שהקורים האדומים באד"ל עדיין קיימים מבחינתנו.

- ברמן - סיפר על פגישה פרטית עם בנדר (שג' סעודיה בווינגטון). שאלוהו לגבי אפשרות השתלבותה של סעודיה בעתיד בתהליך השלום לאור שתה"פ שלה עתה עם ארה"ב. בנדר השיב כי הכל השתנה עתה (בעקבות המשבר).

- סמית - בנדר אמר שיש להמתין.

- ברמן - בנדר אמר שהכל משתנה אולם לא יוכלו עכשיו לטפל בנושא. לדברי בנדר שוחח עם אסד על מצרים של ק"ד. כן אמר הלה שסוריה, ישראל, מצרים, סעודיה וארה"ב היא הקואליציה הנאבקת בעיראק. הם יודעים בדיוק מיהם חותמה אבו נידל וערפאת ואין להם מקום בעידן פוסט סאדס.

ברמן ביקש הערכתו של השגריר לדברי בנדר והאם מדובר בתכנית OUTREACH לקונגרסמנים יהודים בתקופת מבצע "מגן המדבר"

- שגריר -

א. בנדר יודע מי ברי שיחו ויודע מה חשיבות הקונגרס.

ב. יתכן שסעודיה עצמה איננה מהווה סכנה גדולה לישראל. אולם הסכנה העיקרית היא חולשתה החברתית / פוליטית של סעודיה. לא נוכל לומר בבטחה

איזו ממשלה תהיה להם מחר. לכמויות הנשק הגדולות שמקבלת סעודיה יכולות להיות השפעות לרעה מבחינת ארה"ב כמו למשל עדוד הצבא.

ג. מדיניותה של סעודיה כל העת היתה להשרד ולשחד כל מדינה וגורם בעיית (עיראק, סוריה, אש"פ). האם אתם חושבים שמענינת אותם החלטות האו"ם ?
על איזה ברית או קואליציה מגינה ארה"ב? מה שמעניין את סעודיה ומדינות מפרץ אחרות הוא שיהיו באיזור כוחות אמריקנים שיגנו עליהם.
ארה"ב יוצרת תקדים (בשל עמדתה במועב"ט) שכן הנושא יחזור ויידון באו"ם. בסופו של דבר תצטרך להטיל וטו בתנאים פחות נוחים.

- סנדר לוין - להיכן מובילה מדיניותכם. וזאת, בהקשר להתנהגות הממשל באו"ם, מדיניות שהיושבים בחדר אינם מסכימים עמה.

- שגריר - חזר על עמדתנו בנושא הר הבית, הקמת ועדת הבירור ותקוותנו להרגעה ביחסים.

הפגישה ארכה כשעה באוירה ידידותית ונינוחה.

יהודית ורנאי דרנגר

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, ממד, בנצור, מצפא

סססס

1/10/2

אאא, חוזם: 24332

אל: רהמש/1573

מ-: ווש, נר: 2260, תא: 291090, זח: 1300, דח: מ, סג: סב,

בבב

סודי ביותר/מיד

אל: סמנכ'ל צפ'א

מאת: לשכ' השגריר, וושינגטון

שיחה עם דניס רוס (28/10).

להלן דיווח על שיחה פרטית שקיים עודד ערן עם דניס רוס והעביר לידיעת השגריר:

א. המזכיר עדיין לא החליט על המועד הצפוי לנסיעתו לאזור וכמו כן לא על התחנות בדרכו. רוס ישוחח עמו ביום ג' (מחר) על האפשרות לכלול גם את ישראל. בהקשר אחר, כאשר שוחחנו על האמירה המיוחסת לסקוקרופט בפגישה עם היהודים הרפובליקאים (שאה'ב מבקשת לשמור לעצמה את זכות התגובה גם אם ישוגרו טילים מעיראק לעבר ישראל) אמר רוס שנושא זה, למשל, צריך להיות נדון בין שתי המדינות ולא סתם דרך אמירה כזו או אחרת. רוס גם הוסיף שזו לא המדיניות הרשמית של ארה"ב בנקודה זו, אם כי הודה שבבית הלבן זו החשיבה.

ב. רוס הסביר כי נענו לבקשת גורבצ'וב לדחות את קבלת ההחלטה הנוספת במועבי'ט בענין עיראק עד שפרימקוב יסיים ביקורו בעיראק. לדבריו, הסובייטים נענו לכל בקשותיהם עד כה בנושא המשבר במפרץ ולכן לא ראו כל בעיה בדחיה. הוא העריך (עוד לפני ההודעה הפומבית של הסובייטים), שלא ייצא דבר מהביקור.

ג. בדבריו נשמעה ההערכה הברורה שאין מוצא, אלא שימוש בכח.

עד כאן.

לשכת שגריר

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז, @ (רס), אמן, בנצור, מצפא, סולטן

סססס

1/10/77

אאאא, חוזם: 24331

אל: רהמש/1574

מ-: ווש, נר: 2261, תא: 291090, זח: 1300, דח: מ, סג: סב,

בבב

סודי ביותר/מיד

אל: לשכת רה'מ

לשכת שה'ח

דע: סמנכ'ל צפ'א ופר'נ

מאת: השגריר, וושינגטון

ערבויות לדיור - דיווח

בהמשך לפנייה של דניס רוס אלי בסוף השבוע האחרון ובעקבות שיחותי עם
ה'מ ושה'ח, מסרתי לרוס שממשלת ישראל תעמוד בהתחייבויותיה בהקשר זה
בהתאם למכתב שה'ח למזכיר.

שובל

אא

תפוצה: שהח, סשהח, e(רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא

סססס

אאאא, חוזם: 24381

אל: רהמש/1552

מ:- וושינגטון, נר: 437, תא: 291090, זח: 1611, חמ: סג: שמ,

בבב

שמור/מיידי

אל : מצפא

מאת: ראש יחידת ק. לקונגרס

יעדים שהוצבו לקראת הדיון הקונגרסיונלי על חוקי סיוע החוץ והפנטגון (1991): (סקירה טלגרפית)

1. חוק סיוע החוץ:

- שמירה על 1.8 ו- 1.2 (הושג).

- הגדלת הסיוע הבטחוני הכספי במליארד דולר כמענק מיוחד ו-700 מיליון דולר כתוספת שנתית ל-FMS (לא הושג על רקע המצוקה התקציבית החמורה בארה"ב, השוללת כמעט כל סכוי לעבוי הסיוע הכספי).

- קבלת ציוד צבאי בשווי של כ-700 מיליון דולר (הושג ברמת הקונגרס, אך המימוש נתון בידי הממשל...).

- העלאת ישראל לרמה הגבוהה ביותר במסגרת הזכאות לעודפי ציוד צבאי באירופה (הושג ברמת הקונגרס).

- הפקדה מוקדמת של ה-FMS (הושג).

- הגדלת ה-FMS ע"י DEOBLIGATION, REOBLIGATION (לא הושג עקב משוכות חוקיות ופוליטיות במישור הקונגרסיונלי והבינ"ל).

- הגדלת ה-OSP (הושג).

- ביטול "תיקון אובי" שעלול היה להגביל את יכולת התמרון הפיננסי של הרכש הבטחוני בארה"ב (הושג).

- תיעול כספי ה-EXIM BANK לצורכי רכש בטחוני (לא הושג עקב התנגדות בממשל וב"גבעה", אך גם עקב חוסר זמן).

- שיפור תנאי והיקף SDAF (הושג בצורה חלקית ביותר - כאשר הקונגרס ביטל את שיפור תנאי התשלום אשר אושר ע"י הסנאט, אך הגדלת הסכום העומד לרשות המדינות המעונינות נשארה על כנה).

- הגדלת היקף ההצבה מראש (הושג מעבר למצופה, עקב תוספת אשר ניתנה כתחליף לניטרול סעיף ה-SDAF).

- שמירה על סעיפי סיוע קטנים אך משמעותיים כגון תיקוני ברמן וואקסמן (הושג).

- מחיקת חוב (לא הושג עקב איתותים בלתי ברורים מירושלים, ועקב התנגדות והסתייגות משמעותיים ב"גבעה" ובממשל).

2. חוק תקציב הפנטגון:

- הגדלת נתח ה-FMS מעוגת ה-GIFT FUND (לא הושג עקב התנגדות מוחלטת

ב"גבעה" ובמימשל).

- המשך מימון ה"חץ", ובתנאי המימון הקיימים (הושג).
- עידוד הפנטגון, ע"י הקונגרס, לעבות את היקף השת"פ האסטרטגי והתעשייתי-בטחוני (הושג).
- הרחבת מתקני נמל חיפה והרחבה אפשרית של נמל אשדוד (הושג).
- הגברת קצב ביקורי הצי השישי בחיפה (לא הושג עקב העדר פעילות קונגרסיונלית בנידון).
- פתיחת ה-EUROPEAN WORKLOAD בפני התעשייה האוירית (הושג ברמת הקונגרס).
- זרז מימוש חוזי בטחון ושחרור טכנולוגיות (הושג ברמת הקונגרס).
- סיוע לתעשיות הבטחוניות לקידום חוזהן (הושג).

יורם אטינגר

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, ממד, בנצור, מצפא, כהן, כלכליתב', אוצר

סססס

אאא, חוזם: 24364

אל: רהמש/ 1550

מ-: וושינגטון, נר: 436, תא: 291090, חז: 1611, דח: מ, סג: בל,

בבב

בלמ"ס / מידי

אל: מצפ"א

דע: מקש"ח / משהב"ט

מאת: ק. לקונגרס

ביהנ"ב: חוק סיוע חוץ - הצבעה על דו"ח הקונפרנס במליאה

1. כפי שדיווחתי כבר תוצאות ההצבעה אמש (27/10) היו די גבוליות - 188 בעד, 162 נגד וגרמו למתח רב בקרב אנשי אובי (שבמהלך ההצבעה פנו "לידידים" וביקשו סיוע מידי נוסף לגיוס קולות), אנשי הממשל וכמובן "הידידים".
יש לציין ש- 85 קונגרסמנים לא באו להצביע.

2. הסיבה העיקרית למספר הנמוך של התומכים ולמספר הגבוה של המתנגדים נעוצה בעיקר בסעיף הכלול בחוק בנוגע לשמיטת החוב למצרים. הסיבה הנוספת היא החקיקה בנושא אל-סלבדור.

3. כפי שתוכלו לראות מהמשך הדיווח וכן מהדיווח על הדיון בקונפרנס סביב נושא החוב המצרי רבים היו המתנגדים לנושא, ובהיות המחוקקים ערב בחירות, חששו להצביע בעד הנושא כאשר שעות ספורות קודם לכן הצביעו בעד חוק התקציב אשר קרא להגדלת המיסים בסך 160 ביליון דולר.

4. ניתן לומר שאלמלא ישראל, החוק לא היה עובר כלל בהצבעה והיה נופל, מאידך נוכל גם לומר שלמרות שישראל נושאת משך שנים את החוק התגייסו רק 188 מחוקקים לתמוך בו. (רק 2 קונגרסמנים הזכירו את ישראל לחיוב-גאלו וקייל ואחד באופן שלילי - טרפיקנט) מכל מקום, אמש הפך החוק הבלתי פופולרי ממילא לחוק בעייתי במיוחד.

5. הדיון ערך כשעה וחצי ומעטים היו התומכים בחוק:-

דיויד אובי - (יו"ר ועדת המשנה לפעולות זרות)
הציג החוק וביקש לתמוך בו. ועדת המשנה לפעולות זרות, זו הועדה היחידה שקיבלה 3 איומי וטו בשנתיים הקודמות שכן לא הוציאה מספיק כסף. לכן אין מקום להתנצל על כך שלא מגינים על כספי משלם המיסים האמריקני. בחוק השנה 828 מיליון דולר פחות ממה שהוקצב ב-81'. החוק נתמך ע"י הממשל וחברי הועדה על בסיס דו-מפלגתי.

מיקי אדוארדס - (בכיר המיעוט בוועדת המשנה לפעולות זרות)

יש מספר מרכיבים חיוביים בחוק. 130 מיליון ד' מתחת ל-SPENDING LEVEL של אשתקד בניגוד לחוקים רבים אחרים שלא הצליחו להשיג הישג זה. הרפובליקנים שמחים שהממשל מעוניין בחוק והם תומכים. הוא (אדוארדס) לא חתם על דו"ח הקונפרנס ולא יתמוך בחוק מ-2 סיבות:-

(1) אל סלבדור - נוסח החוק מגביר האפשרות של הגברת האלימות ומציאת פתרון לסכסוך.

2) שמיטת חובות למצרים - בבוקר העברנו את חוק התקציב (RECONCILIATION BILL) והעמסנו מיסים על הציבור האמריקני ב- 160 ביליון ד'. אין זה מתאים עתה להעביר את נושא שמיטת החוב למצרים. מבקש שהרפובליקנים ידעו שלמרות שהוא יתנגד, הממשל מאד מעוניין בחוק.

מט מקינ (דמו'. ניו יורק - חבר ועדת המשנה) סיוע חוץ אף פעם לא היה פופולרי אך לארה"ב אינטרסים לאומיים בעולם שיש להמשיך בהם והסיוע מהווה מכשיר חיוני שגם הרפובליקנים וגם הדמוקרטים צריכים לתמוך בו. סיוע החוץ מייצג רק 1.5 אחוז מסך התקציב הפדרלי. זה אולי יפתיע את הציבור האמריקני. החוק משרת את האינטרסים הלאומיים של ארה"ב. ב- 1985 עמד החוק על 20.9 ביליון דולר ואילו השנה, ב- 4.7 ביליון פחות. לפני מספר חודשים העברנו חוק שהיה ב- 250 מיליון דולר גבוה יותר מהנוסח המובא עתה להצבעה. לפיכך יש לתמוך בו. עמד באריכות והסביר הנוסח החדש הנוגע לאל סלבדור - והשעיית אחוז 50 מה- FMS כדי להעביר מסר שארה"ב מעונינת בפתרון רציני.

דין גאלו (רפוב'. ניו ג'רסי. חבר הועדה)

תומך בדו"ח הקונפרנס. אולי אין זה חוק מושלם ו/או פופולרי אולם הוא מהווה פחות מ- 2 אחוז של התקציב הפדרלי. לארה"ב מחויבות ארוכת שנים לישראל ומצרים. ישראל תמשיך להיות בת בריתנו הדמוקרטית העיקרית באיזור. מצרים, סייעה בהקמת הקואליציה נגד עיראק. אחרות כתורכיה ויוון משלמות בעבור המשבר במפרץ ואנו חייבים להיענות לצרכיהן. כ"כ אין להתעלם ממדינות מזא"ר. באמצעות תכניות כמו EXIM האמריקני מקבל החזר עבור הדולרים שלו לסיוע. כלומר, עבור פחות מ- 2 אחוז אנו מקבלים תמיכה רצינית מבנות בריתנו, מעמד חזק בשוק הבינ"ל והיענות בעת משבר.

דיימלי (דמו'. קליפורניה)

תומך בדו"ח הקונפרנס. שאל האם 5 מיליון דולר עבור הכושים העבריים (מכספים שישארו בסעיף ההגירה) עדיין מופיעים בלשון הדו"ח. אובי השיב בחיוב.

קלרנס מילר (רפוב'. אוהיו)

יתנגד לחוק. אנו מצויים ערב סיום הקונגרס הקשה ביותר שהיה. נאבקנו חודשים על התקציב והעלינו המיסים הכי גבוהים. עם זאת, אנו מעבירים סיוע חוץ בגובה אשתקד. בוחרו הביעו תרעומת וזעם על תשלום גבוה של מיסים מחד, בעוד בליוני דולרים נשלחים לחו"ל. השאלה היא האם זה מוצדק.

ריצ'רד דורבין (דמוק'. אילינוי) יתנגד לחוק בגלל שמיטת החובות למצרים. תומך במצרים, אולם אין לשכוח שמאז ק"ד זכתה למעמד מיוחד. לפני מספר שעות העברנו חקיקה הקוראת להקרבה מצד הציבור האמרי' לכן לא יוכל לתמוך בנושא זה.

טרפיקנט (דמו'. אוהיו)

מצרים שיגרה 2000 חיילים לסעודיה. ארה"ב מחקה 6.7 ביליון דולר חובות. זה מהווה 3 מיליון דולר לחייל. מעבר לזאת, יש חקיקות רבות עבור ישראל. אנו מעלים מיסים לאמריקנים. לא מפתיע מדוע אנו מעלים מיסים. נמאס לי מהטירוף הזה. נמאס לי להקרא אנטישמי כי אני מתנגד לחוק סיוע חוץ. גם אני צריך לשלם מיסים.

ג'ון בריינט (דמו' טקסס)

כדאי להקשיב לדיעות שהושמעו עד כה. כיצד ניתן להמשיך ולהצדיק זאת. זה לא

כסף שיש לנו בבנק אלא כסף שנצטרך ללוות.
אין לנו כסף לחינוך, טיפול בפשע, מחוסרי בית ולמרות זאת, כל שנה אנו חוזרים ומעבירים את חוק הסיוע. IT'S TIME TO PUT AMERICA FIRST

ג'רי לואיס (רפוב') קליפורניה. חבר הועדה

זוהי חבילה ש- MAKE SENSE לגבי האינטרסים של ארה"ב. יש להיות זהירים כשאנו מציעים שארה"ב לא תהיה מעורבת בתמיכה בענייני חוץ. החוק חשוב ב- 2 תחומים:-

- תחום הבטחון.
- מנהיגות ותפקיד מרכזי בזירה הבינ"ל.
תמיד מופתע כאשר חושבים ש- 1/3 מהתקציב הפדרלי מיועד לסיוע חוץ.
האמת היא שמתקציב של 1 טריליון דולר שתי עשירות האחוזה של המאמץ הכללי מיועדים לסיוע חוץ. זהו המנוע המאפשר קיום אחריותה הבינ"ל של ארה"ב. קרא לתמוך בחוק.

ג'ון קייל (רפוב' אריזונה)

הצביע במקור בעד החוק, שכן היו סעיפים חשובים ובמיוחד - הסיוע לישראל. אולם לא יוכל לתמוך:

א. בגלל הנוסח של אל סלבדור.
ב. הכללת סעיף שמטת החוב עבור מצרים ברגע האחרון.
רצה ורוצה לתמוך בחוק אך לא יוכל לעשות כן.

דנה וורבאכר (רפוב' קליפורניה)

החוק חשוב לא רק מבחינת הוצאת כסף אלא תקוה לשלום בעולם. חוזקה הצבאי של ארה"ב חשוב לקידום השלום והחופש בעולם. סיוע החוץ ממלא תפקיד חשוב. כולכם יודעים על ישראל, מצרים ופקיסטן. אולם החוק כולל גם סיוע הומניטרי לפליטים אומללים בגבול בורמה-תיאלנד. זהו בדיוק סוג ההתחייבות המציע תקוה לשלום בחלק זה של העולם ומסר שהם אינם לבדם ואנו עמם.

דאג בירוויטר (רפוב' נברסקה)

לחברי ועדת הפעולות הזרות תפקיד קשה וחשוב להכיר ביכולתם לפעול במסגרת תקציב מוגבל.
למשל תכניות EXIM ו- TIDE AID חשובים לאנשי העסקים האמריקנים ומאפשרים להם להיות ברי תחרות. הביא דוגמאות לחשיבות החוק בתכניות של IFAD, רעב, תאפריקה, חילופי סטודנטים בינ"ל. קרא לתמוך בחוק.

אובי - נאום סיכום לפני ההצבעה.

(1) שמיטת החוב למצרים - מבקש לתקן רושם שהושאר ע"י הדוברים השונים. יש לו בעייה עם הנושא, אולם לקונגרס לא נותרה ברירה. הנושא הודלף לעתונות והעם המצרי והעולם כולו חשבו שהמהלך כבר בוצע. עמדנו בפני סכנת תוהו ובוהו בקהיר (רצח יו"ר הפרלמנט). איננו יכולים להרשות לעצמנו לפגוע במבצע "מגן המדבר".

(2) החוק אינו מאפשר שמיטת חובות. הסנאט ביקש מחיקה. ביהנ"ב אמר NO WAY. ישנה עתה לשון תחליפית האומרת שהנשיא צריך להחליט ולא הקונגרס. הנשיא יכול להחליט רק לאחר שעשה מאמצי BURDENSARING עם בנות הברית ונושות אחרות.

(3) פעולת מחיקת החובות איננה עולה כל כסף למשלם המיסים האמריקני, שכן איננו מקבלים ולא נקבל מהמצרים כל כסף. מצרים, באופן פרקטי, פשטה את הרגל.

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, ממד, בנצור, מצפא, כהן, כלכליתב',
אוצר, @ (מקשח/משהבט)

סססס

1990-10-29

16:47

NEW-YORK/MASHAN

1409180

2.

קונסוליה הכללית של
ישראל בניו יורק

CONSULATE GENERAL
OF ISRAEL IN NEW YORK

800 SECOND AVENUE
NEW YORK, NY 10017

(212) 351-5200

1323

72-11

17294

שומר/מיד

102.01

אלו יועץ חסודות, מנהל מצפ"א, מנהל הסברה

דעו לשכת שה"ח, לש' ס/שה"ח

השגריר - פלג, וושינגטון, אורי ברנד-קונב"ל שיקגו. (נשמח בניה)

מאת: קונב"ל/ניו-יורק

הנדון: ועידת ארצות של ה AMERICAN JEWISH COMMITTEE

השתתפתי בסוף השבוע בוועידה הארצית של ה- AMERICAN JEWISH COMMITTEE. הופעתו בא"ע המרכזית בנושא דחסי ארה"ב-ישראל, לאן? וכן למחרת בנושא השמעת המשבר במפרץ על חליוך השלום. אורחים אחרים מישראל היו ח"כ שולמית אלוני והעיתונאים חיים שדבי וחיים הכט. בא"ע השתתפו אנשי כמורה רבים ואנשי הממשל המקומי של מיסורי. אשר לוועידה עצמה התנהל דיון רציני בנושאים מדויקים ואחרים. רמת המשתתפים הייתה גבוהה מהרגיל באירועים מעין אלה. מבחינת חשיבות עולם זהו ארגון הטרוגני אך ההנהגה געה יותר ויותר למרכז תחת הנהגתו היעילה של דויד האריס המנכ"ל החדש. חדו"ח בנושא הר חבית החקבל בספקות מסוימים לגבי תאוביקטביות וההיקף של הבדיקה, במידה רבה תחת השפעת התקשורת הכתובה. היו לא מעטים שביקרו אותנו גם בנושא אי קבלת משלחת חמוכ"ל. אך על כל אלה מעפיל בעם רב וחשדנות כלפי הממשל שנתפס כעוין כלפנו או לפחות תובע מאתנו לשלם את מחיר הקואליציה הערבית. במהלך הוועידה ישבתי ושוחחתי גם לא פורמלית עם מרבית המשתתפים בנושאים הנ"ל. ר"ב החלטות הוועידה.

לנהל משהם רחם מלך מלך
בנפלי מלך מלך מלך
קונב"ל/ניו-יורק

72-611

1323

2

THE AMERICAN JEWISH COMMITTEE

NATIONAL EXECUTIVE COUNCIL

October 26, 1990

STATEMENT ON THE MIDDLE EAST

The special relationship between Israel and the United States has significantly benefitted both countries over the past four decades. Based on shared values between two democratic nations deeply committed to advancing the cause of freedom, as well as shared opposition to radical, anti-Western countries, Israel and the United States have worked together in a wide range of areas, not least in the geo-political, strategic, military and intelligence spheres.

It is against this backdrop of longstanding and deeply-rooted ties that the American Jewish Committee expresses deep concern about recent tensions in the relationship which, in the final analysis, can only advance the interests of the common foes of Israel and the United States. To be sure, such tensions, even among the closest of friends, can occur from time to time on significant issues, whether with Canada, France, Japan or other American allies. But they are normally regarded as temporary irritants that do not threaten the very foundation of the relationship. Moreover, where possible, these tensions are addressed with an effort to minimize public confrontation and maximize constructive communication.

So, too, we voice the hope that the U.S. and Israel will find the proper channels

72011

1323

3

2

to deal with these current tensions if in a spirit of common purpose, as befits close friends. To achieve this, however, surely will require steps, perhaps even dramatic steps, on both sides to put issues of difference behind them, although it is true that on some specific issues even close allies may have differing interests that simply cannot be bridged.

The most recent round of tension was largely prompted by the tragic incident at the Temple Mount which began when a large crowd of Palestinian Arabs threw rocks and other dangerous objects at Jewish worshippers and Israeli police, and which ended when 21 Palestinian Arabs were shot dead by the police. Since what happened in between was unclear, Israel, to its credit as a democratic country, and consistent with previous practice, established an independent commission of inquiry. Such Israeli commissions have, in the past, proved credible and thorough. We expect the Israeli government to accept the conclusions that emerged from the investigation, and, equally importantly, urge the government to seek ways to continue to improve the maintenance of law and order and minimize casualties. At the same time, we recognize the added challenge in implementing such a policy when Israeli-Palestinian Arab tensions again are growing from day to day, including a wave of attacks on Jews, among them the stabbing to death of three Israelis earlier this week. Still, the experience of the past year, when Israel managed to reduce quite dramatically the Palestinian Arab casualty figures by pursuing a more effective strategy of response to violent provocations, suggests that the possibility exists.

We are shocked, however, by the hasty action of the U.N. Security Council, without

77 611

1323

4

3

an appropriate and just process to gather the facts, to condemn Israel and to ignore the Palestinian Arab provocation. Most disturbing of all was the deeply troubling U.S. participation in this one-sided process, and the absence of any reference in the U.N. resolution to the Temple Mount, the Western Wall, or the thousands of Jewish worshippers gathered at Judaism's holy site for the holiday of Succoth, who were the targets of rocks and other dangerous objects thrown by Palestinian Arabs.

Regrettably, it is hard not to believe that the U.S. vote was largely a function of our country's desire to placate those Arab leaders who expressed concern that a U.S. veto of the resolution would lead to rioting by pro-Saddam Hussein forces in their countries. In the process, principle appears to have been sacrificed as the U.S. did not insist on a thorough investigation of the events before a vote was taken. Despite its stated -- and welcome -- intention to reject any linkage between the Gulf Crisis and the Israeli-Arab conflict, the U.S., in our view, participated in just such an effort.

Ironically, one of our current partners in the Gulf coalition, Syria, has, at the same time, completed its virtual stranglehold on Lebanon, with an estimated 750 Lebanese Christians killed last week alone. Yet not a word of disapproval, much less condemnation, was heard from the 15 members of the Security Council. Whatever our temporary convergence of interests with Syria, we hope the U.S. will keep in mind the brutal nature of its leader, Hafez el-Assad, his support for international terrorism, hostility towards Israel, and unreliability as a long-term partner for the U.S.

1990-10-29

16:55

NEW-YORK/MASHAN

1406180

02

72 011

1323

S

4

The tragedy of the first U.N. vote has now been compounded by a second vote in which the U.S. again voted to condemn Israel. We call on the U.S. to reconsider its position and to avoid participating in a skewed and morally hypocritical assault on Israel when other, and far worse, tragedies, in the Middle East and elsewhere, have long been ignored by the world body.

In addition, we reaffirm our long-held view that Jerusalem, where the Temple Mount incident occurred, is one, indivisible city, the sovereign capital of the State of Israel. Accordingly, we reject the U.N. view that the eastern part of the city is "occupied territory."

Finally, we are greatly concerned that the U.S. arms sale to Saudi Arabia, now planned for early next year, may go far beyond the legitimate and immediate security needs of the Saudis, and thereby create serious negative long-term consequences for regional stability and the Arab-Israeli military balance. Although the U.S. has long supported Israel's qualitative military edge, a position we have frequently applauded as vital to Israel's security, the sheer scale and magnitude of the proposed Saudi sale, including state-of-the-art offensive aircraft, creates additional strategic threats to an Israel already struggling to meet the very real and ominous military challenge in the region. Deeply worried about the dangers faced by an increasingly isolated Israel, we urge the U.S. to continue to do its utmost to insure Israel's qualitative edge, and to reconsider

72 611

1323

6/6_s

those parts of the Saudi arms package that are not intended for immediate security needs and which do pose a serious security threat to Israel.

The American Jewish Committee has consistently supported the U.S. response to the Iraqi occupation of Kuwait since that tragic event occurred on August 2nd. We felt then, and continue to believe, that the commitment and determination of the United States, joined by like-minded countries from around the world, is vital to insuring an Iraqi withdrawal from Kuwait and preventing the threat of future Iraqi aggression in the region.

At the same time, we strongly believe that this U.S. stance should not, in any way, diminish the strong and enduring relationship between Israel and the United States. As the U.S. continues to assess its interests in the Middle East, the presence of a stable, reliable, democratic, and strong Israel -- unique among the nations of the region -- will surely be as important, if not more so, tomorrow as it has proved until now.

II

END

1990-10-29

22:31

KESHER-WASHINGTON

1490126

02.

Anti-Defamation League

823 United Nations Plaza, New York, NY 10017

BARBARA WALDEN

Director, Communications Division

ADL of B'nai Brith
(212) 490-2525 FAX: (212) 667-0779

24 1346
133

FOR IMMEDIATE RELEASE

SM NEWS

The Low-Profile Approach: Is It Worth It?

by Abraham H. Foxman and Kenneth Jacobson

Mr. Foxman is national director of the Anti-Defamation League; Mr. Jacobson is director of ADL's International Affairs Division.

Activism has become a way of life for the Jewish community. The lessons of the Holocaust taught us long ago that silence is unacceptable. And yet, as the Gulf crisis proceeds, silence or near silence appears to be the order of the day.

We are told repeatedly that we must not make the world's struggle against Saddam Hussein a Jewish struggle, Israel's struggle. The message is that the Jewish state will reap the benefits if only we remain silent. The alliance will one way or another defeat Saddam, but only if Israel and Jews stay in the background. If we abandon this reserve, we are told, we risk jeopardizing the victory that means so much to us, as well as to the others.

Is this true? And if it is true, is it possible that increasingly there will be such a price to pay, that the bargain is a bad one?

For a long time in America's relations with the Middle East, State Department figures proposed that the U.S. put Israel in the background in order to sustain good relations with the Arab world. Anti-Soviet policy in the region seemed to dictate such an approach. It was only with the advent of George Shultz as Secretary of State in 1982 that this doctrine was challenged.

Shultz took America's relationship with Israel out of the closet. He challenged the notion that U.S. closeness with Israel would hurt us with the Arabs. He suggested that it was in the best interest of many Arab states to be close to the U.S.; they would not subvert their own interests because of Israel. At the same time, through a more open strategic relationship with Israel, the Arab world would come to understand that they had to move toward accepting Israel.

(ore)

1990-10-29

22:33

KEESHER-WASHINGTON

1460126

03

2

Now we are beginning to see the Shultz revolution undone. All the folks who said that the Arabs would abandon America if the U.S. were too close to Israel, and were proved wrong, are out again in full force. The fact is, Saudi Arabia turned its back on a host of principles it held dear for decades when it invited in American troops. It did so for one reason: survival. For the Saudis, this was no time to worry about future dangers when there might not be any future if today's danger was not confronted. Would Saudi Arabia have refused to accept American help had the United States been willing to cooperate early on -- and openly -- with Israel? By accepting the assumption that the U.S. must distance itself from Israel in this conflict, policymakers inevitably moved toward a series of other steps.

Coaxing, or if you will, appeasing the Arabs, once again becomes the order of the day. The new proposals to sell huge amounts of arms to Saudi Arabia are in part a direct result of this kind of thinking. No matter that the policy of selling arms to the Saudis in the '70s and '80s turned out to be a complete failure the day Saddam Hussein invaded Kuwait and threatened the Saudis. No matter that all the sophisticated arms the West sold Kuwait were now in the hands of the enemy. No matter that a sale the size of that proposed has tremendous strategic implications for the region and deserves careful, rather than hasty, consideration. The proposal came forward because the mode of operation had been transformed to one of enticing the Saudis, this despite the fact that we had just saved them. And, of course, Israel may pay the price.

Similarly, the logic of accepting the notion that Israel must be kept at a distance leads to strange diplomacy with countries such as Syria and Iran. These are governments who, given the opportunity, would be doing much the same as Saddam Hussein. Their records of aggression, of human rights violations are very similar. In the process of seeking to win them over in order to defeat Saddam, not only does America keep away from Israel, but it treats Syria and Iran as "moderates" and ignores their continuing hostility toward the West, America, and Israel. Most importantly, we risk failing to comprehend the real lesson of Saddam Hussein -- that the Middle East is a region full of such dangerous dictators -- Syria, Iran, and Libya included -- and that our friend Israel is not foolhardy in warning us about

(more)

133

1346

3/4

1990-10-29

22:06

KESHER-WASHINGTON

1480126

04

3

u/y 1346 133

them all.

Meanwhile, hostility to Israel goes unchallenged. Saddam Hussein threatens that if the blockade takes hold he will attack Israel. The Saudi crown prince tells his soldiers, the very people being protected by the U.S., "I had hoped, on my way here, that my visit with you and your brothers would be a farewell visit, hoping to see you together with your brothers and comrades, soldiers of the fearless Iraqi army, and the Arab armies, preparing to restore the legitimate rights in Palestine. But unfortunately this is God's will. The hope exists and will continue to live in our hearts."

And Patrick Buchanan indicates on national television that only Israel and its "amen corner" in the United States wanted to strike at Saddam.

This is what silence has brought.

In fact, the U.S. insistence on a low profile by Israel is questionable on three levels. First, it rests on the false assumption that we must appease the Arab states; this distorts what has taken place in the Gulf crisis, which is that the U.S. saved the Arab world from the aggressor. Second, it prevents Israel with all its military and intelligence capabilities, from making the kind of contribution that it could to the effort against Saddam. And finally, it has the effect of the U.S. appeasing the Arab world at Israel's expense.

George Shultz understood how much Israel meant to the U.S., how American interests in the Arab world are not hurt by our relations with Israel, how so many of the Arab countries need the U.S. It is distressing to see the trends that appear to be undoing so much that was learned.

#

AJ;BG50;10/17/90

אמ"ק

אאא, חוזם: 23194

אל: רהמש/1484

מ-: וושינגטון, נר: 426, תא: 281090, זח: 1513, דח: ב, סג: בל,

בבב

בלמ"ס / בהול לבוקר

אל: מצפ"א

דע: מקש"ח / משהב"ט

מאת: ק. לקונגרס

הקונפרנס על חוק סיוע חוצ / הקצבות

בהמשך למברקי בנדון

1. הקונפרנס נפתח כאמור ביום ה' 25/10 בשעה 1100 והסתיים ביום ו' 26/10 בשעה 0610. הקונפרנס היה ארוך ומייגע, קולני מאד ורווי מתח בין נציגי ביה"ב (ובראשם הקונגרסמנ אובי) לבין נציגי הסנאט.

ברוב הנושאים ויתר בסופו של דבר בינה"ב לסנאט, דברי שעלה בבריאות לא מעטה לקונגרסמנ אובי.

עם הפתח הקונפרנס היו כ-85-90 נושאים פתוחים ובלתי מוסכמים שנותרו לדיון בין שני הצדדים (וזאת לאחר שהעוזרים משני הצדדים כבר דנו ברוב היבטי החוק).

כל הנושאים הישראליים הושארו פתוחים ע"י אובי אשר סירב לסכמם לפני הקונפרנס.

מלכתחילה היה ברור ששני הנושאים השנויים ביותר במחלוקת יהיו נושא אלסלבדור ושמיתת החוב למצרים ולפיכך גם הושארו כשני הנושאים האחרונים לדיון (בין השעות 0300 ל-0600 !). עם זאת, היה ברור למשתתפים בקונפרנס כי הנושא הכמעט בלעדי בגינו יטיל הנשיא וטו על החוק הוא אי הכללת החקיקה בנושא שמיתת החוב למצרים.

2. רק לאחר הגעתו של הקונגרסמנ סידני ייטס לקונפרנס מאוחר בערב (ייטס - חבר ועדת המשנה לפעולות זרות וזקן הקונגרסמנים היהודים) ולאחר בקשתו המפורשת להתחיל לדון ב"חבילה הישראלית" הסכים אובי להתחיל בדיון (בסביבות חצות).

3. הדיון על ה"חבילה הישראלית"

אובי הציג מרכיבי ה"חבילה" כדלקמן :-

א. היתר שימוש ב- 200 מיליון דולר מכספי ESF עבור סיוע צבאי במהלך

תקופת החירום של "מגן המדבר".

ב. חלוקה מוקדמת של ה-ESF - 1,695 בליון דולר ינתנו לישראל תוך 30 יום

לאחר קבלת החוק או עד ה-31/10, מה שיותר מאוחר מביניהם.

ג. SDAF - העלאת תקרת הקרן מ-278.796 מיליון דולר ל-350 מיליון דולר;

ישראל תוכל להשתמש בלא פחות מאשר 100 מיליון דולר ותשלומיה יתפרסו על פני 3 שנים.

ד. STOCKPILES - הגדלת התקרה לשט"א '91 מ-178 מיליון דולר ל-278

מיליון דולר; 200 מיליון דולר מתוכם להצבה בישראל.

(הערה: 100 מיליון אושרו בשת"א '90 ו - 100 מיליון אישור חדש ל - '91).

ה. שחרור מהיר של ציוד - ציוד עודף אמריקאי יוצא תחילה למדינות נאט"ו המעורבות במשבר בעירק ול-MNNA (תורכיה וישראל) באגף הדרומי והדרום מזרחי של נאט"ו אשר אינן מקבלות סיוע מאפ מדינה במזה"ת.

ו. DRAWDOWN - מאפשר לנשיא להורות על משיכת ציוד צבאי עבור ישראל ממלאי הפנטגון בסכ של לא פחות מ- 700 מיליון דולר.

אובי, לאחר שהסביר 6 התיקונים אמר כי הוא מבינ המצב הקשה ורצונם של המחוקקים, לרבות רצונו שלו, לספק סיוע לגיטימי לישראל. כנ מבינ האיום הפוטנציאלי לישראל מצד עיראק. עם זאת, יש לו בעייה עם מספר תיקונים :-

- SDAF

1. אינו צריך להיות חלק מסיוע חוצ אלא REVOLVOING FUND למכירות מסחריות.

2. התיקון מהווה הפרה של הסכמ הפסגה התקציבית. אינו מוכן לתמוך בכל בקשה שבה הקונגרס יורה (MANDATE) לנשיא לפגוע בתקרה התקציבית. נמסר לו שועדת השירותים המזויינים בסנאט וכן ועדת המשנה לתקציב הפנטגון בביה"נב חושבים כמוהו.

קסטנ -

עבדנו על הנושא עם הסנטורים נאנ ווורנר התומכים בתיקון.

אובי -

אמ ככ, אני מתקן את עצמי. עם זאת, אתנגד לתיקון כפי שהוא.

אובי הציע פשרה ל"חבילה הישראלית" כדלקמן :-

א. 200 מ' מ-ESF לשמוש עבור צרכים בטחוניים - מסכים. הבית יוותר לסנאט שיזמ החקיקה.

ב. חלוקה מוקדמת - מסכים, הבית יוותר לסנאט שיזמ החקיקה.

ג. SDAF - אפ פעם לא נעשה שריון עבור מדינה כלשהי. אמ יעשו זאת עבור ישראל יהיה צורך לעשות זאת גם עבור מדינות אחרות. מציע לא לגעת בקרן SDAF ובמקום זאת לתת תוספת של 100 מיליון דולר להצבה מראש (היינו סה"כ 300 מיליון דולר).

ד. שחרור מהיר של ציוד - יחול על מדינות נאט"ו ו-MNNA (לא רק ישראל ותורכיה) וכך יחול גם על מצרים וירדן.

ה. DRAWDOWN - מוכן לקבל סעיף שבו יצויין 700 MILION MAY BE PROVIDED (לעומת NOT LESS THAN) ומבינ שהממשל יעשה זאת.

לאחר שהסנאט הסכים להצעת אובי לבטל את סעיף SDAF (למרות שהתקרה של 350 מיליון הושארה על כנה) ובמקום זאת להוסיף 100 מיליון דולר להצבה מראש, התפתח דיון וויכוח סביב שני נושאים : ה-DROWDOWN ושחרור מהיר של ציוד.

הדיון סביב DRAWDOWN :-

אובי התעקש שבחוק יצויין שהנשיא יכול להורות על משיכת ציוד ממלאים בגובה

של 700 מיליון דולר כשהכוונה מאחורי זה, אספקת ציוד לישראל עד 700

מיליון דולר ולא כפי שנאמר בנוסח הסנאט : "לא פחות מ - 700 מ' דולר".

לדבריו, הוא רוצה להבהיר שהקונגרס DO NOT MANDATE THE PRESIDENT. הסביר כי היועץ המשפטי אמר לו שהנוסח שלו מאפשר לנשיא לא לתת את כל ה-700 מ',

בעוד התיקון של הסנאט מחייב את הנשיא לספק את כל ה-700 מ' דולר.

התפתח דיון נוקב סביב 'תקרה ורצפה' בתיקון.

קסטנ, אשר נתמך ע"י סידני ייטס לא רצה בתקרה ונאבק באובי אשר רצה לכלול

המינוח "UP TO 700 M DOLLAR". הסביר כי התיקון הוא ONE TIME ONE YEAR LEGISLATION שנועד לטפל במצב החירום הנובע ממצע "מגן המדבר".

אובי הסכים בסופו של דבר שבנוסח החוק יהיה מצויין הסכום של 700 מ' דולר בתנאי שבדו"ח, המלווה את החוק "יצויין" "UP TO 700 M DOLLAR". הצעתו של אובי התקבלה ע"י נציגי הסנאט.

הדיון סביב שחרור מהיר של ציוד:-

דיון זה היה בסופו של דבר הדיון ה"לוהט" ביותר בקונגרס מבחינתנו.

קסטנ - הסביר שהרעיון מאחורי תיקון זה (לתת עדיפות לישראל) הוא לזהות

מצב החירום בישראל ולנסות לצמצם את היעדים (TO NARROW) אליהם יגיע הציוד. ומדובר רק בציוד צבאי, נשק.

אובי - אבל הנוסח מדבר גם על PROPERTY. מבקש להגביל זאת רק ל-

EXCESS DEFENSE ARTICLES.

קסטנ - המשיך להיאבק באובי כדי להגביל החקיקה עבור ישראל ותורכיה לשנה

זו בלבד בגלל המצב הקשה בו הנ נתונות (רצה למעשה להוציא את מצרימ מהחקיקה) חזר והדגיש THE MONEY SHOULD BE TARGETED.

מקיו - בהיותו המקורב ביותר לאובי, ובהיות הטונים גבוהים מאד בשלב זה

בדיון ביקש מחברי הסנאט לקבל את הצעתו של אובי באומרו :- GIVEN THE PACKAGE TO ISRAEL, THE SENATE POSITION IS ACCEPTABLE TO US ALMOST 100 PERCENT AND DOVE (OBEY) WENT FORWARD IN A COMPROMISE.

אינווייה - (הגיע במיוחד לדיון בנושאים הישראליים) הסביר הרקע לתיקון זה:-

מצרימ קיבלה 700 טנקים תחת תכנית ה- EXCESS וצפויה לקבל עוד 300 היינו 1000 טנקים. מצרימ תקבל עתה מחיקת חוב של 7.1 ביליון דולר. וסיוע של 1.5 ביליון דולר מסעודיה.

שר ההגנה צ'ייני נוסע פעמיים לאיזור לסעודיה בחריין וקהיר ועוקף את ישראל. כך גם עשו שתי משלחות קונגרסיונאליות. המסר ברור ומסוכן. עד כה דיברנו על ציוד עודף אולם טרם קיבלו זאת.

ייטס - פנה לאובי ושאלו האם יש לו התנגדות לציין בחוק את ישראל

ותורכיה.

אובי - כן, מבקש שהסעיף יהיה כללי ולא רק לשתי מדינות. התקדמנו עד כה

והסכמתי ל-95 אחוז מההצעות של הסנאט.

ייטס - דברי אינווייה חשובים מאד.

אובי - בכעס רב הגיב באומרו: אמ מזכירים את מצרימ, יש לי רשימה ארוכה

ממה נהנית ישראל בחוק: 3 ביליון דולר סיוע, 45 מ' לעלייה, 7.5 מ' מש"ב, 7 מיליון לשת"פ איזורי.

ייטס - אשר הבינ את אשר עושה אובי, קטע אותו באמצע דבריו והסביר כי מדובר במצב מיוחד, מבצע "מגנ המדבר".

אינוייה - ניסינו (הוא ועמיתיו) לאזן את הסיוע כך שיענה על המצב הנוכחי.

אובי - בצעקות (וכמעט היסטריה) "לא נראה לי שלשתי מדינות יכול להיות כוח

וטו על מדיניות, ופגיעה בריבונותנו ותהיינה הקרובות ביותר אלינו (התכוון לזכות ה-FIRST REFUSAL לישראל ותורכיה).
אינו רואה כל רע בהחלת התיקון על כל מדינות MNNA, לא יתמוך בחוק AND I'LL ASK THE HOUSE TO BRING IT DOWN אמ תיקון זה יעבור ויכלל בחוק (קרי: ישראל ותורכיה).

מיקי אדוארדס - התנגד להצעת אובי להרחיב תחולת התיקון ותמך בקסטנ אשר ביקשו לצמצם לישראל ותורכיה, שכן אחרת, תאבד האפקטיביות של מה שבכוונת התיקון לעשות.

אובי - יש לתת מספיק גמישות לממשל.

קסטנ - הרחבת התחולה לכל ה-MNNA מחלישה ומדללת באופן משמעותי את מאמצינו.

בסופו של דבר הוסכם שהסנאט יותר לביה"נב והצעתו של אובי להרחיב התחולה ל-MNNA ולהגביל הציוד העודף לנשק, התקבלה.

* לשאלת נציגי הסנאט מה גורלו של תיקון ה-CASH FLOW FINANCING, מסר אובי בחיוב: "הבית מוותר לסנאט" - קרי: התיקון בוטל. אובי הוסיף כי בכוונתו לטפל בנושא בשנה הבאה.

4. נושאים ישראלים אחרים:

א. תיקון דהקונסיני - אש"פ (הוברק בנפרד):-

ראוי לציין שדהקונסיני העלה הנושא, מספר שעות לפני העברת "החבילה הישראלית" ויתכן וגם היבט זה (מעבר לבעיות לגופו של עניין) גרעו ממידת הנכונות להיאבק יותר על הנושא.
לאחר שדהקונסיני ביקש לדון בתיקונו מסר אובי על התנגדותו לתיקון וכן על התנגדות הממשל. לדברי אובי התיקון רק ילבה המתח באיזור ומעדיף את תיקון לויין המצוי כבר בנוסח הצעת החוק (אישור מחודש למכתב ההתחייבות מ-1975 מארה"ב לישראל).

דהקונסיני - התייחס לדיאלוג בין ארה"ב לאש"פ והפסקתו. לארה"ב 200 אלף

חיילים במפרצ ואין לשכוח שארה"ב איבדה 240 חיילי מרינס באוקטובר '82 כתוצאה ממעשה טרור. הממשל נוטה לשכוח זאת.

הליגה הערבית הצביעה בעד שיגור כוחות למפרצ אולם עיראק לוב ואש"פ הצביעו נגד.

בזמן האחרון נשמעו הודעות מפי בכירי אש"פ על כך שסאדמ חוסיין הוא גיבורם הלאומי והופנו אזהרות עיראקיות כלפי ישראל וארה"ב.

לאור זאת, חשוב לקבל התיקון כדי שימנע כל אפשרות למגע עם ארגון טרור כאש"פ.

אובי - א. נוסח הסנאט (תיקון דהקונסיני) אוסר העברת כספים בעצמ רק על

AID. האיסור של ביהנ"ב (תיקון מל לוינ) רחב יותר - הקריא את הנוסח.

ב. אינ זה הזמן להעביר התיקון שכן הוא משחק לידי סאדמ חוסיין ויגביר את האלימות במזה"ת.

אלה שתי הנקודות שהעביר אליו הממשל בדבר התנגדותו לתיקון. אובי המשיך ואמר כי המ חייבים זאת לממשל. ביקש לשמור על הנוסח הקיימ של ביהנ"ב ולא לקבל את תיקון דהקונסיני שאינ לו משמעות אלא רק נותנ לסאדמ תירוצ ליצור בעיות נוספות.

דהקונסיני - התעקש ועמד על שלו. "אמ סאדמ לא יאהב הנוסח - מה טוב". נוסח הסנאט משקפ רצון המחוקקים שכספ לא יועמד לרשות אש"פ. מסכים שיש להשאיר נוסח לוינ ולהוסיף לכך את התוספת שלו.

אובי - לא צריכ תמיד להביע כל דיעה שלנו. אנו חייבים לקחת בחשבון את דאגת הממשל. המצב מאד רגיש ועדיף לא לפעול רק כדי לבטא תסכול.

דהקונסיני - אינ זה רק תסכול. אש"פ מעורב בטרור.

אובי - "האמ אתה חושב שהממשל באמת מתכוון לתת ולו דולר אחד לאש"פ ?" דהקונסיני - אינני יודע.

דהקונסיני הפסיק במאבקו. היה מדובר באפשרות של הכללת נוסח התיקון שלו בדו"ח אולם גם לכך סירב אובי ובסופו של דבר נפל התיקון.

ב. האוניברסיטאות בשטחים

במהלכ הדיון הודיע הקונגרסמנ צ'רלי וילסון כי הוא מבקש לפתוח מחדש הסעיף בנושא האוניברסיטאות, לאחר שהבית כבר הסכימ לנוסח הסנאט (נוסח הסנאט מברכ את ישראל על החלטתה לפתוח בתיה"ס ביו"ש לרבות מכללות ואוניברסיטאות אלקודס ובית-לחם. מביע תקווה שבתיה"ס ישארו פתוחים וכל בתיה"ס יפתחו בהקדמ וייכובדו ע"י כל הצדדים כמקומות לימוד). במהלכ הלילה פנו ה"ידידים" לוילסון ושאלו לכוונתו והלה השיב כי בסופו של דבר החליט לא לעשות דבר.

ג. שמיטת חובות למצרים

הנושא נדון באריכות רבה ובטונים צורמים ביותר ונמשכ כמעט לנצח.

קסטנ הציג הנושא :-

- סעודיה אמירויות ובחריין הודיעו (בבוקר הקונפרנס) על שמיטת חובות בסכ 7.7 ביליון דולר.

- ברחובות קהיר מחלקים כרוזים הקובעים כי לא ניתנ לסמוכ על הבטחות ארה"ב.

- ארה"ב איננה יכולה להרשות לעצמה שלא לאשר חקיקה זו אחרת תהיינה הפגנות בקהיר, תפגע תדמית ארה"ב, הנשיא בוש והקואליציה במפרצ.

אובי - הציע תיקון משלו לפיו הנשיא יצטרך לנקוט במספר תהליכים מוקדמים

כמו דיונים עם הצרפתיים ובנות ברית אחרות ולשדלנ לשמוט חובות מצרים. אמ יכשל, יצטרך להודיע על כשלונו לקונגרס.

התיקון שלו נועד לאפשר לקונגרסמנים לומר שהנשיא ניסה לפחות להשיג תשלום הקרנ של החובות.

באו אליו קונגרסמנים רבים, כולל רפובליקנים שאמרו לו שאמ החוק יכלול את נושא שמיטת החוב למצרים לא יצביעו בעד דוח הקונפרנס. מנסה לעזור לממשל

ולכנ מבקש שיקבלו את התיקון שלו.

לייהי - לא חשוב כיצד ננסח זאת, השאלה תעמוד על הפרק.

אובי - יתכן שהממשל התחייב אולם לא הקונגרס. (אובי ניסה להעביר את האחריות לנשיא).

וילסון - הגנ על שמיטת החוב : זה לא יעלה למשלם המיסים האמריקאי " איפה היינו במבצע " מגנ המדבר" אלמלא מצרים וסיועה בהקמת הקואלציה; יוקרת הנשיא עומדת במבחן".

לאוטנברג - תמכ בשמיטת החוב. יש לשמור על מעורבות מצרים במשבר. מצרים ניצבת בפני טרור ופנדמנטליזם. הנשיא קיבל החלטה גרועה אולם ההתחייבות נעשתה ועלינו לפעול בהתאם.

הדיון התקיים בטונים גבוהים ולא נעימים ואובי סירב להביא הנושא להצבעה.

אובי חזר ואמר כי הוא מעוניין שהקונגרס יהיה ON RECORD לגבי נסיונו לפנות לבנות הברית כדי שגם הן תשמוטנה חובות למצרים.

אובי ולייהי ישבו ביחד משכ כחצי שעה וחזרו עם הסכמה לגבי נוסח שעיקרו הוא נוסח הסנאט בלווית תיקון קל של אובי.

יהודית ורנאי דרנגר

לבח

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רס), אמן, ממד/בינל, בנצור, מצפא, אוצר,
כהן, @ (מקשח/משהבט)

סססס

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D. C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

1/4

אורה 1
2

שדה
13/9

בלמ"ס / מידי

אל: מצפ"א

מאת: ראש יחידת הקונגרס

סיוע לישראל והעסקה הסעודית

מצ"ל מכתב ל"גבעה" - ורשימת התפוצה - העוסק בנדון, אשר נשלח ע"י ה-

. CONGRESSIONAL TASK FORCE FOR ISRAEL

יורם אטינגר

- 7 -

YJ
Ur

אורי

שבת 2 סוף 1 יהיה 2 שבת 1 מנחם 1 מנחם 1 מנחם 1 מנחם 1
א/ש 2 מנחם 1 מנחם 1 מנחם 1 מנחם 1

OPEN LETTER TO THE US CONGRESS

1319 2/4

We, the undersigned -- as leaders of the American Christian community representing mainstream Christian denominations in the United States -- are at pains to prevent a lengthy American involvement in a bloody Middle East war. Therefore, it is with a sense of urgency that we speak out.

Iraq is now deploying the advanced American equipment it stole from Kuwait against US soldiers, many of whom belong to our member churches.

The chances that a similar development will result from the proposed multi-billion dollar arms sale to Saudi Arabia are alarmingly high. Any such equipment will be a menace to our country and our children, who may have to face them in enemy hands.

Such a sale would also permanently alter the balance of power in the Middle East. It is anti-Christian, since it further imperils the safety of Israel, the Holy Land, the birthplace of Christianity and the only free democracy in the Middle East.

It is clear that a major and sustained US intervention will be required to prop up the current Saudi kingdom. This repressive regime is under fire, not just from Iraq but from most of its own people as well. It may be toppled at any moment, paving the way for an anti-American, anti-Western and even more fanatically anti-Christian Moslem dictator. Such a dictator will quickly ally himself with Saddam Hussein, Muammar Qaddafi, and Yasser Arafat.

Further, the current Saudi royal house is hardly a friend of the United States and the Christian-Western world. Christianity is outlawed in Saudi Arabia. Amnesty International and other human-rights organizations report horrifying atrocities by the Saudi government against their own people. These include executions of opponents of the government, widespread slavery, tortures, beatings, and the death penalty for converting to Christianity from Islam. Additionally, they have imposed severe repressions on our own U.S. Christian soldiers who are there to defend them.

In our view, there is only one way to both contain Iraqi aggression in keeping with our Christian values and American interests.

The plan would involve moving weaponry from Europe and other areas to Israel, America's only steadfast ally in the region where, democracy and full religious freedom prevail. Such a move would require no new appropriations and would meet Israel's urgent needs without harming US preparedness. In fact, it would strengthen our position by insuring the availability of materiel in a safe and friendly environment.

We must remind our Senators and Representatives of our nation's moral obligation to our embattled ally, Israel. While our troops can come home, for Israel there is no retreat. They are on the front line with Iraq and other fanatical, hostile neighbors. For these reasons, and for the Biblical values and heritage we share with the people of Israel, we the undersigned request that Congress implement the above measures.

Sincerely,

Dr. Hal Adams, President
Bethesda Christian College
Theodore T. Becket, President
Christian Foundation for Israel
Mrs. Mary-Rose Ryan Black,
President
California Christian Committee for Israel
Dr. James Brownlee,
Business Coordinator
Christ for the Nations
Bishop John H. Burt, (The Rt. Rev.)
The Episcopal Church
Dr. William Ebling, former President
Foreign Mission Society,
American Baptist Church USA
Rev. Michael Gleiluli, Director
Light Brigade Ministries
Prof. Henry J. Harder, Radio Voice
Mennonite Brethren Church

Bishop Richard S. Hollander,
Methodist Conference
Rev. Russell Hollenberg,
Christian Missionary Alliance Church
Rev. Robert Johnson,
General Conference of Assemblies of God
Rev. Brian Lee, Senior Pastor
Celebration Fellowship
Dr. David Lewis,
Chairman
National Christian Leadership Conference
Rev. John S. Lindsey,
Associate Director
Christian Mid-East Conference
Rev. Joseph LoMusio,
Conservative Baptist Association
Rev. James E. Marr,
Executive Director
The Messiah House of Dallas

Bishop George D. McKinney,
Prelate of Southern California
Church of God in Christ
Prof. Peter A. Michas,
Messengers of Messiah International
Rev. Sidney Milam,
Executive Director
International Council of Churches
Dr. Charles Monroe, Dean
Beth El Christian College
Rev. Allan Mothersill,
Voices United for Israel
Clifton M. Pederson, President
Lutheran Bible Institute
Dr. B. R. Reeves, Director of Mission
Southern Baptist Convention
Dr. J. Roy Stewart, President
Baptist International Seminary and
School of Theology

The Christian Mid-East Conference, 13454 Poway Road, Poway, CA 92064

Senators who received the "Open Letter to the US Congress"

13/9 3/4

Senator Daniel Inouye
 Senator Robert Bryd
 Senator Albert Gore
 Senator Joseph Biden
 Senator Jeff Bingaman
 Senator Pete V. Domenici
 Senator Sam Nunn
 Senator Alan Cranston
 Senator Pete Wilson
 Senator Christopher J. Dodd
 Senator Connie Mack
 Senator Paul Simon
 Senator Richard G. Lugar
 Senator Dan Coats
 Senator Charles Grassley
 Senator Tom Harkin
 Senator Nancy Kassebaum
 Senator Mitch McConnell
 Senator J. Bennett Johnston
 Senator William S. Cohen
 Senator Paul S. Sarbanes
 Senator Barbara A. Mikulski
 Senator Edward M. Kennedy
 Senator Carl Levin
 Senator Thad Cochran
 Senator Trent Lott
 Senator James J. Exon
 Senator Rob Kerrey
 Senator Harry Reid
 Senator Gordon J. Humphrey
 Senator Warren Rudman
 Senator Frank R. Lautenberg
 Senator Daniel P. Moynihan
 Senator Alfonse M. D'Amato
 Senator Jesse Helms
 Senator Terry Sanford
 Senator John Glenn
 Senator Don Nickles
 Senator Mark O. Hatfield
 Senator Arlen Specter
 Senator Claiborne Pell
 Senator Storm Thurmond
 Senator Ernest F. Hollings
 Senator Larry Pressler
 Senator Jim Sasser
 Senator Phil Gramm
 Senator Jake Garn
 Senator Patrick J. Leahy
 Senator John W. Warner
 Senator Charles S. Robb
 Senator Brock Adams
 Senator Slade Gorton
 Senator Robert W. Kasten Jr.
 Senator Malcolm Wallop
 Senator Robert Packwood

SENATOR DANIEL A. MIKULSKI
 Senator Edward M. Kennedy
 Senator Carl Levin
 Senator Thad Cochran
 Senator Trent Lott
 Senator James J. Exon

0 1 11

1319 4

Congressman who received the "Open Letter to the US Congress"

Congressman Les Aspin
Congresswoman Patricia Schroeder
Congressman Earl Hutto
Congressman Tommy F. Robinson
Congressman William Dickinson
Congressman Duncan Hunter
Congressman Robert K. Dornan
Congressman Jamie L. Whitten
Congressman Sidney R. Yates
Congressman David R. Obey
Congressman William H. Gray III
Congressman Silvio O. Conte
Congressman Mickey Edwards
Congressman Jerry Lewis
Congressman Dante Fassell
Congressman Les Hamilton
Congressman Tom Lantos
Congressman Larry Smith
Congressman Mel Levine
Congressman Wayne Owens
Congressman William S. Broomfield
Congressman Benjamin A. Gilman
Congressman Jan Meyers
Congressman Donald Lukens
Congressman Christopher H. Smith
Congressman Jim Leach
Congressman Jim Saxton
Congressman James S. Scheuer
Congressman John Miller

XX
משרד החוץ-מחלקת הקשר

תאריך : 27.10.90

22066

שמו

נכנס **

**

**

**

חוזם: 10,22066

אל: המשרד

יעדים: רהמש/1419, מצב/1990, בטחון/2302

מ-: וושינגטון, נר: 388, תא: 261090, זח: 1140, דח: ב, סג: שמ

תח: @ גס: צפא

נד: @

אנה ק

שמו / בהול

אל: מצפ"א

מאת: ראש יחידת הקונגרס

חק הפנטגון - סנאט; חק סיוע החוץ - קונפרנס; מימון ה"חץ"

1. בשעה זו מתנהל הדיון במליאת הסנאט על גירסת הקונפרנס תקציב הפנטגון.
לא צפויים שינויים בנושאים.

2. ב- 06:00 הבוקר הסתיים הקונפרנס של חק סיוע החוץ, ולהלן דוח ראשוני
על מספר נקודות מרכזיות:

- העברת הציוד הצבאי אושרה בסך 700 מיליון דולר. לאחר דיונים ארוכים
הוחלט לציין את הסכום (700 מיליון) בלבד, ללא התוספות:

NO MORE THAN, NO LESS THAN, UP TO

- אושרה ההפקדה המוקדמת של FMS.

- ההצבה המוקדמת הוכפלה ל- 200 מיליון דולר (מעבר ל-100 מיליון שהיו על
סד"י ול-100 המיליון של השנה שעברה).

- SDAF ירד מעל הפרק (וזוה מקור ה-100 מיליון הנוספים בהצבה המוקדמת)
כתוצאה מהסתייגות עיקשת של אובי.

- אושרה האופציה להעביר 200 מיליון דולר מ- ESF ל- FMS בזמן משבר
המפרץ.

3. בהקשר למשא ומתן על ה- MOU של המשך פיתוח ה"חץ", נא לשים לב לעובדה
כי הקונגרס תיקצב את הפרוייקט ב-42 מיליון דולר (שהם שקולים לפי התחשיב,
ל-80 אחוז מן העלות).

יורם אטינגר

UNIT 1: 1945-1946

UNIT 2

UNIT 3

UNIT 4: 1947-1948

UNIT 5

UNIT 6: 1949-1950

UNIT 7: 1951-1952

UNIT 8

UNIT 9

UNIT 10

UNIT 11

UNIT 12: 1953-1954

UNIT 13: 1955-1956

UNIT 14: 1957-1958

UNIT 15: 1959-1960

UNIT 16: 1961-1962

UNIT 17: 1963-1964

UNIT 18: 1965-1966

UNIT 19: 1967-1968

UNIT 20: 1969-1970

UNIT 21: 1971-1972

UNIT 22: 1973-1974

UNIT 23: 1975-1976

UNIT 24: 1977-1978

UNIT 25: 1979-1980

UNIT 26: 1981-1982

UNIT 27: 1983-1984

UNIT 28: 1985-1986

UNIT 29: 1987-1988

UNIT 30

UNIT 31

[illegible]

תפ: שהח (2), סשהח (1), רהמ (0), מנכל (1), ממנכל (1), בנצור (1), מצפא (4), מקשח/משהבט (0), אוצר (3)

XX
משרד החוץ-מחלקת הקשר

22230

תאריך : 27.10.90

שמו

נכנס **

**

**

**

חוזם: 10,22230

אל: המשרד

יעדים: רהמש/1440, בטחון/2328, מצב/2023, אביב/1691, מנמת/1253

מ-: וושינגטון, נר: 399, תא: 261090, זח: 1348, דח: מ, סג: שמ

תח: @ גס: צפא

נד: @

עמית

שמו / מידי

אל: מצפ"א

מאת: ראש יחידת קישור לקונגרס

מפגש השגריר עם מנהיג הרוב בסנאט ג'ורג' מיטצ'ל

1. מיטצ'ל: המתיחות הנוכחית - על רקע ארועי הר הבית - לא תפגע משמעותית ביחסים ארוכי הטווח בין ארה"ב לישראל. חשוב שישראל תהיה ברת הגנה מבחינה צבאית.

2. השגריר שובל: איננו מרוצים מאי-ההבנות הקימות, אך אנו מרוצים מאד מן התמיכה הבינמפלגתית והבינבתית ב"גבעה". יתכן וישראל אינה נקיה משגיאות, אך ועדת החקירה שהוקמה היא אמינה וממצאיה - וישומם - יהיו הגונים ונחרצים. החלטת מועב"ט לא היתה נקיה משקולים מפוקפקים. המועצה אף לא שקלה לרגע דיון בטבח שערכו הסורים בלבנון.

תמיכת ארה"ב בגנוי ישראל היא COUNTER PRODUCTIVE. גנוי ישראל אינו קריטי לשמירת שלמות הקואליציה ארה"ב-ערב, ווטו אמריקאי לא היה מפצל אותה.

הגורמים הנהנים מן הגנוי הם אויבי ארה"ב: אש"פ, עיראק וקובה. אם יקבלו פרס על אלימותם, ינקטו באלימות לעתים תכופות והאו"ם יחזור ויגנה את ישראל. הריגת 19-21 איש הוא מקרה טראגי, אך מדאיג מאד לשער כי תוצאה טראגית ליוזמה של רדיקלים ערבים תערער את הקשר האמיץ בין ארה"ב לישראל.

יורם אטינגר

17

תפ: שהח(2), סשהח(1), רהמ(0), שהבט(0), מנכל(1), ממנכל(1), ר/מרכז(1), רם(0),
אמן(1), ממד(10), בנצור(1), מצפא(4), סולטן(1), רביב(1)

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered. This involves understanding the context and the specific requirements of the task.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

7.00	6.406
------	-------

卷之五

XX

XX
משרד החוץ-מחלקת הקשר

22233

תאריך : 27.10.90

שמו

נכנס **

**

**

**

חוזם: 10,22233

אל: המשרד

יעדים: רהמש/1436, בטחון/2323, מצב/2017, אביב/1687, מנמת/1249

מ-: וושינגטון, נר: 395, תא: 261090, זח: 1347, דח: מ.ס.ג.שמ

תח: גס: צפא

נד: ג

ארתה
V

שמו / מידי

אל: מצפ"א

מאת: ק. לקונגרס

סנאט: פגישות השגריר שובל (23/10)

ביום ג' ה- 23/10 נפגש השגריר עם 24 סנטורים בסידרת פגישות נפרדות. השתתפו מצידנו אטינגר והח"מ.

1. פגישה עם הסנטורים קוני מק וג'ו ליברמן. לאחר דברי ברכה והכרות אמר השגריר למק (ג'ו ליברמן הצטרף מאוחר יותר) כי בזמן שמק הגיש הצעת חקיקה בנושא אש"פ, ראינו זאת כצעד חשוב במסגרת התמיכה בישראל אולם בשעתו, אנשים רבים לא ידעו עד כמה תהיה חשובה החקיקה. במכתבו לנשיא (הנלווה להגשת כתב האמנה) כתב בין השאר כי עתה ניתן להבחין בטבעו האמיתי של אש"פ. - קוני מק - שמח על החקיקה ושיבח שתה"פ והעבודה עם ליברמן. כן שיבח את עוזרו סול סינגר שנכח בפגישה. החוק הפך יותר מאשר התמקדות בפעולות אש"פ אלא העלאת המודעות לגבי אש"פ בכלל ומה צריכה להיות עמדת ארה"ב. הביע דאגה מעמדת הממשל לגבי אפשרות הקמת מדינה פלסטינית ופנייה מאוחרת יותר למדינות ערב. התהליך צריך להיות הפוך והחוק עזר למקד הבעיה.

- השגריר - התייחס בהרחבה לכרוז הפתח מ- 11/10 וההנחיות הכלולות בו וציין כי לסנטורים היה ה- FORSIGHT לפעול כפי שפעלו.
- ליברמן - במבט לאחור היה שתה"פ מוצלח. המצב משתנה בצורה מדהימה אולם חשוב לשמור על המיקוד של מיהו טרוריסט. - סול סינגר - עדכן הנוכחים לגבי תיקון דה-קונסינז (הוברק בנפרד) "הסוגר" לחלוטין את חקיקתם והאוסר העברת מימון לכל מגע שהוא עם אש"פ.
- קוני מק - נדהם מתוצאות ההצבעה על יוזמת דול-בירד בנושא ההתנחלויות (8 : 90).

- ליברמן - הוטרד מהתנהגות ודברי בירד במהלך הדיון על ההתנחלויות וכן בדיון על ה- DRAWDOWN AUTHORITY. "הוא ממש "נעול" על ישראל". בדיון האחרון אמר בירד שמשיכת ציוד ממלאים אמריקנים עבוד ישראל תסכן חיילים אמריקנים. אינווה אמנם השיב לו, אולם קביעת בירד היתה פרובוקטיבית.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

HE IS (BIRD) A FORCE TO RECKON WITH. HE IS VERY POWERFUL.
- השגריר והסנטורים החליפו דיעות לגבי המניעים האפשריים להתנהגות בירד. -
דרנגר - מאז ומתמיד התנגד בירד לסיוע חוץ. יתכן שהדיון הממושך שניהל
בנושא ה-DRAWDOWN (כ- 5 שעות) היה פיליבסטר בנסיון לערב העברת
החוק.

- קוני מק - מסכים. בירד מתנגד לסיוע חוץ ובאזירה התקציבית הקיימת זה
התאים 17.

בחודשים האחרונים התפתחה כאן אוזרה אנטי ישראלית. סיפר על עתונאי, שכן
שלו, שהביע בפניו זעמו על התקרית בהר הבית. יש אוזרה
"AGAINST US".

- השגריר - בנוגע להר הבית, היה IMPUT שלילי FROM THE TOP. האיש מן
הרחוב איננו מלומד, וכאשר צופה ב-TV הוא משוכנע שהוא רואה את
המציאות. אולם "המציאות" שמראים לו היא מעוותת. אם הממשל מגנה את ישראל
מדוע שהאיש מן הרחוב לא יעשה אף הוא כך. מתרשם, אמנם בזהירות, שקיימות
בממשל מחשבות שניות לגבי עמדתם באו"ם. הביע תקווה שהבעיה תפתר בימים
הקרובים.

אנו מצטערים על אבדן חיים, אולם אין להתעלם מכך, שהפלסטינים שהשליכו
האבנים על מתפללי הכותל לא היו סתם משקיפים מן הצד. לצערו, האיש ברחוב
אינו יודע מה קרה בלבנון. - טבח 750 איש ע" סוריה וחיסול דני שמעון
ומשפחתו. השגריר הרחיב בנושא. ליברמן - חשוב להדגיש שהוקמה ועדת בירור
עצמאית בישראל. יתכן אולי שהיתה תגובת יתר מסויימת מצד השוטרים, אולם הם
הגיבו לפרובוקציות וזה קורה בכל מקום, כולל בארה"ב.

הביע דאגה מה-DRIFT במדיניות ארה"ב, מאז המשבר במפרץ, בכל מה שנוגע
למדיניות הפרופיל הנמוך (של ישראל). חושש מהסכמה אמריקנית
לדה-לגיטימיזציה הערבית של ישראל. הביא דוגמה לבן משפחה המתארח אצל
קרוביו, ומשמגיעים אורחים נוספים, מבקשים הקרובים מבן המשפחה להסתגר
בחדרו.

סיפר על אחד העתוננים בקונטיקט שכתב מאמר לפיו משך שנים העניקה ארה"ב
סיוע לישראל ועתה ארה"ב אינה יכולה לבקש עזרה מישראל לפיכך יש לקצץ לה
בסיוע. יש להדגיש שמבחינת ארה"ב זוהי ההשקעה הטובה ביותר שישראל תהיה
חזקה וזהו הדבר היחיד ממנו חושש סאדם חוסיין. יש להתנגד למדיניות
הפרופיל הנמוך. מדוע הסעודים יכולים להכתיב לנו את המדיניות?
השגריר - ציטט דברי שר ההגנה הסעודי.

2. בק"פ שקיים הסנטור מצנבאום לכבוד השגריר (מהשעה 15:00 עד 16:30)
השתתפו הסנטורים: קסטן, פורד, קוקרן, פרסלר, דהקונסיני, לאוטנברג, קרל
לויין, גרסלי, ליברמן, ברדיק, בושביץ, גרהם (פלורידה), ת'ורמונד,
ג'פורדס, ניקלס וגארן.

נושאי השיחה היו: פעילות ארה"ב במועב"ט, אירועי הר הבית, יחסי הממשל
וישראל, ועדת הבדיקה העצמאית שהוקמה בישראל, המצב בלבנון ופעולות סוריה
(חיסול שמעון, טבח 750 איש והעדר דיון במועב"ט), תמיכה חזקה של הקונגרס
בישראל (לאוטנברג: אסור לפרש לא נכון את ההצבעה על ההתנחלויות).

3. בפגישה עם יו"ר ועדת החוץ בסנאט, הסנטור פל, השתתפו הסנטורים לוגר,
רוב, דוד והמפרי. כן נכחו ראש צוות העוזרים של הועדה, ג'רי כריסטיאנסון
וביל אשוורת'.

THE UNITED STATES OF AMERICA
DO hereby certify that
[Name] is a citizen of the United States of America.

WITNESSETH my hand and the seal of the Department of State
this [Date] day of [Month], 19[Year].
[Signature]
[Title]

IN WITNESS WHEREOF, I have hereunto set my hand and the seal of the Department of State
at the City of Washington, this [Date] day of [Month], 19[Year].
[Signature]
[Title]

THE UNITED STATES OF AMERICA
DO hereby certify that
[Name] is a citizen of the United States of America.

WITNESSETH my hand and the seal of the Department of State
this [Date] day of [Month], 19[Year].
[Signature]
[Title]

IN WITNESS WHEREOF, I have hereunto set my hand and the seal of the Department of State
at the City of Washington, this [Date] day of [Month], 19[Year].
[Signature]
[Title]

כיצד אנו קולטים עליה. הם מאידך מעוניינים להנציח המצב הקיים. ישראל מוכנה להקריב רבות למען השלום כמו שעשתה לגבי מצרים. לגבי יו"ש, הבעייה יותר מורכבת. אנו מוכנים לשאת ולתת אולם לא עם אש"פ. לדעתו קיימת היום מודעות גדולה יותר לגבי מהותו האמיתית של אש"פ. - המפרי - האם אין פלסטינים בעלי סמכות כלשהי המוכנים לבוא ולפחות להתחיל במו"מ.

- שגריר - יתכן שיש כאלה המעוניינים. אולם 227 פלסטינים נרצחו השנה ע"י פלסטינים כר שהם מפחדים.

- דוד - אם הפלסטינים קובעים שנציגם הוא אש"פ, האם אין זה מוכיח שקיימת נכונות לפתיחת תהליך למו"מ. - שגריר - האסטרטגיה שלהם לכל אורך הדרך היתה, חיסול ישראל בשלבים. לפני כשנה נערכה ועידת הפת"ח בתוניס. ערפאת הותקף ע"י אלמנטים קיצונים בשל מדיניותו כלפי המערב. אלמנטים אלה התריסו בפניו מדוע הוא צריך אפילו להעמיד פנים שהוא מעוניין במו"מ הרי ישראל נמצאת במצב קשה ואין צורך בכך.

ערפאת השיב שאין זה מזיק להם להעמיד פנים שכן הוא אומר לעולם דבר אחד וכלפי פנים (העולם הפלסטיני-ערבי) דבר אחר. השינוי האמיתי המתחולל בישראל הוא העלייה האדירה. זוהי אחת הבעיות של סאדם וערפאת שחלום חיסולה של ישראל - יעלם. סאדם מאמין שכלל שהעלייה תגבר, כך תקשה עליו התקפת ישראל. אם קיימת פרספציה שגויה לפיה ישראל וארה"ב אינן במצב של FULL UNITY, ישראל עלולה להתפס כחלשה ומותקפת. מבין שהנשיא בוש מודע לכך ולבעייתיות שבדבר.

השגריר הביע תקווה שנחזור במהירות למצב הרגיל והנורמלי. - רוב - ההתנחלויות. כיצד אתה רואה המצב. אנו מקבלים מכתבים רבים בנושא ואנו זקוקים לתחמושת.

- שגריר - ההתנחלויות אינן מהוות מכשול לשלום. (הביא הדוגמה של סיני). איננו יכולים להסכים שמישהו יערער על הקשר בין ירושלים לעם היהודי. לא מקובלת עלינו הטענה שמזרח ירושלים מהווה שטח זר. אין ז"א שאנחנו לא מכירים במעמדה המיוחד של ירושלים (מקום שלישי בקדושתו למוסלמים וראשון ליהודים).

- לגבי הערבויות - ישראל תעמוד במחויבותיה: - 400 מיליון - דולר לא יוצאו על בנייה מעבר לקו הירוק ותחומי '67. ישראל התחייבה בכתב לעמוד בהתחייבות זו. אין פירושו של דבר, וארה"ב אף לא ביקשה זאת, שישראל לא תבנה במזרח ירושלים מכספה היא.

ישראל תזדקק ב- 5-6 שנים הבאות ל- 250 אלף יחידות דיור. 400 מיליון הדולר יספיקו לכ- 5000 יחידות דיור. אנו מעריכים מאד ומודים על הסיוע האמריקני, אולם ישראל תצטרך לגייס מידי שנה כ- 4-6 ביליון דולר ממקורות ישראלים ויהודים בעולם, ממקורות בנקאיים בינ"ל, גרמנים ואחרים. זוהי עבודתנו משימה הסטורית ליישב בישראל את יהודי ברה"מ וזוהי הערבות הטובה ביותר לשלום. היהודים בישראל ירגישו נוח יותר ואילו הערבים ירצו פחות לתקוף את ישראל.

השגריר זכה לקבלת פנים חמה וידידותית בכל פגישותיו.

יהודית ורנאי דרנגר

תפ: שהח (2), סשהח (1), רהמ (0), שהבט (0), מנכל (1), ממנכל (1), ר/מרכז (1), רס (0),
אמן (1), ממד (10), בנצור (1), מצפא (4), סולטן (1), רביב (1)

6406
750

03 6376987 NO. 0777 40947310

22232

נכנס

אל: המשך

תח:א טל:צפא

@:71

$$2, 2, 1, 1$$
$$N''_{\Sigma} : 7N$$

נספח הגנה - כאן

רמז"ן ג' י' יורק

מאת: ד. ק. לקונגרס

קונפרנס: חוק סיוע חוץ / הקצבות

ו' 26/10 בשעה 06:00.

-: 187712

א. חלוקה מוקדמת של ה-FMS.

ב. הצבה מראש: הגדלה ב- 200 מ' דולר כר שובסה"כ מדובר עתה ב- 300 מ' דולר

: 100 מ' דגל מאשתקד (שנת 90) - 200 מ' דגל (שנת 91).

ג. SDA - בוטל לאחר שהקונגרסמן או"י התנגד והציע כעסקה הגדלת ההצבה מראש ב- 100 מ' דולר נוספים.

! CASH FLOW FINANCING (= תקון נז"כ) - בוטל !

ה. אפשרות שמוש ב- 200 מ' דולר מה- ESF לצרכים בטחוניים (FMS).

1. שחרור מהיר של ציוד - הנוסח עבור ישראל ותורכיה, הורחב כך שעתה מדובר בסה"כ מדינות MNNA.

ז. משיכת ציוד ממלאים אמריקנים בסך 700 מ' דולר עבור ישראל.

(הנוסח שונה ועתה לא מדובר ב- "NOT LESS THAN" אלא בסך המצויי)

משל 700 מ' דלר .

3. בסוף השבוע אעביר פרטים מלאים על התיקונים הנ"ל ומהלך הקונפרנס.

4. הסעיפים החדשים המופיעים בסעיף 2 הם כמובן בנוסף לסיוע של-3 ביליון דולר כמענק ובתנאים המיוחדים והסעיפים הידועים המופיעים כבר בחוק.

XX

משרד החוץ-מחלקת הקשר

22231

תאריך : 27.10.90

שמו

נכנס **

**

**

**

חוזם: 10,22231

אל: המשרד

יעדים: רהמ"ש/1439, בטחון/2326, מצב/2021, אביב/1690, מנמ"ט/1252

מ-: וושינגטון, נר: 398, תא: 261090, זח: 1348, דח: מ, סג: שמ

תח: גס: צפא

נד: &

ארכיון

שמו / מיידי

אל: מצפ"א

דע: מקש"ח / משהב"ט

נספח הגנה - כאן

רמ"ש"ן - ניו יורק

מאת: ק. לקונגרס

משיכת ציוד ממלאים אמריקנים (= DRAWDOWN)

ביום ה' 25/10 שוחחתי בנפרד עם מל לויין ועם הסנטור אינווה בנושא.

לדברי מל לויין אשר שוחח מספר פעמים ביומיים האחרונים עם צ'ייני בנוגע

לעסקת הנשק עם סעודיה אמר לו האחרון כי בכוונתו למלא את חקיקת ה-

DRAWDOWN ולספק צרכיה של ישראל. אינו יודע עם אכן יצליחו להעביר ציוד

בגובה של 700 מ' דולר אולם דיבר עם לויין על ציוד בגובה של 500 עד 700 מ' דולר

בשיחה נפרדת עם הסנטור אינווה בקונגרס, סיפר כי קיבל הבטחות מהפנטגון

שישראל תקבל ציוד בגובה של 700 מ' דולר.

יהודית ורנאי דרנגר

17

תפ: שהח(2), סשהח(1), רהמ(0), שהבט(0), מנכל(1), ממנכל(1), ר/מרכז(1), רם(0),
אמן(1), פממ/בינל(1), בנצור(1), מצפא(4), מקשח/משהבט(0)

DE 1
E049

Abstract

[illegible][illegible]

ארה"ק

אאא, חוזם: 21220

אל: רהמש/1360

מ-: וושינגטון, נר: 372, תא: 251090, זח: 1411, דח: ב, סג: שמ,

בבב

שמור/בהול

אל: רה"מ

שה"ח

סגן שה"ח

מאת: השגריר, וושינגטון

ממליץ שדו"ח זמיר ימסר לאמריקאים לפני שיפורסם ברבים.
הנ"ל בהמשך לדברים שרה"מ אמר לבראון בתשובה לאיגרת הנשיא.

שובל

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, כנצור, @מצב

סססס

10/כה

אאא, חוזם: 20056

אל: רהמש/1310

מ-: ווש, נר: 2224, תא: 241090, זח: 2100, חמ: סג: סב,

בבב

סודי ביותר/מיידי חרב חרב

אל : סמנכל צפא

דע : לשכת שהח, לשכת רהם, לשכת שהבט

מאת: השגרירות, וושינגטון

פגישת השגריר - יועץ לבטחון לאומי סקורופט (24/10)

1. השגריר נועד לפגישת היכרות עם סקורופט.

2. בפגישה השתתפו מצידם: האס, וולטש. מצידנו: נספח צהל והח'מ'.

3. יחסי ישראל-ארהב על רקע הדיונים במועביט ומשבר המפרץ, עמדו במוקד השיחה.

4. להלן סיכום השיחה:

א. סקורופט (שהתייחס בפתח דבריו לדיאלוג הכן אותו קיים עם השגריר ארד), הביע תקווה להמשכיות. עמד על חשיבות הקשר עמו כמקור להעברת תחושות של הבית הלבן אותן לא יוכל השגריר לקבל במחמד.

ב. סקורופט הדגיש היחסים המיוחדים הבלתי ניתנים לערעור גם בזמנים קשים. ציין כי מדי פעם יש לחזור ולהדגיש זאת פומבית.

ג. השגריר עמד על הצורך לראות את היחסים בפרספקטיבה רחבה יותר מאשר דרך ההיבט של היחסים האישיים. בהמשך התייחס למסר של הנשיא לרה'מ'. ציין שבסה'כ' הטון היה חיובי.

ד. סקורופט בתגובה ציין, שזו אכן היתה הכוונה. וסיף כי תגובת רה'מ' לא היתה CONCILIATORY.

ה. השגריר העיר, כי להערכתו, עמדת ישראל בנושא ירושלים לא לגמרי מובנת. המדובר בנושא רגשי מהמעלה הראשונה. על רקע הדיונים במועביט ציין כי הנסיון לטפל באירוע על הר הבית באמצעות האום החריף את המצב. כעת, יש לעשות מאמץ למנוע החרפה נוספת הזכיר בהקשר זה את הקמת ועדת החקירה שתגיש ממצאיה בקרוב.

ו. סקורופט ציין, כי אולי לראשונה משנת 48, ארהב מעורבת באיזור בנושא שאינו קשור ישירות לסכסוך הישראלי-ערבי. מעבר לאינטרס שיש להם במפרץ, יש להם מחוייבות לאומית עליונה. כשלון בפתרון המשבר עלול להיות פטאלי מבחינתו של הנשיא. על רקע זה עושים מאמץ להפריד בין נושא המפרץ לנושא השטחים, שעה שמאמצי צדאם חוסיין הם להשיג תמיכת מדינות ערב בעמדותיו. הדגיש כי עמדת ארהב במועביט מודרכת עי הרצון להשיג מטרותיהם במפרץ. מכאן, הוסיף, יש לעשות מאמץ, להחזיר ולהפנות תשומת לב מועביט מהשטחים למפרץ. מטרה זו היא שעמדה מאחורי מכתבו של הנשיא לרהם.ז. השגריר בתגובה ציין כי אנו שותפים למטרות האיסטרטגיות אותן הציבה ארהב (בהקשר למשבר המפרץ ולמניעת הלינקאז'). להערכתו ארהב לא השיגה מטרותה במסגרת מהלכיה האחרונים במועביט. כדי למנוע זימון מועביט מדי חודש, על ארהב לשים קץ לנושא. בהמשך התייחס השגריר לתשובות שנתן רהם לשגריר בראון. ציין כי ועדת הבדיקה תסיים עבודתה תוך ימים מספר. ממצאיה יהיו יותר לעניין מאשר אלו שהיה מגיש שלית המזכל. הדוח יועבר לפקרינג

שיוכל להעבירו למזכל. השגריר הדגיש פעם נוספת הצורך לסיים הפרשה, שאם לא כן היא תשוב ותעלה.

ח. בהתייחסו לדוח ועדת הבדיקה העיר סקורופט כי אין לו ספק שהדוח יהיה אוביקטיבי, אך הכנתו ע"י אחד הצדדים המעורבים עלול לעורר שאלות לגבי אמינותו. מסיבה זו חשבו, כי לאחר פרסומו ניתן יהיה לאמת המסקנות עי ביקור איימה.

ט. השגריר הגיב כי ניתן יהיה למצוא דרך לאמת המסקנות.

י. בהמשך התייחס השגריר קצרות לנושאים הבטחוניים. הזכיר מפגשי JSAP ו-JPMG עמד על הצורך להאריך הטיפול במספר נושאים, בעיקר לנוכח האפשרות שנותקף עי עיראק. הגברת שתה'פ' במספר נושאים אופרטיביים תסייע.

יא. לבקשת השגריר, התייחס בן-שושן לשתה'פ' בתחום המודיעין ולהתקדמות שהיתה בטיפול בבקשותינו לגבי הפטריוט וההצבה. ציין התשובה השלילית בנושא ה-M9M ובקשתנו שישקלו הנושא מחדש.

יב. לסיום הביע השגריר תקווה שהנשיא יצליח בטיפולו במשבר המפרץ. ישראל מעודדת מעמדתו התקיפה לגבי תוקפנות עיראק. הצלחת הנשיא תמנע הישנות ירועי שנות ה-30 באירופה.

יג. סקורופט לסיום, ציין כי אינו מתכוון לשמש תחליף למחמד, אך הוא עומד לרשותו של השגריר באותם נושאים שלגביהם יהיה צורך בקשר ישיר לבית הלבן.

שטין

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז, @ (רם), אמן, בנצור

סססס

אאא, חוזם: 21502

אל: רהמש/1391

מ-: וושינגטון, נר: 385, תא: 251090, זח: 2027, חמ: סג: שמ,

בבב

שמור / מיידי

אל : מנהל מצפ"א

דע : סמנכ"ל צפ"א ופר"נ, לשכת שה"ח

מאת : עתונות, וושינגטון.

להלן מספר מקורות עיתונאיים אמינים - :

א. בראשית השבוע נערכה במחמ"ד ישיבה של צוות התכנון המדיני עם המזכיר
שנסבה של האפשרויות לפעילות שתשוב ותמקד העניין הציבורי במשבר המפרץ,
 זאת על רקע ההערכה והחשש שאירוע הר - הבית ומועבי"ט מחד והאירועים
 הפנימיים (התקציב) מאידך, "גנבו" הכותרות והעניין הציבורי והבינ"ל
 במשבר המפרץ ובאיום העיראקי פחת.

ב. כמו-כן, לאור ההערכה כי הסנקציות על עיראק פועלות, אומנם לאט, ויש
 צורך להמשיך ולשמור לכידות הקואליציה הבינ"ל - יש צורך לשוב "וללכוד
 כותרות העיתונים".

ג. אחת ההצעות שנדונו הייתה האפשרות שהמזכיר ייצא בראשית נובמבר לסיור
במזה"ת שיכלול את סעודיה ומצרים, ואולי אפילו סוריה. בדרך זו תשוב
 ותתמקד התקשורת במפרץ והממשל יוכל לחדד מסריו כלפי עיראק.

ד. באותה מסגרת, נבחנה גם האפשרות שהמזכיר יסע, ולו רק לכמה שעות,
לישראל, וזאת במטרה לענות על צורך אחר : מאז אירועי הר-הבית, הממשל
מרגיש שהקהילה היהודית מפעילה עליו לחץ - הן בשיחות ישירות והן באמצעות
הקונגרס - בנושא התייחסותו לישראל. ביקור כנ"ל של המזכיר, להערכתם,
יפוג המתח ביחסי ישראל - ארה"ב, יישכך הכעס של הקהילה היהודית על הממשל
ויענה לטענה הישראלית המושמעת רבות על כך שהמזכיר מטפל בנושא הסכסוך
הערבי - ישראלי מבלי שאי-פעם ביקר בארץ.

ה. רעיון אחרון זה נדחה בשלב זה (כך מהעיתונאים) שכן ביקור בישראל
"ירגיז" הקואליציה הערבית ועלול להביא למטרה ההפוכה : התמקדות התקשורת
ביחסי ישראל-ארה"ב והסכסוך הערבי-ישראלי במקום במטרה המקורית - התמקדות
בעיראק והמשבר במפרץ. הוחלט כי הדיון והרעיונות הנ"ל יעברו להחלטת
 הנשיא.

2. כתבים יודעים לספר, כי בקרוב תצא הודעה מהבית הלבן על נסיעתו
המתוכננת של הנשיא בוש לסעודיה במטרה לבלות את חג ההודיה (23/11) עם
החיילים האמריקנים בסעודיה. לפי אותם מקורות כוונתו לצאת ב: 19-20
 בנובמבר לפריז ומשם ב - 22 בנובמבר לסעודיה.

לידיעתך.

רות ירון.

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
 @ (רס), אמן, ממד, בנצור, מצפא, סולטן

סססס

1990-10-25

21:14

KESHER-WASHINGTON

1480126

P.1/31
04

16

- 1 -

בלמ"ס / מידי

אל : תפוצות, הסברה

דע : מצפ"א קונכ"ל ניו יורק.

מאת : הסברה, וושינגטון.

הנדון : החלטת מועבי"ט 673

בלוט תגובות מועדון הושיאים זה - A.D.L. להחלטת מועבי"ט מאמש 24/10/90.

עודד בן חיים.

נח
113

שלח
1309

2
2310

1
2310

1
2310

1
2310

1
2310

2
2310

1

1990-10-25

21:14

KESHER-WASHINGTON

1480126

05

Anti-Defamation League
823 United Nations Plaza, New York, NY 10017

ADL of B'nai B'rith
(212) 490-2525 FAX: (212) 867-0779

NEWS

BARBARA WALDEN
Director, Communications Division

1309, 113 $\frac{2}{3}$

Anti-Defamation League
National Executive Committee Meeting
Thursday, October 25 - Saturday, October 27
The Grand Hyatt-Union Square, San Francisco

ADL PRESS OFFICE
Farallon South

CONTACTS: Barbara Walden (415) 403-4856
Richard Klein (415) 403-4835

FOR IMMEDIATE RELEASE

SAN FRANCISCO, CA, October 25...The United States is "abandoning its moral principles" by supporting a second anti-Israel United Nations Security Council resolution in 12 days, the Anti-Defamation League asserted today.

The resolution deplored Israel's refusal to allow a United Nations probe into the October 8 violence in Jerusalem that resulted in the deaths of 21 Palestinians. The shootings were sparked by an unprovoked attack by Palestinians on Israeli worshippers at the Western Wall.

In a statement issued at ADL's National Executive Committee meeting here, ADL National Chairman Melvin Salberg and ADL National Director Abraham H. Foxman said:

"In going along with Israel's enemies, who seek to exploit the Gulf crisis to isolate and attack the Jewish state, the U.S. is abandoning the moral principles which are the hallmark of its leadership role."

The ADL leaders urged the U.S. to resist "blackmail efforts" by the Arab world, and warned that failing to do so now "will surely lead the Arabs to greater demands and increased provocations against Israel."

Salberg and Foxman further urged the U.S. "to maintain its position on the moral high ground" in leading world opposition against the "naked aggression" of Saddam Hussein.

"There are those who want to divert the U.S. from that effort," they said. "There are others who want to coopt the effort into an opportunity to harm Israel. Neither diversion is in America's interest and the time has come to reassert our true

1990-10-25

21:16

JERUSALEM

-25-90 THU 10110

P. 01

CONFERENCE OF PRESIDENTS OF MAJOR AMERICAN JEWISH ORGANIZATIONS

For Immediate Release

Contact: Richard Cohen

(212) 758-6769

Seymour D. Reich
ChairmanM. I. Hoenlein
Vice Chairman

1309, 113

3/3

Statement by Seymour D. Reich, Chairman Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations on the U.N. Security Council's Oct. 24 Censure of Israel

We are deeply disappointed in this vote and in the role of the United States
in supporting the censure of Israel.

Jerusalem is the sovereign capital of Israel; the UN simply has no right to
impose its authority on Jerusalem, any more than it would have the right to send
investigators into any city where police have used live ammunition to subdue
rioters and maintain order. We regret the loss of life in the Temple Mount incident
and await the report of the Zamir committee in Israel that is investigating those
deaths. We would have hoped that, before taking any further action, the UN had
done the same.

Particularly alarming is the intention of the Security Council, as made clear by
its president, to send investigators to Jerusalem for the purpose of recommending
measures allegedly to protect the safety of Palestinian Arabs there. This would be an
even more egregious interference with Israeli sovereignty.

Israel has good reason to suspect the fairness of the United Nations; today's
resolution of censure makes manifest once again the double standard that the UN
employs in dealing with Israel. We have heard no word from the UN about the
Israelis killed and wounded by Palestinians within the past few days. Is it any
wonder that Israel has lost all confidence in the UN?

10/25/90

X

X

X

1990-10-25

17:00

NEW YORK/MASHAN

1409180

01

800 SECOND AVENUE
NEW YORK, N.Y. 10017

(212) 351-5200

קונסוליה הכללית של
ישראל בניו יורק

CONSULATE GENERAL
OF ISRAEL IN NEW YORK

251745

001288

17261

מסור/מסור לבוקר
055.16

1
5

אלו: מנהל מע"א, המועצה, הסוכה
דע: המגדיר, מלג ווסטנגטון, סיון-אדירוד בארץ
מאת: סגן הקונסול, ניו יורק

הודעה: נאמדת הנשיאות - החלטה מנהלית

1. מצ"ב תודעת סיפור הידע המביעה אכזבה מעמדת ארה"ב.
2. מצ"ב הנחיות נאקראק לקהילות היהודיות ברחבי ארה"ב.

[Handwritten signature]

סגן הקונסול, ניו יורק
מרדכי יריד
25 באוקטובר 1990

[Handwritten notes in Hebrew, including numbers 1, 2, and 3, and various words like 'מסור', 'מסור לבוקר', 'מסור לבוקר', 'מסור לבוקר']

1990-10-25

17:01

NEW-YORK/MASHAN

1409180

02

**CONFERENCE OF PRESIDENTS
OF MAJOR AMERICAN JEWISH ORGANIZATIONS**

Contact: Richard Cohen
(212) 758-6969

For Immediate Release

001288

Seymour D. Reich
Chairman

Malcolm I. Hoenlein
Executive Director

**Statement by Seymour D. Reich, Chairman
Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations
on the U.N. Security Council's Oct. 24 Censure of Israel**

We are deeply disappointed in this vote and in the role of the United States in supporting the censure of Israel.

Jerusalem is the sovereign capital of Israel; the UN simply has no right to impose its authority on Jerusalem, any more than it would have the right to send investigators into any city where police have used live ammunition to subdue rioters and maintain order. We regret the loss of life in the Temple Mount incident and await the report of the Zamir committee in Israel that is investigating those deaths. We would have hoped that, before taking any further action, the UN had done the same.

Particularly alarming is the intention of the Security Council, as made clear by its president, to send investigators to Jerusalem for the purpose of recommending measures allegedly to protect the safety of Palestinian Arabs there. This would be an even more egregious interference with Israeli sovereignty.

Israel has good reason to suspect the fairness of the United Nations; today's resolution of censure makes manifest once again the double standard that the UN employs in dealing with Israel. We have heard no word from the UN about the Israelis killed and wounded by Palestinians within the past few days. Is it any wonder that Israel has lost all confidence in the UN?

10/25/90

X

X

X

515 Park Avenue, New York, N.Y. 10022 • (212) 752-1818 • FAX # (212) 644-4125

25 OCT 1990 13:18 FOREIGN MINISTRY JERUSALEM

1990-10-25 17:03
OCT-25-90 THU 17:14 NJCRAC

NEW-YORK/MASHAN

1409180 03

P. 02

ATIONAL JEWISH

COMMUNITY RELATIONS ADVISORY COUNCIL
443 PARK AVENUE SOUTH, NEW YORK, NEW YORK 10016-7322
(212) 684-6950
001289
Fax: (212) 686-1353

emo

5

October 25, 1990

Sent by Fax

TO: CRC Directors
FROM: Martin J. Raffel, Israel Task Force Director
RE: Second U.N. Resolution on the Temple Mount

As you know, the United Nations Security Council yesterday adopted a resolution "deploring" Israel's failure to cooperate with a U.N. investigation into the events of last October 8th in Jerusalem's Old City. The United States voted in favor of this resolution. Below is a statement issued today by the American Jewish Committee on this subject which is representative of the kind of responses we are seeing from many of NJCRAC's member agencies.

The Israeli commission investigating the Temple Mount episode is expected to issue its report soon, possibly as early as tomorrow. We will send you information about the report and recommendations on how it might be utilized at that time.

A column by Cardinal John O'Connor of New York published today which describes the U.N. action as an effort to scapegoat Israel for the sake of maintaining the coalition against Iraq is being sent to you in the mail. Please give this column wide distribution, particularly to Christian leadership and to media representatives.

As always, if you have any questions about this issue, please do not hesitate to consult with NJCRAC.

Statement of the American Jewish Committee

"The American Jewish Committee deplores yesterday's one-sided U.N. Security Council resolution condemning Israel's refusal to admit a U.N. investigative mission, and regrets the U.S. participation in that action.

"Israel is conscientiously investigating the circumstances that led to the unfortunate Temple Mount incident, with its regrettable loss of life. At the very least, the U.N. ought to have awaited the commission's findings before rushing to conclusions that prejudice Israel and irresponsibly place all the blame for the Temple Mount incident at its doorstep.

"The AJC earnestly hopes the U.N. will get back quickly to the critical business of containing Saddam Hussein and ending his

January 17 1991

26 OCT 90 13:18 FOREIGN MINISTRY JERUSALEM

1990-10-25
OCT-25-90

17:05

THU 17:14

NJCRAO

NEW-YORK/MASHAN

1409180

04

P. 038

101288

2

aggressions, a historic effort that the U.S. has inspired and led, and in which we have such an enormous national stake. Otherwise, politically-inspired diversions, such as the recent condemnations of Israel, only serve the interests of Saddam Hussein and his ally, the PLO, who are seeking to deflect attention from Iraq's naked act of aggression against Kuwait."

MJR:ej
O/EX/IS

From My Viewpoint

By CARDINAL JOHN J. O'CONNOR

A Dangerous Game

I don't like the timing. Suddenly the whole world seems mad at Israel. It's too coincidental.

The killing of 21 Palestinians and the wounding of another 100 are unspeakable tragedies from any perspective. What would have been the probability of a United Nations Security Council resolution of condemnation, however, had there been no pressure to maintain the solidarity of nations against Iraq?

It's a dangerous game. I have repeatedly protested the horror of life in Palestinian refugee camps. As one of three bishops asked by the National Conference of Catholic Bishops to prepare a statement on the Middle East, I worked hard, as did my associates, to be fair and balanced. Understandably, neither Israel nor the Arab world was completely satisfied, but both recognized and appreciated our effort to articulate objectively the rights of all parties involved in the continuing conflict. More than once I have disappointed my Jewish friends here and in Israel by criticizing perceived injustices toward Christians and others. But their disappointment has derived in large measure because they consider me their friend. As the Psalmist puts it: "If my enemy had spoken against me, I could have endured it, but you who are my friend..."

Well, in a day when the world seems to be turning

seem to be turning their backs on her, I am proud to call myself her friend, as I am proud to call many in the Arab world friends, and many in Lebanon, that land so outrageously abandoned.

Bishops have a duty to speak as citizens, but an even greater duty to speak as moralists. As a citizen I am worried about power politics, whenever, wherever, by whomever the game is played. For it is, indeed, not only a dangerous, but a deadly game, a vile and sordid game, which leaves no one's hands clean. As a moralist, how could I be silent?

Where have we or the nations of the world been during all these years of Palestinian suffering? Why hasn't the Security Council censured long before now all who have contributed to that suffering? I mourn even today the wanton massacre of U.S. Marines in Lebanon. I understand the withdrawal of all Marine forces from that land. I do not understand, however, and can not accept the withdrawal of world concern, or the lack of a serious effort on the part of the world at large to save this last outpost of Christianity from rape and devastation. Nor do I understand the apparent willingness of the world to make Israel the enemy in the Middle East. It is a terrifying déjà

vu, slaughtering Christians and Jews. Much of the world that knew what was happening was quick to blame the Jews.

I and other clergymen have tried, with heavy hearts and uneasy consciences, to give the benefit of every doubt to the massing of American troops in the Middle East. Even though we see our economy in grave peril, our cities and states rotting through neglect and a country unable or unwilling to feed the hungry or house the homeless or give medical insurance to some 40 million people, we have tried to be supportive of the enormous human and fiscal sacrifices of an effort to stop another adventurer from again ravaging and ravishing. To what end? To see a restructuring of alliances at the expense of Israel?

I will argue the rights of Christians and Muslims as passionately as anyone, on the West Bank or anywhere else. I will argue with equal passion the rights of Palestinians, who are both Christian and Muslim. But with no less passion will I argue the rights of Jews. All suffer. All need the world's active compassion and constructive concern. None will profit in the long run by deal-making, by the creation of scapegoats. Does any decent soul with even a shadow of a memory want another Neville Chamberlain "peace for our time"? God

10/7/2

אאא, חוזם: 21504

אל: רהמש/1390

מ-: וושינגטון, נר: 383, תא: 251090, חז: 2026, חמ: סג: שמ,

בבב

שמור / מידי

אל : מצפ"א

מאת : ראש יחידת הקונגרס, וושינגטון

הנדון : מפגש עם יועצו לב"ל של הסנאטור דול.

1. אל ליין רואה בסגנונו של בירד במליאת הסנאט, בעת הדיון על העברת ציוד צבאי לישראל, אות לבאות. לדעתו, צפויה לנו שנה קשה מכווננו של יו"ר ועדת ההקצבות אשר מוכן לעתים לסלוח ליריביו, אך אין הוא שוכח את "מיתיהם!"

2. מעבר להסתייגויות העיניניות, של בירד ושל דול, ממדיניות ישראל ומן היקף הסיוע הניתן לה, רואה בירד בהסתערות ישראל על סיוע החוץ, התערבות גסה בנוהלי הסנאט, וקריאת תגר בוטה על יו"ר ועדת ההקצבות תוך ערעור מעמדו בקרב חבריו לועדה.

3. כמובן, שהיה פחות חופשי בפרשנות לגבי עמדות דול. ציין שתמיכת דול בתיקון אינדיה-קסטון (העברת ציוד צבאי לישראל) נבעה "מספירת קולות פשוטה". אינו מזהה - לטענתו - טינה מושרשת לישראל, אם כי הסתייגות עמוקה מאיפ"ק.

יורם.

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז, @ (רס), אמן, ממד, בנצור, מצפא

סססס

אאא, חוזם: 21569

אל: רהמש/1386

מ-: ווש, נר: 2244, תא: 251090, זח: 2130, זח: ב, סג: סב,

בבב

סודי ביותר / בהול לבוקר

אל: משהב'ט - המנכ"ל, מזכיר צבאי לשהב'ט

דע: הרמטכ"ל, ר' אג"ת, משהב'ט - מ"מ המקש"ח,

הרמש"נ

השגריר, נספח הגנה וממלא מקום הציר - כאנ (הועבר)

מאת: וושינגטון, חנן אלון

סימוכין: 0118

הנדון: פגישה עם קלרק.

1. בארוחת צהרים עם דיק קלרק וצ'רלי דלפר עם הרמש"נ נספח צה"ל והח"מ עלו מכלול הנושאים הביטורליים לקראת JSAP, JMPG.

להלן יפורטו בקצרה הנושאים:

2. הגשנו את רשימת הנושאים למפגש גאות 14 הרשימה מקובלת ומתאימה למחשבותיהם.

3. המשבר במפרץ במסגרת המפגש הם מעוניינים מאד בסקירות המודיעין, ובדיון בנושא המשבר במפרץ והשלכותיו המדיניות צבאיות לטווח ארוך - כל זאת במסגרת הקבוצה המצומצמת. מבקשים להדגיש כי אין בכוונתם לדון בהיבט אופרטיבי או בנושא תאום מבצעי או לוגיסטי הקשור למצב הנוכחי.

4. SOFA

הסברתי את גישתנו שלא להעלות לאישור ממשלה וכנסת, היום, במסגרת מדיניות הפרופיל הנמוך. קלרק הודה בהתחשבותנו ברגישותם. ביקש לדעת אם הם יבקשו להחיש התהליך, אם וכאשר יזדקקו לכך למשל לצורך פריסת בתי חולים - האם היה מוכנים להחיש חשבנו כי לא תהיה בעיה - וגם עד אז הסכם HNSAP מכסה.

5. WSR 1

הסכם ההצבה מראש מוכן לחתימה, ב-18 אוק' - חלף פרק הזמן מאז הוגש ההסכם לקונגרס. סוכם כי ההסכם יחתם מחר 26 אוק' ע"י הרמש"נ וקלרק. נושא תשלום ההובלה על ידינו יבוא לידי ביטוי במכתב צד או בסעיף בהסכם שיאמר שציווד שיסופק עד ינו' 91 דמי הובלתו תחול עלינו. הנושא בתיאום בין המשפטנים.

6. WSR 2

קלרק אמר כי הוא מצפה כי נדון בדרישותנו להמשך, אם יאושר החוק לתוספת הצבה מראש (ולדעתו זה יאושר). הסברנו כי ר' אג"ת יציג זאת על בסיס הרשימה אותה הציג במיני JSAP עם עדכונים. הזכרנו כי חלק נכבד ברשימה הוא HAVE NAP

7. תרגיל 'נובל שירלי'.

ביטול תרגיל אימון הנחתים היה החלטה של קלרק - במסגרת הפרופיל הנמוך.

8. מקום המפגש טרם סוכם, קלרק עדיין מחפש מקום מחוץ לווינגטון.

9. מדיניות פרסום המפגש קלרק ציין כי אם ידלוף קיום מפגש גאות בכוונתם לאשר את קיומו 'כחלק ממסורת מפגשים חצי שנתיים', אך ידגישו כי המפגש לא עסק במשבר המפרץ.

10. ציוד ממלאים (700 מליון) קלרק בטוח שיאושר סופית בקונגרס, מדגיש כי מדובר בשיקול דעת של הנשיא ולא בחקיקה מנדטורית, אם כי אמר כי יקיימו זאת. מציע כי בקשותינו בהקשר זה תעלינה כנושא מרכזי ב - JSAP, לדעתו אספקות הנובעות מהמשבר, שכבר אושר 1 בעבר תזקפנה כחלק מהסכום. נראה לו גם שישקלו הוספת F-15 נוספים (עד 45).

11. רמת הסיוע
התחמק מדיון בנושא. התחושה היא כי לא יהיו מוכנים להתחייב ב - JSAP על סכום.

12. מכ"מ התרעה
קלרק התעניין במצב הטיפול. בן-שושן עדכן על הסחבת בפנטגון. קלרק 'רתח' וקבע כי הוא יטפל בכך אישית וכי ישב בראש צוות שיעמוד מול משלחת ישראלית ביום ב' 5 נוב' - עם או בלי אנשי הפנטגון.

EXIM 13.

א. קלרק רמז כי גישתם הפרגמטית נובעת מהבנה שאנו שוקלים הצטרפות. הסברנו כי אנו ממתנינים, כחלק ממערכת ההכנות שלנו, לביקורה של סגנית אליזבת וורהיל. סוכס כי היא תגיע לביקור בשבוע ה - 25 נובמבר, ותתן תדריכים על המשטר ויתרונותיו במעשים, דרכי ההצטרפות וכד'.

15. ספינות משמר לצ'ילה
קלרק אישר פורמלית כי אין מניעה, וכי לא חלות על ספינות אלו מגבלות סחר בטחוני.

16. ארגנטינה
קלרק חזר אמש מכריטניה, אין שינוי ולא יהיה שנוי כל עוד מרגרט תאצ'ר בדאונינג פן. אלפיכך גם לא יהיה שינוי במדיניות ארה"ב.

17. אירן
ארה"ב מקיימת מגעים עקיפים, קלרק הרגיש כי לא יהיה כל שינוי במדיניות ארה"ב כלפי אירן כל עוד לא ישוחררו בני הערובה האמריקאים שנחטפו בלבנון.

בברכה,

ד"ר חנן אלון

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, סייבל

סססס

אאא, חוזם: 21524

אל: רהמש/1388

מ-: ווש, נר: 2246, תא: 251090, ח: 2100, מ: סג: סב,

כבב

סודי ביותר/מידי

אל: סמנכ'ל צפ'א

דע: לש' שהב'ט

מקש'ח משהב'ט

מאת: השגרירות, וושינגטון

פגישת השגריר - תת המזכיר ברטולומיאו, (25.10).

● השגריר נועד לפגישת היכרות עם ברטולומיאו.

2. בפגישה השתתפו מצידם: מארטל (ס' עוזר המזכיר לנושאים מדיניים - צבאיים), עוזרו של ברטולומיאו ופראט (דסק ישראל), מצידנו : הנספח והח'מ.

3. בשיחה נדונו: נושאים בילטרליים (על רקע דיוני מועבי'ט) משבר המפרץ, וההיערכות בעקבות המשבר ומכירות נשק למדינות ערב והשלכות על ישראל.

4. להלן סיכום השיחה:

א. נושאים בילטרליים :

1) בדברי ברכתו תאר ברטולומיאו את התקופה (הנוכחית) ביחסים כקשה. ציין כי היחסים ההדוקים יסייעו להתגבר על חילוקי הדעות. א-פרופו חילוקי הדעות הציע כי מחד גיסא לא נגזים בהערכת חילוקי הדעות ומאידך גיסא מציע שלא לנסות ולהמעיט בערכם. אין לראות ביחסים ההדוקים דבר מובן מאליו. יש לעשות מאמץ לשמור ולהעמיק את הקיים.

● בתגובתו התייחס השגריר לאירועים במועבי'ט. עמד על הצורך לסיים את הפרשה שאם לא כן, העניינים עלולים להסתבך.

ציין כי מהלכי ארה"ב במועבי'ט הינם COUNTERPRODUCTIVE מבחינת האינטרס האמריקאי לשמר את החזית האנטי עיראקית. במקום זאת מסייעים המהלכים באו'מ לחיזוק עמדת עיראק והפלסטינים. וטו אמריקאי היה שם קץ לפרשה. מעורבות האו'מ לא זו בלבד לא תסייע להגמיש עמדות ממ'ישראל אלא שלטוח ארוך לא יהיה במעורבות מועבי'ט כדי לסייע לפתרון הבעיות.

3) בתגובתו ציין ברטולומיאו בין היתר כי אין להסיק מהעמדה אותה נקטו במועבי'ט (כתוצאה מהערה שונה משלנו לגבי העובדות והמשמעויות) לגבי עמדותיהם בעתיד. לדבריו, יש לראות את עמדתם (במועבי'ט) בקונטקסט של המשבר במפרץ. התייחס בהקשר זה לדברי המזכיר בדבר מחויבותה הבלתי ניתנת לערעור של ארה"ב לבטחון ישראל.

4) ברטולומיאו ציין בהקשר לעיל את ההתקדמות בחלק מהנושאים הקשורים לאספקת מערכות נשק. הזכיר את הפטריוט וה-F-15.

5) השגריר הביע הערכה לסיוע ותקווה שנושאים נוספים שטרם נפתרו (לשביעות רצונו) דוגמאת התשובה השלישית ל-M9M יפתרו.

6) השגריר הזכיר את המפגשים הקרובים (JPMG ו-JSAP). ברטולומיאו הביע רצונו בניצולם להשגת התקדמות במספר נושאים וביניהם סוגיית ה-SUPPLY

. RELATIONSHIP

7. מחשבי על. לשאלת השגריר השיב ברטולומיאו שבדיון שהתקיים אתמול לא התקבלה החלטה. ציין כי הדרגים הגבוהים במערכת מעורבים בנושא. אינו חושב שהעיכוב ימשך זמן רב. חזר על כך שחלק מהסיבות לעיכוב נובעות מכך שתהליך קבלת החלטות מיושן וטעון רויזיה יסודית.

ב. משבר המפרץ והיערכות בעקבות המשבר :

1) להערכת ברטולומיאו צדאם מתחיל לחוש הלחץ המופעל עליו. מקווה שהאסטרטגיה שאומצה תוביל אותו לנסיגה מכווית. אינו בטוח שהאסטרטגיה (של הפעלת לחץ) תספיק. תאר את צדאם כאגוז קשה יותר לפיצוח מאסאד. אינו חושב שהאיש פקח וקר רוח. מכאן שהוא מסוכן יותר.

2) להערכתו הקואליציה האנטי עיראקית מחזיקה מעמד. למעט ירדן והפלסטינים, לא הצליח צדאם לזכות בתמיכה. בתגובה להערכת השגריר על חישוביו המוטעים של צדאם לגבי השגת תמיכת הרחוב המצרי בעמדותיו ציין ברטולומיאו כי עוקבים אחרי הלך הרוח ברחוב המצרי בפרט והערבי בכלל. עד כה אין סימן שמאמצי צדאם לזכות בתמיכה נשאו פרי.

3) השגריר ציין כי להערכתו אחת המסקנות שארה"ב תצטרך להסיק בעקבות סיומו המוצלח של המשבר (מבחינתם) קשורה בנושא איחוסון/הצבת ציוד באיזור. סבור שאיחוסון ציוד בישראל ובאיזור בכמות מספקת, היה חוסך זמן ומאפשר התערבות אמריקאית מהירה יותר.

4) ברטולומיאו העיר כי אינו בטוח שזו (קרי הגדלת ההצבה מראש של ציוד) תהיה בהכרח מסקנתם. סיפר כי החלו לחשוב על " SECURITY PATTERN " (הדגיש כי המדובר ב- PATTERN ולא ב- STRUCTURE) בעקבות המשבר שלא יתבסס על נוכחות אמריקאית (במיוחד לא יבשתית) מאסיבית. האוריינטציה היא לכיוון של בניית קו הגנה קדמי בו יוצבו סעודיה והמפרציות שעה שכוחות מחוץ לאיזור WILL BACK UP. היערכות זו תמנע הישנות המצב שהיה קיים ערב פלישת עיראק לכווית. (בהערת ביניים טען ברטולומיאו כי הסיבה בגללה לא המשיך צדאם עד לדהראן נבעה מכך שחילק את תכניתו לשני שלבים. להערכתו העריך צדאם שלא יתקל בהתנגדות לאחר סיום השלב הראשון של כיבוש כווית).

ג. מכירות נשק למדינות ערב וההשלכות על ישראל.

1) בדברי ההקדמה לנושא אספקת נשק למדינות ערב התייחס ברטולומיאו לקשת הרחבה של היחסים הביטורליים ובמיוחד לקשרים הבטחוניים ההדוקים. כחלק מהליך מכירת נשק למדינות ערב נבדקות ההשלכות של כל עסקה לגבי מאזן הכוחות (ישראל- ערב) ומשירת יתרונה האיכותי של ישראל. ארה"ב הדגיש לא תפגע ביתרון זה.

2) השגריר בתגובה הביע דאגתו ממכירת נשק איכותי לסעודיה אשר להערכתנו עלול להביא לאבדן יתרונה האיכותי של ישראל. בעקבות מכירת F-15 ימצא עצמו חיה"א בעמדת נחיתות מסוימת. השגריר העיר כי היקף כ"א וסד"כ אותו מרכזת ארה"ב נגד עיראק בלבד גדול יותר מאשר הסד"כ שמציבה ישראל מול שכנותיה.

3) בתגובה לשאלת הבהרה של השגריר לגבי היערכות סעודיה להגנה עצמית לאחר סיום המשבר השיב ברטולומיאו כי לא ניתן לבנות כח סעודי שיוכל להתמודד עם עיראק. הכוונה היא להגיע למצב שסעודיה תוכל להדוף מתקפה עד להגעת כוחות מבחוץ.

4) לארה"ב ברור שיצטרכו "לעשות משהו" לגבי נשק ההשמדה ההמוני המצוי בידי עיראק. אינו חושב שלטווח ארוך יוכלו להשלים עם המצב הקיים והסיכוי שלעיראק יהיה בטווח הארוך נשק גרעיני. אינו סבור שהדרך היחידה לפתרון הבעיה היא ע"י מלחמה. מעבר להשלכות שיש לכך על ישראל חושב שהמדובר בבעיה גלובאלית.

5) לסיום שבה ועלתה שאלת ההשוואה בין צדאם לאסאד כאשר ברטולומיאו שב

ומציין היות צדאם מנהיג לא שקול ולא ריאלי בהערכת המציאות. מבחינה זו מקווה שאמונתו ביכולתו 'לשרוף את מחצית ישראל' תוביל אותו למסקנה שביכולתו לבצע זאת. סבור שהלחץ הבינ'ל המפעל עליו יניע אותו מלממש איומיו כלפינו. עד כאן תוכן השיחה שארכה כשעה.

שטיין

אא

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רס), אמן, בנצור, מצפא, סולטן, @ (מקשח/משהבט)

סססס

84

שגרירות ישראל
ושינגטון

 $\frac{1}{2}$

1275

שמור/מיידי

אל : מצפ"א

מאת: ראש יחידת הקונגרס

סיוע החוץ במליאת הסנאט, תקציב הפנטגון בקונגרס

1. חוק סיוע החגג אושר ברוב של 76 : 23 .
2. דו"ח הקונסרבטוריון לפרסום רק בשעות הערב, אך לפי שיחות ב"גבע אין כנראה שינויים בחלקי התחיקה הנוגעים לישראל.
3. ההתייחסות לזכאות ישראל לעודפי ציוד מאירופה חזקה יותר בחוץ החוץ של הסנאט מאשר בגירסת חוק תקציב הפנטגון (H.R. 1027 ; H.R. 1027).
4. מצ"ב לשון הדו"ח של חוק תקציב הפנטגון (הקצבות) הנוגעות ל"בשבוע הבא אמורה לחגיע לארץ נציגות פיקוד ה"כוחות המיוחדים לבחון את אפשרות רכישתו או שכירותו של ה"שלדג". החוק עצמו מאזכר את ה"שלדג".

Red

יורם אטינגר

[illegible]

1990-10-24

16:05

KESHER-WASHINGTON

1480126

05

157

4th Psychological Operations Group.—Funds appropriated in fiscal years 1989 and 1990 will be put on contract in September 1990, carrying production through fiscal year 1991. Therefore, the \$10,700,000 requested for fiscal year 1991 is deleted.

Submarine conversions for dry-deck shelters.—The Committee recommends the appropriation of \$40,000,000 to provide full funding for the accelerated conversion of two ballistic missile submarines. These submarines will be from the latest class of retiring SSBN's (SS-640 class) and will be modified to carry dual dry-deck shelters for Special Operations Forces. The Committee suggests that planning begin as expeditiously as possible to replace the dual dry-deck shelter submarines currently in operation (U.S.S. *John Marshall* and U.S.S. *Sam Houston*) with a like capability. Any gap in capability between the retirements of the currently operating dual dry-deck shelter boats and equally capable replacements should be minimized.

Shaldag.—The Committee recognizes the operational requirement identified by U.S. Special Operations Forces for an Israeli fast patrol boat with the unique design characteristics and performance capability of the *Shaldag*. The *Shaldag* could provide a valuable asset for U.S. drug interdiction and the conduct of U.S. Navy special operations as an interim SEAL insertion craft. The Committee has followed, with interest, the strong initial review of the *Shaldag* by Defense Department officials. As such, the Committee directs the U.S. Special Operations Command [USSOCOM] to examine the purchase, or lease, of the *Shaldag* boat configured as an interim SEAL insertion craft, to carry out an operational test and evaluation of the *Shaldag*. The Committee remains committed to maintaining a strong domestic shipbuilding industry and directs USSOCOM, as part of its evaluation, to examine the potential for coproducing the *Shaldag* in the United States. The Committee directs USSOCOM to report, no later than January 1, 1991, on the progress of its review.

OTHER ADJUSTMENTS

The Committee recommends the following other adjustments. Adjustments to classified programs are discussed in the classified annex to this report.

(In thousands of dollars)

	Budget request	Committee recommendation	Change from budget
DSPO, major equipment	213,900	132,400	-81,500
C-130 modifications	98,300	107,600	+9,300
Small arms and weapons	1,300	6,500	+5,200
Ranger vehicle		2,800	+2,800

1990-10-24

19:45

KESHER-WASHINGTON

1480125

10

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

1289

1/5

בלמ"ט / מידי

אל: מצפ"א

דע: יגאל כרמון, יועץ רה"מ ללוחמה בטרור
רן רונן, קונס"ל ל.א. (ו/א)
ישאל שליג, קונס"ל טלגרפיק (ו/א)

מאת: ראש יחידת קישור לקונגרט

הסנטורים דהקונסיני וספקטר אש"פ וטרור בינ"ל

1. על הסער בין עמדות הממשל והקונגרס לגבי אש"פ אפשר ללמוד מן המצ"לים
תבאים.

2. מצ"ל תיקון דהקונסיני (יחד עם גראהם, האמפרי, וד'אמאטו) האוסר על
הממשל לנהל מו"מ רשמי ובלתי רשמי עם אש"פ, או עם ארגוניו השונים
או עם כל גוף הנמצא תחת שליטתו והשפעת אש"פ.
והתיקון אושר ב- 1 OCT 90.

3. מצ"ל ושוטב מוזמ"ו על מכתבו של הסנטור ויקטור להפטיק - ולא רק להשעות
הדיאלוג עם אש"פ.

4. מצ"ל ויקטור טפיקט על ויקטור בינ"ל לשע"מ. ווהתיקון אושר.

פול
יורח אמיוגר

3 שהם סשהם ~~משהם~~ אנה אנה אנה
2 אנה אנה אנה
1 אנה אנה אנה

אנה אנה אנה אנה אנה אנה
אנה אנה אנה אנה אנה אנה
אנה אנה אנה אנה אנה אנה
אנה אנה אנה אנה אנה אנה

1990-10-24

19:46

KESHER-WASHINGTON

1480125

11

United States Department of State

Washington, D.C. 20520

OCT 22 1990

Dear Senator Specter:

The Secretary has asked me to reply to your letter of August 7 regarding the PLO. I apologize for the delay in responding to your inquiry.

As you know, on June 20, the President announced the suspension of our dialogue with the PLO. The President's policy is clear -- the dialogue with the PLO will not be resumed unless we receive a satisfactory response from the PLO concerning steps it is taking to resolve problems associated with acts of terrorism, in particular the May 30 terrorist attack on Israel by the Palestine Liberation Front, a constituent group of the PLO. During this period in which no dialogue is taking place, the Administration has determined that the requirement of submitting reports under Section 804-b of Title VII of Public Law 101-246 (The PLO Commitments Compliance Act of the Foreign Relations Authorization Act) is not applicable.

We agree that it is in the best interest of the United States to examine carefully the attack on the Tel Aviv beach. To that end, the Department has recently published a report on the attack in an unclassified "White Paper." A copy is enclosed for your information. We will continue to examine that matter and other terrorism concerns closely. Please be assured we will continue to keep the Congress informed of developments through Congressional testimony, our annual report to Congress on terrorism, and other channels.

Sincerely yours,

Janet G. Mullins
Janet G. Mullins
Assistant Secretary
Legislative Affairs

Enclosure:
As stated.

The Honorable
Arlen Specter,
United States Senate.

S 16216

CONGRESSIONAL RECORD — SENATE

October 19, 1990

The PRESIDING OFFICER. Without objection, it is so ordered.

Mr. LEAHY. Mr. President, we obviously are not going to have a unanimous-consent agreement on either the list or duration of amendments tonight, now this morning. I thought what we might do is this: The distinguished Senator from Wisconsin and I have been looking at the amendments. There are a number of items cleared. There are Senators standing by who have items that they will clear. I will be perfectly willing to bring those up at this time.

Mr. SPECTER addressed the Chair. The PRESIDING OFFICER. The Senator from Pennsylvania.

AMENDMENT No. 2011

(Proposed: To call for the creation of an International Criminal Court with jurisdiction over those crimes defined in various international conventions.)

Mr. SPECTER. Mr. President, I send an amendment to the desk and ask for its immediate consideration.

The PRESIDING OFFICER. The clerk will state the amendment. The assistant legislative clerk read as follows:

The Senator from Pennsylvania (Mr. Specter) proposes an amendment numbered 1005.

Mr. SPECTER. Mr. President, I ask unanimous consent that reading of the amendment be dispensed with.

The PRESIDING OFFICER. Without objection, it is so ordered.

The amendment is as follows:

At the appropriate place in the bill, insert the following:

Sec. (a) This Congress finds that—
(1) the international community has defined as criminal conduct in various international conventions, certain acts such as war crimes, crimes against humanity, torture, piracy and crimes on board commercial vessels, aircraft hijacking and sabotage of aircraft, crimes against diplomats and other internationally protected persons, hostage-taking, and illicit drug cultivation and trafficking;

(2) in spite of these international conventions, the effective prosecution of those who commit criminal acts has been seriously obstructed in certain cases because of problems of extradition and differences between the legal and judicial systems of individual nations;

(3) the jurisdiction of the International Court of Justice extends only in cases involving governments, and not to individual criminal cases;

(4) the concept of an international criminal court has been under consideration in the United Nations and other international fora for many years, including proposals and reviews undertaken in 1990 by the United Nations General Assembly, the International Law Commission, and the Eighth United Nations Congress on the Prevention of Crime and the Treatment of Offenders;

(5) the international military tribunals established in Nuremberg, Germany, and Tokyo, Japan, following World War II also establish a precedent for international criminal tribunals; and

(6) there is growing movement among nations of the world to formulate their economic, political and legal systems on a multinational basis.

(b) it is the sense of Congress that—
(1) the United States should explore the need for the establishment of an international Criminal Court on a universal or regional basis to assist the international community in dealing more effectively with criminal acts defined in international conventions; and

(2) the establishment of such a court or courts for the more effective prosecution of international criminals should not derogate the rights of the accused to a fair trial and the sovereignty of individual nations.

(c) The President shall report to the Congress by October 1, 1991, the results of his efforts in regard to the establishment of an international Criminal Court to deal with international crimes.

(d) The Judicial Conference of the United States shall report to the Congress by October 1, 1991, on the feasibility of, and the relationship to, the Federal Judiciary of an International Criminal Court.

Mr. ARMSTRONG. Before the Senator proceeds, will he yield to me for a moment?

Mr. SPECTER. I do.
Mr. ARMSTRONG. Can I have the attention of the manager to ask a question?

I thought I heard the manager say he did not intend to seek or expect a unanimous-consent agreement on the bill tonight. If that is the case, some of us will go on home. But I did not want to do that if I misunderstood his intention.

Mr. LEAHY. Mr. President, I tell the distinguished Senator from Colorado that I hoped that we could have, but I understand that there are some objections on his side of the aisle to that. Of course, every Senator has a right to object. So for the sake of bringing it up and having it objected to, I have no intention of doing so, nor will I seek a unanimous-consent agreement tonight. But I will get rid of a number of amendments that are acceptable or pleasured for action.

Mr. ARMSTRONG. I thank the manager.

One other question. Has the leader announced what our schedule is for Monday?

Mr. MITCHELL. Mr. President, I did not hear the question.

The PRESIDING OFFICER. The Senator from Pennsylvania has the floor. Does the Senator yield further?

Mr. SPECTER. I will be glad to yield to the majority leader. I need not go through the formality of a unanimous-consent request to reserve my right to the floor.

Mr. MITCHELL. I did not hear the question.

Mr. ARMSTRONG. Mr. President, if the Senator will yield, I was asking if the leader announced what our schedule was for Monday. I understand from the managers we are not going to seek any UC tonight on this bill. I am wondering if the Senator has announced a time for convening on Monday?

Mr. MITCHELL. The Senate will convene at 10 a.m. and be back on the bill at 10:30.

Mr. ARMSTRONG. I thank the Senator.

Mr. SPECTER. Mr. President, the amendment which I have sent to the desk calls for an exploration by the United States for the establishment of an international criminal court on a universal or regional basis to assist the international community in dealing more effectively with criminal acts defined in international conventions.

Mr. President, this amendment is part of an effort which this Senator has made for a time on the internationalization of law enforcement occasioned by our need for multinational action against terrorism, drugs, and we see the need for multinational action in Iraq.

We have had a sense-of-the-Senate resolution agreed to by this body as early as 1988 on the instance of this Senator and have moved ahead with the multinational strike force and now in Iraq we see a multinational army.

I know the hour is late, but I want to take a moment or two to explain this amendment because I think it is an important amendment.

Mr. LEAHY. If the Senator will just yield for a comment. The amendment sounds very appealing to the manager of the bill. I certainly would urge that the Senator not continue such at length that the appeal will diminish only to a distant memory.

Mr. SPECTER. The distinguished manager has suggested brevity. It is something I am not overlooking entirely. But I think another 45 seconds would probably be permissible, Mr. President.

There has been the precedent of an international court in Nuremberg. We have seen in our relationship with the Soviets an interest in drug dealing and in terrorism. There are enormous problems in extradition illustrated by our efforts in Colombia where we have extradited some but not others. We have had enormous problems with terrorists like Abu Abbas who was forced down in Italy. The Italians would not turn him over to us. We did arrest a man named Fawaz Yunis and brought him back from the Mediterranean to the United States for trial. This is an area of enormous importance.

After considerable discussion with the legal counsel and others in the administration, I am now advised that the administration is in favor of proceeding with this kind of an exploration. The essential part calls for the President to report by October 1, 1991, and the Judicial Conference of the United States to similarly make a report by October 1, 1991, on the feasibility of and the relationship of the Federal Judiciary to such an international criminal court.

Companion action is being taken in the House, and on signal from the distinguished manager, director, who is orchestrating the conclusion, I think that states it in essence.

October 19, 1990

CONGRESSIONAL RECORD — SENATE

S-16217

I now yield to my colleague from Vermont.

THE PRESIDING OFFICER. The Senator from Vermont.

Mr. LEAHY. Mr. President, I have no objection to this amendment and urge its adoption. I am also authorized to state the same for the distinguished Senator from Wisconsin (Mr. EASTEN).

THE PRESIDING OFFICER. The question is on agreeing to the amendment.

The amendment (No. 3098) was agreed to.

Mr. SPECTER. Mr. President, I move to reconsider the vote by which the amendment was agreed to.

Mr. LEAHY. I move to lay that motion on the table.

The motion to lay on the table was agreed to.

Mr. LEAHY. I commend the Senator from Pennsylvania because this is an area where he has shown great persistence and leadership and I commend and applaud him for his effort.

Mr. SPECTER. I thank my friend from Vermont.

AMENDMENT NO. 3098

(Purpose: To further condition military assistance to the Government of El Salvador.)

Mr. LEAHY. Mr. President, I send an amendment to the desk on behalf of the Senator from Arizona (Mr. DECONCINI) and ask for its immediate consideration.

THE PRESIDING OFFICER. The clerk will report.

The legislative clerk read as follows:

The Senator from Vermont (Mr. LEAHY), for Mr. DECONCINI, proposes an amendment numbered 3099.

Mr. LEAHY. Mr. President, I ask unanimous consent that reading of the amendment be dispensed with.

THE PRESIDING OFFICER. Without objection, it is so ordered.

The amendment is as follows:

At the end of section 101(c)(1), add the following new subparagraph:

"(1) The Government of El Salvador has failed to actively seek and encourage a law enforcement service from outside El Salvador, such as Scotland Yard or INTERPOL, to accompany and monitor investigators of the Government of El Salvador in their investigation into the eight murders at the University of Central America on November 16, 1989."

Mr. DECONCINI. Mr. President, the amendment I am offering today adds another condition on the military assistance which the United States may provide to the Government of El Salvador. It urges the Government to actively seek and encourage a law enforcement service from outside El Salvador—such as Scotland Yard or INTERPOL—to monitor the El Salvadoran Government investigation of the murder of the Jesuits.

This is something upon which I have focused my attention since my meeting in San Salvador with President Cristiani on December 18, 1989.

As we all know too well, in the early morning hours of November 16, 1989, six Jesuit priests, their housekeeper

and her daughter were murdered at the University of Central America in San Salvador. The murders occurred during the military offensive which had been launched by the FMLN and which had caused great turmoil and chaos in the country.

I was in El Salvador a few weeks after the offensive and spoke at length with President Cristiani about the investigation. I asked him if he had requested investigative assistance from experts other than United States and Salvadoran authorities.

The reason I inquired is because I wanted to ensure that the conclusions reached in the investigation would be seen as having credibility both within El Salvador and in the international community. Any involvement by our Government in this investigation would have a hard time being viewed as credible or impartial by many observers.

Instead, I encouraged President Cristiani to invite outside teams to assist, or at least observe, the Salvadoran investigative team. I suggested that possible groups could include experts from Scotland Yard or Interpol. Interpol is a 142 member organization which coordinates international criminal investigations and is located in France.

President Cristiani indicated, during my December visit, that investigators from Spain and Scotland Yard had been invited to participate. I said that this was a positive step and I suggested that these groups be allowed to work side-by-side with the Salvadorans. The President was noncommittal on this point.

Subsequently, in hearings before the Foreign Operations Subcommittee and in conversations with the administration, I asked if outside legal experts were indeed allowed on the scene. I received vague answers. If I received any answers at all, The Embassy of El Salvador assured me that "the Spanish are involved" and that "Scotland Yard will be making a report soon."

In August, I received information from our Ambassador, Mr. Walker, that the Spanish detectives were only in El Salvador for a short time and that any other investigators left shortly after the military personnel were charged in the case in January.

The case of the Jesuits is very important. It has become such a focal point of the debate on this issue that it rivals the debate and outrage over the murders of the American churchwomen and Archbishop Romero. Bringing those responsible for these horrible acts to justice should be one of our major goals in our relations with El Salvador.

Other goals should be ensuring that significant reforms are instituted within the Salvadoran military and that it is placed under firm civilian control.

To insure that justice is accomplished, and that the murders have been properly investigated, I urge that

my amendment be adopted. We need to send the strongest message possible to the Government of El Salvador that resolution of this case is extremely important to the people of this country.

Mr. LEAHY. Mr. President, I understand this amendment has been cleared all around. I urge its adoption.

THE PRESIDING OFFICER. Is there further debate? If not, the question is on agreeing to the amendment.

The amendment (No. 3099) was agreed to.

Mr. LEAHY. Mr. President, I move to reconsider the vote.

Mr. FORD. I move to lay that motion on the table.

The motion to lay on the table was agreed to.

AMENDMENT NO. 3099

(Purpose: To terminate United States contact with the Palestine Liberation Organization.)

Mr. LEAHY. Mr. President, I send an amendment to the desk on behalf of Mr. DECONCINI, Mr. GRAMM, Mr. D'AMATO, Mr. HUMPHREY, Mr. MARK, Mr. KEENE, Mr. MIKULSKI, and Mr. LATTIMORE, and ask for its immediate consideration.

THE PRESIDING OFFICER. The clerk will report.

The legislative clerk read as follows:

The Senator from Vermont (Mr. LEAHY) for Mr. DECONCINI, for himself, Mr. GRAMM, Mr. D'AMATO, Mr. HUMPHREY, Mr. MARK, Mr. KEENE, Mr. MIKULSKI, and Mr. LATTIMORE, proposes an amendment numbered 3070.

Mr. LEAHY. Mr. President, I ask unanimous consent that reading of the amendment be dispensed with.

THE PRESIDING OFFICER. Without objection, it is so ordered.

The amendment is as follows:

Beginning on page 74, strike out line 20 and all that follows through line 8 on page 75 and insert in lieu thereof the following:

RESTRICTION ON CONTACTS WITH THE PALESTINE LIBERATION ORGANIZATION

SEC. 552. Notwithstanding any other provision of law, no funds appropriated or otherwise made available in the President by this Act for fiscal year 1991 or thereafter shall be used to support, enhance, develop, or otherwise sustain contacts with the Palestine Liberation Organization or any of its constituent parts, persons, or entities under its control or influence by any department, agency, official or entity under the jurisdiction of the Government of the United States.

Mr. DECONCINI. Mr. President, today I rise to offer a very simple amendment that is designed to send a strong message to Yasser Arafat. My amendment prohibits any funds in this appropriations bill from being used to maintain any official or unofficial contact with the Palestine Liberation Organization (PLO) by any official of the United States Government. I am pleased to be joined in this effort by my friend from Florida, Senator GRAMM, as well as Senator HUMPHREY and Senator D'AMATO.

S 16218

CONGRESSIONAL RECORD — SENATE

October 19, 1990

There are nearly 200,000 brave men and women in the desert in Saudi Arabia defending America's vital interests. They are suffering from the heat, they are buried, they are separated from their families and loved ones. Meanwhile in Iraq, PLO Chairman Yasser Arafat has joined forces with the butcher of Baghdad, Saddam Hussein.

Not only did Arafat and the PLO refuse to join with a majority of their Arab brothers and financial supporters to condemn Iraq's illegal invasion and annexation of Kuwait, they also moved at least part of the PLO's headquarters to Baghdad to be closer to their friend and ally, Saddam. There are some who have been uncertain about whether or not it is good U.S. foreign policy to engage in even a limited dialogue with the PLO. I encourage them to talk with the people of Kuwait.

Kuwait had, for many years, provided the PLO with substantial funds to maintain its operations and its international agenda. Yet without batting an eye, Arafat turned his back on Kuwait and the other Arab States upon which he had earlier relied. If he can do this to his supposed allies, how can we trust him?

My colleagues will recall that less than 2 years ago Arafat uttered the magic words, "renounced violence," and met the conditions which had been long established for initiating an official dialogue with the United States. I had very strong doubts about that decision by former Secretary of State George Shultz, but I grudgingly supported that decision.

It was only too soon, however, before we learned the true value of those words. Acts of violence occurred in and around Israel, yet Arafat remained silent.

We witnessed a deranged man board a bus on the outskirts of Jerusalem in July 1988 and force it off the road, killing more than a dozen people, yet Arafat remained silent.

We witnessed Israeli tourists fired upon and killed in Egypt in February of this year, yet Arafat remained silent.

Finally, on May 29 of this year, we witnessed Israeli troops intercept PLO Commandos—organized by Abul Abbas—who were trying to land on an Israeli beach and kill innocent civilians. Again, Yasser Arafat remained silent.

I would remind my colleagues that this is the same Abul Abbas who in 1986 hijacked the Achille Lauro and murdered the wheelchair-bound Leon Klinghoffer.

This was the final straw which ended the "United States-PLO dialogue" to be terminated.

It should have been terminated earlier, but at least it was terminated. Also, this body went on record 87-1 on July 20 of last year against any dialogue with any PLO member if the President certified that the representative di-

rectly participated in the planning of execution of terrorist acts against U.S. citizens.

My amendment seeks to ensure that the administration does not attempt to initiate a dialogue with the PLO, even an unofficial one, at this time.

The New York Times, on August 10, reported that intelligence sources have learned that Palestinian terrorist organizations are actively planning attacks against American targets in Saudi Arabia and the Persian Gulf on behalf of Iraq. Last month, on September 11, the Washington Post reported that other intelligence organizations had found indications that terrorist groups have begun surveillance of potential American targets.

Palestine Liberation Front leader, Abul Abbas, was quoted in the Washington Post on August 14 as saying when foreign troops were deployed in Saudi Arabia, "We will strike at American and Imperialist interests as soon as any foreign soldier sets foot on Arab territory." Even our ally in the international effort in the Persian Gulf, Egyptian President Hosni Mubarak, commented on the CBS Evening News on August 26 that Arafat's stature "is diminishing," and that "he lost lots of his credibility . . . in the world," by his actions.

With these kinds of statements coming from Arafat and others within the PLO, I would hope that this administration would not attempt to talk with this band of thugs. I am confident that President Bush or Secretary Baker do not have any such plans. But I believe that the Senate should send a strong message to Yasser Arafat and the PLO that his irresponsible actions to date in the Iraq crisis have only strengthened the resolve of the American people against international terrorism. I urge my colleagues to adopt the amendment.

Mr. LEAHY. Mr. President, this amendment has been cleared.

The PRESIDING OFFICER. Is there further debate on the amendment? If not, the question is on agreeing to the amendment.

The amendment (No. 3070) was agreed to.

Mr. LEAHY. Mr. President, I move to reconsider the vote.

Mr. EASTEN. I move to lay that motion on the table.

The motion to lay on the table was agreed to.

AMENDMENT NO. 3071

Mr. LEAHY. Mr. President, I send an amendment to the desk of behalf of Mr. FAYON, Mr. GORTON, and Mr. RAY, and ask for its immediate consideration.

The PRESIDING OFFICER. The clerk will report.

The legislative clerk read as follows: The Senator from Vermont (Mr. LEAHY), for Mr. FAYON, for himself, Mr. GORTON, and Mr. RAY, proposes an amendment numbered 3071.

Mr. LEAHY. Mr. President, I ask unanimous consent that reading of the amendment be dispensed with.

The PRESIDING OFFICER. Without objection, it is so ordered.

The amendment is as follows:

On page 185, between lines 17 and 18, insert the following:

SEC. 224(F). PROGRESS AND LEADERSHIP OF THE CITIZENS DEMOCRACY CORP.—

The President shall report to Congress the names of a qualified individual from the private sector who will serve as the Chairman of the Citizens Democracy Corps (CDC) Commission who will select other private citizens from business, educational, agricultural, voluntary, or philanthropic activities to serve on the Commission; and

By December 15, 1990, the President shall submit a report to Congress regarding the CDC's strategic implementation plan, to include: (1) private sector funding; (2) cumulative and planned government funding; (3) a strategy and timetable for making the CDC self-financing through private donations; (4) details on CDC volunteer assignments and assignment priorities in Eastern Europe; and (5) a plan for acquiring State and Federal charters for the CDC.

Mr. PRYOR. Mr. President, the amendment I am offering to this legislation deals with an important voluntary aid program for Eastern Europe.

Last spring, I introduced along with Senators KASSABAUM, GORTON, and 18 other Senators, the Volunteer America Act which was a bill to establish a non-profit, privately funded organization dedicated to sending volunteers from across America to Eastern Europe to help in that needy region's economic development. We had all heard from citizens eager to volunteer their time, knowledge, and skills to help with businesses, farms, mines, or whatever else the East Europeans needed.

When Senators KASSABAUM, GORTON, and I first started work on the original concept for sending volunteers to Eastern Europe, we met with many groups and heard from hundreds of citizens. These groups included: U.S. Chamber of Commerce, National Association of Manufacturers, American Farm Bureau, Business Roundtable, American Bankers Association, American Agriculture Movement, National Telephone Cooperative Association, Volunteers in Technical Assistance, International Executive Service Corps, World Council of Credit Unions, American Express, Amco Steel, and Young Presidents Organizations.

Most importantly, we did not want this program to cost the taxpayer a penny and we did want the program to be controlled by private sector leaders, not Government bureaucrats.

Last May, shortly after we introduced our bill, President Bush said he was going to move forward with our idea and with great fanfare announced the creation of the Citizens Democracy Corps.

In his announcement speech at the University of South Carolina, President Bush said: "We know the real strength of our democracy is its citizens, the collective strength of individ-

1289
7/5

א/כה/ג

אאא, חוזם: 20053

אל: רהמש/1308

מ:- ווש, נר: 2222, תא: 241090, זח: 2000, מח: מ, סג: סב,

בבב

סודי ביותר / מיידי

אל : סמנכל צפא

דע : לשכת שהח, יועץ מדיני לשהבט

מאת: השגרירות, וושינגטון

1. במהלך שיחת השגריר עם דניס רוס, העלה נושא שת'פ' צבאי והתראה בזמן אמת.

2. השגריר העלה הצורך בהעמקת התאום כך שתינתן התראה בזמן אמת.

רוס ציין, שמודע לדיונים בינינו בנושא וכי התיאום שאנו מבקשים לא נעשה גם עם הכוחות בסעודיה ואינם 'SINGLING YOU 'OUT' פשוט, הדבר לא נעשה עם אף לא גורם אחד. אם יהיה צורך בשיפור הקומוניקציה, יעשו זאת.

לדברי רוס העיר השגריר, שקיימת בעיה מתי ומי יחליט אם יש בכך צורך. הוסיף, שאין בדברים להרגיע אנשינו וכי הסכנה אינה רק לנו, אלא גם לכוחותיהם באיזור.

רוס ענה שיבדקו זאת, אך אינו יכול להבטיח דבר. מודע לדאגתנו, אך הנושא אינו בבחינת UNATTENDED PROBLEM.

עמרני

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא

סססס

1990-10-24

16:00

KESHER-WASHINGTON

1480126

01

14

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

90/10/24

גלוי / מידי

1277

אל : הסברה
דע : תפוצות מצפ"א
מאת : שגרירות וושינגטון, הסברה

הפגנות תמיכה בישראל
לשלנו 239 מ-17/10

1. הפגנות התמיכה ותקיימה היום בצהריים בכיכר לאנטייט. העומתו כ-500, הנאמנים המרכזיים היו: לוטף ביגון בהמורשים: בנימין קורין ממרילנד ו**בנימין גילמן** מנ"י. הם הגיעו לחדות שהקונגרס בישיבות. שיש מכתבי תמיכה של מורשים וסטורים, לא הוקראו נגלל תקלה במערכת הכריזה. בעת ההפגנה היתה נוכחות מרשימה של אנשי תקשורת, כולל ישראלית. כלושה החודעה לעתונות וותכנית.
2. בשלבי הבעת התמיכה ארשה לעצמי שתי אנוכיות: א. ההחלטה לראות מספר רב של סטודנטים שהפגין בנחמדות. ויזואלית, זה היה מראה מרנין - שלשים, רגלים ולבוש בהתאם (רק מג'ורג'טאון נכזר 30). ב. הנהגתי בסטודנטים מקולג' פאוק, מ-G.W. ומאמריקן ובנוסף תלמידים מכית הטפר היהודי. ממוצע הגיל היה צעיר, והי מקווה לעתיד.
3. את ההפגנה יזם ה-Z.O.A, אך היא לא נמחה לתמיכתו שאר חלקי הקהילה הממוסדת. כאשר לדבריהם, נציג ה-JCC (המועצה היהודית של וושינגטון) נטה לביטול ההפגנה, בשל הצורך לא להותבלט II תופעה זו צריכה להדליק נורה אדומה ולהדגיש הצורך שבחיפוש דרכים חדשות ובהגברת הפעילות בקרב הקהילה היהודית.

עודד כו זיית

2
מה ש/הם ההג א/ג
ב/א-אצטו מה' א/ג
2

1990-10-24

16:01

KESHER-WASHINGTON

1480126

02

THE ZIONIST ORGANIZATION OF AMERICA
GREATER POTOMAC REGION, THE LOUIS D. BRANDEIS DISTRICT
11710 Hunters Lane • Suite 9 • Rockville, Maryland 20852-2367 • (301) 468-3900
Fax No: (301) 468-4817 • ISRAELINE: (301) 984-5887

FOR IMMEDIATE RELEASEOctober 24, 1990

Contact: Rabbi Stuart Weinblatt
Phone: 301/468-3900

1277 2/3

The Louis D. Brandeis District of the Zionist Organization of America (ZOA), Washington, D.C., staged a "Rally for Israel" today at Lafayette Square across from the White House.

In calling for the "Rally for Israel," Rickey Cherner, President of the Brandeis District, said, "It is essential at this critical time that we indicate our solidarity with the State and people of Israel and call for the reaffirmation of the strong alliance between the United States and our only democratic ally in the Middle East."

Well-known former Soviet refusenik and Prisoner of Conscience Yosaf Begun addressed the Rally. A number of prominent members of Congress including Representatives Howard Berman, Benjamin Cardin, and Benjamin Gilman were scheduled to speak. Other Congressmen, including Representative Tom Lantos and Senator Alfonse D'Amato, sent personal messages of support. In addition, leaders of the Washington UJA Federation Mission which just returned yesterday from Israel spoke.

The Rally affirmed support for a united Jerusalem as the capital of Israel and demanded that there be no linkage between Saddam Hussein's policies of aggression and other issues.

Cherner commented, "It is especially ironic that this Rally is held on October 24 which is United Nations Day. We express our outrage at the hypocritical one-sided United Nations declarations which have never condemned the loss of Jewish lives."

The ZOA is currently celebrating its 92nd year of advocacy for Israel and is committed to strengthening the American-Israel alliance through grassroots support and advocacy.

1990-10-24

16:03

KESHER-WASHINGTON

1480126

03

THE ZIONIST ORGANIZATION OF AMERICA
GREATER POTOMAC REGION, THE LOUIS D. BRANDEIS DISTRICT
11710 Hunters Lane • Suite 9 • Rockville, Maryland 20852-2367 • (301) 468-3900
Fax No: (301) 468-4817 • ISRAELINE: (301) 984-5887

1277
3/3

PROGRAM FOR RALLY FOR ISRAEL

October 24, 1990

Music -- Chazzen Moshe Meyerovich of Congregation Har Tzeon

Welcome -- Craig Kugler

Rickey Cherner, President, Brandeis District, ZOA

Statements -- read by David Zaltas

Intro of Yosef Begun -- David Moses, Vice President of Public Affairs

Yosef Begun -- Former Soviet Refusenik and Prisoner of Conscience

Jack Serber, President, Greater Potomac Region, ZOA

Music

Congressmen will speak when they arrive -- they will be introduced by
David Zaltas. Congressmen who have indicated they will attend:

Benjamin Cardin (D, MD)

Benjamin Gilman (R, NY)

Larry Berman (D, CA)

Larry Smith (D, FL)

For further information, contact Rabbi Stuart Weinblatt, Executive Director
at 301/468-3900.

10772

אאא, חוזם: 20054

אל: רהמש/1304

מ-: ווש, נר: 2223, תא: 241090, חז: 2100, חמ: סג: סו,

בבב

סודי/מיידי

אל : סמנכל צפא

דע : ממנכל, סמנכל מזת

מאת: השגרירות, וושינגטון

פגישת השגריר - רוס1. השגריר קיים (24/10) פגישה עם דניס רוס.

מצידם השתתפו: קלי, מקיון, מילר. מצידנו: שטיין והח'מ.

2. השיחה נסבה על ההתפתחויות במועביט, נושאי האזור ומחשבותיהם על 'פני המזהה בתקופה שאחרי הסכסוך במפרץ'.

3. להלן עיקרי הדברים:

א. מועביט

רוס סיפר על המהלכים האחרונים. הזכיר רצונם בהודעה נשיאותית, אף שבהעדר קונצנזוס אין מנוס מקבלת החלטה.

ארהב פועלת כך שיאמר DEEPLY REGRET במקום DEPLORE. כן יוזכר, שהמזכל לא הצליח למלא שליחותו. לא תהיה בהחלטה קריאה לפעולה כלשהי. חזר וציין רצונם להניח לענין ולהתמקד בנושא המרכזי, המפרץ.

השגריר הביע ספק אם בקבלת החלטה נוספת של מועביט יהיה כדי לסיים הנושא, ציין החשש שבעקבות החלטה זו יהיו גורמים שינסו לשוב ולכנס המועצה ולקבל החלטות נוספות. הוסיף, שאין מקום להיכנע לגורמים הקיצוניים במועביט.

רוס בתגובתו הסביר הקושי שלהם להתנגד להצעת החלטה הקוראת בעצם ליישום החלטת מועביט שארהב תמכה בקבלתה.

השגריר הזכיר תגובת רה'מ' בשיחתו עם השגריר בראון (23/10), שהביע נכונותו להעביר הדוח לשגריר פיקרינג שיוכל מצידו למסרו למזכל האום. יש בכך, לדבריו, בגדר יצירת מומנטום וחשוב שנבנה על-כך.

רוס חזר והדגיש רצונם להתמקד במפרץ. הזכיר קיומה של הצעת החלטה נוספת בנושא. הוסיף, שייתכן וכשהדוח יגיע לידיהם יהיה בידם דבר עמו יוכלו לעבוד, אבל, הוסיף, אינו אופטימי יותר מידי.

להערה חוזרת של השגריר, שעצם נכונותנו להעברת הדוח באמצעות פיקרינג למזכל מהווה בסיס עליו יש לבנות, ענה רוס, שכפי שכתב הנשיא במכתבו לרה'מ', האינטרס האסטרטגי של שתי המדינות הוא לסיים הטיפול בנושא. אסור שיווצר רושם כאילו לצדאם חוסיין הישג כלשהו והדבר חשוב לארהב ולישראל באותה מידה.

בהמשך סיפר, שבשיחותיו הארוכות עם פרימקוב העביר מסר ברור, שארהב אינה מוכנה לקשר (לינקאז') בין הסכסוך במפרץ לבין הסכסוך הישראלי-פלסטינאי. ארהב לא תעמיד עצמה במצב בו יכול צדאם חוסיין לזקוף הישג לזכות תוקפנותו.

ב. מפרץ

בתשובה לשאלת השגריר כיצד רואים דברי שר ההגנה הסעודי סיפר רוס על שיחה בת שעה וחצי שקיימו אתמול עם הנסיך בנדר, כמו גם על מגעיו עם עתונאים והצהרותיו הפומביות של השגריר והבהרות שר ההגנה, שהדגישו העדר כל שינוי בעמדה הסעודית, שנותרה UNQUALIFIED. תלה הדברים בחוסר נסיון במגע עם ריכוז כה גדול של עתונאים זרים בסעודיה. הוסיף, שאינו יודע עם זאת, אם היו כוונות אחרות.

עוזר המזכיר קלי סיפר בהקשר זה, שלמדו מהנשיא אוזאל בשובו מסיר, שמצא הגורמים השונים נחושים כתמיד FIRM AS MUCH AS IT CAN BE.

בתשובה לשאלת שטיין על הפגישה ברבאט בין ערפאת ושהח סעודיה, ציין קלי שהסעודים הפסיקו הזרמת המשאבים לאשף. להערה שאין זה תואם המידע שברשותינו הוסיף, שישמחו לשמוע מאיתנו בנושא.

רוס וקלי הדגישו העדר כל שינוי בנחישות האמריקאית ואי קבלת פתרונות חלקיים. הזכירו בהקשר זה נאום הנשיא מאתמול ונאום שהמזכיר עתיד לשאת ביום ב' הבא בלוס אנג'לס ובו ינתן ביטוי לכך שארהב לא תקבל EQUAL COMPROMISE ולא תאפשר לצדאם חוסיין לצאת מהעימות והישג כלשהו בידיהם.

סיפו ש'ההדמיה' החוזרת ונשנית שעושה הנשיא בין צדאם להיטלר נובעת מספר שהנשיא קורא עתה ומספר על השלבים שקדמו למלחמת העולם השנייה. הנשיא מוצא דוגמאות חיות בעבר למעללי ההווה של חוסיין.

ג. לבנון

בעקבות הדיווחים על התפרקות המליציה של ג'עג'ע, חזר רוס על עיקרי המדיניות האמריקאית בלבנון: יישום הסכם טאיף, פיוס לאומי, ממשלה עצמאית. רוצים לקוות שיש תקווה לפיוס לאומי והצעדים האחרונים הם בכיוון זה, אך מודעים להיסטוריה ולאפשרות של חזרה על תסריטי העבר.

קלי שאל השגריר, האם נכון להניח שהקווים האדומים של ישראל בלבנון לא השתנו? השגריר ענה שאכן כך הוא. קלי הגיב, שהדבר חשוב לארהב ו- IMPLICITLY גם לסורים. השגריר ציין שאסור שטעויות העבר יחזרו.

ד. המזהה אחרי הסכסוך במפרץ

לשאלת השגריר כיצד רואים המזהה לאחר הסכסוך ציין רוס, שהדברים עדיין מצב היולי, כאשר הפרמטרים הכלכליים הם מכניזם והסדרי בטחון אזוריים. אין כוונת ארהב ליצור הסכם בגדד חדש או נאטו מזהה. בעבר מסגרות בטחון נוצרו עם כוונה אנטי סובייטית, היום בנסיבות החדשות, אין כוונה ליצור מסגרת פורמלית שעלולה להיות שבירה ובלתי מתאימה לאיזור.

הכוונה היא ליצור מסגרת מולטילטרלית שתכניה יהיו לא רק בטחוניים ולא רק מדיניים-פוליטיים, אלא גם כלכליים כדוגמת תכנית מרשל. אשר להשתתפות במסגרת, היא צריכה להיות מולטילטרלית מבפנים ומבחוץ.

בתחום הבטחוני חושבים על CONFIDENCE BUILDING MEASURES כדוגמת הסדרי פיקוח נשק, ידוע הדדי על הזאת כוחות, תרגילים, WARM LINE, אמצעים שיהיה בהם להפחית סכנת המלחמה ולבנות אימון בין שני הצדדים. בשלב מאוחר יותר יהיה באמון זה כדי להפיק רווח פוליטי.

לשאלת השגריר כיצד רואים שילובה של ישראל סיפר רוס, שמזכיר המדינה בהישאלו על כך במהלך מסע'ת עם שהח שרעה ציין שאי אפשר לדון בנושא בלי ישראל. רוס הוסיף שאין זו רק פרספציה אלא עובדה. קלי ציין שגם הערבים מבינים זאת.

השגריר העלה הרעיון לקדם התחום הכלכלי בנחינת TEST CASE כשישראל, מדינות ערב ואולי אף תורכיה, ידונו (בחסות ארהב) בנושאים כמו מים, משאבים טבעיים.

רוס ציין כי בוחנים האפשרויות כיצד להניע תהליך שיביא את ישראל והערבים יחד ולשם כך יש לנהל תהליך שיגבר על המכשולים השונים. מכאן ראייתם על בניית אמצעי ארון בתחום הצבאי וחציית ה-THRESHOLDS.

בהקשר הרחב יותר, הזכיר רצונה של ישראל בהכרה מצד העולם הערבי ורצונם, מאידך לפתור הבעיה הפלסטינאית. הכיוון אותו הוא חוזה הוא התקדמות בשני המסלולים.

השגריר העלה חשיבות שבהכנסת הירדנים לתמונה הפלסטינאית, ציין שאין מקום לנתק עליו הכריז חוסיין וזוהי עובדה שהפלסטינאים הם רוב בירדן והמוטיב הפלסטינאי הוא מוטיב מרכזי במדיניותה. הוסיף החשיבות של מציאת דרכים חדשות בקונטקסט של ישראל, ירדן והפלסטינאים.

רוס הגיב שחשוב לתת לפלסטינאים פתח כלשהו כדי שלא יראו בצדאם חוסיין אופציה יחידה. חזר והזכיר דברי המזכיר לשהח בדבר הצורך ברעיונות יצירתיים. ידוע לכל, הוסיף, איפה עמדנו כשנפלה הממשלה בישראל והם מודעים לעמדות בצד הישראלי, אך חשוב שנמצא דרכים יצירתיות להתגבר על הבעייתיות. אשר לירדן, הרי זה אינטרס ירדני לשקם אמינותה בארהב ויש למצוא דרך לשילובה לאו דווקא כתחליף לפלסטינאים. יש להכיר בתפקידם וחשוב למרץ אותם לבנות לעצם תפקיד.

4. בסוף השיחה שב השגריר וציין הצורך להתגבר על ה'קוץ' של מועביט. רוס ענה שקוץ אמנם אינו בעיה מרכזית, אך הוא בגדר אירטנט אותו יש לפתור.

השגריר ענה שהצענו דרך ואסור לאבד חוט זה.

עמרני

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז, @ (רס), אמן, ממד, בנצור, מצפא, סולטן, ברנע, ארבל 2

סססס

אמריקני?

אאא, חוזם: 19695

אל: רהמש/1281

מ-: ווש, נר: 2213, תא: 241090, זח: 1300, דח: ב, סג: סב,

בבב

סודי ביותר / בהול

אל: לשכת רוה' מ, לשכת שה' ח

מאת: השגריר, וושינגטון

מועב' יט

בהמשך לדיווח שיחת המנהיגים היהודיים עם הנשיא, התקשרו עימי טלפונית קליין וזקס וספרו על פנייה טלפונית שקבלו מגורם בכיר ביותר בבית הלבן (רמזו כנראה ליועץ לבטחון לאומי) שהפציר בהם שימצא פתרון לנושא בבחינת FACE SARVING. הדגיש בפניהם חשיבות הנושא לנשיא.

שובל.

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור

סססס

אאא, חו"מ: 20043

אל: רהמ"ש/1303

מ-: וושינגטון, נר: 362, תא: 241090, ח: 2046, מ: סג: שמ,

בבב

שמור/מיידי

כר 2

אל: מצפ"א

דע: ציר כלכלי, כאן; מנכ"ל אוצר

מאת: השגרירות, וושינגטון

פגישת השגריר - קימט.

1. השגריר קיים פגישת הכרות עם תת מזכיר המדינה לעניינים מדיניים
(24/10).
השתתפו מצידם: קרצר, מקיון ומלינובסקי ומצידנו: שטיין והח"מ.

2. כפגישה נדונו: ערבויות לדיור, מועבי"ט.

3. להלן עיקרי הדברים:

א. השגריר הודה לקימט על חלקו בהסדרת פריסת החובות. ציין גודל האתגר בפניו ניצבת ישראל בבואה לקלוט יהודי בריה"מ. השגריר העלה הצעה לפיה תקום ועדה משותפת (לא רשמית) שתבחן דרכי ההתמודדות והצרכים לטווח ארוך.

ב. קימט הודה לשגריר על דבריו, ציין קשריו הטובים עם אישים ישראלים
שונים ונכונותו לסייע לנו גם בעתיד.

ארה"ב, לדבריו, תעמוד לצד ישראל כתף אל כתף, אך חשוב שנזכור חילוקי הדעות בענין ההתנחלויות.

כאשר נוצר קשר בין עליית יהודי בריה"מ לשאלת ההתנחלויות כמו בנושא הערבויות, הרי אז צצה בעייה.

ג. בהקשר הרחב ציין שחשוב שנמצא, ברוח הידידות בין שתי המדינות, דרכים להתרכז בחיוב ולהתקדם הלאה. הביע דאגתו מכך שמבזבזים זמן על המחלוקות במקום על המאחד.

אשר להצעת השגריר להקים ועדה משותפת, הבטיח לבדוק ולהשיבו.

ד. השגריר העלה ההתפתחות במועבי"ט וסיפר על שיחת רה"מ עם בראון בנושא.
הדגיש הצורך להמנע מצעד שיביא בהכרח לכינוסים חוזרים ונשנים של מועבי"ט.

קימט השיב באומרו שלהערכתם, הצעת המזכ"ל מתחשבת בעמדותינו ומצטער על כך
שדחינוה. ארה"ב רוצה לשוב ולמקד תשומת הלב במפרץ ואין בעיניהם דרך
אחרת.

יודעים שלא יוכלו לספק את כל הגורמים, אך רוצים לסיים הנושא.
קימט הוסיף, שצריך למצוא נוסחה שתאפשר דחיית ההחלטה, אך לשם כך זקוקים לנימוק רציני.

עמרני

@ (רם), אמן, ממד, בנצור, מצפא, ברנע, ארבל 2,
כהן, כלכליתב', סייבל, משפט, אוצר

סססס

11/16
מק"כ

אאא, חוזם: 19438
אל: רהמש/1255
מ-: בטחון, נר: 555, תא: 241090, זח: 1516, דח: ב, סג: סו,
בבב
בהול/סודי

אל: נספח בווינגטון - אלוף בן-שושן
דע: ווינגטון - השגריר. ש. שטיין.
הרמש'ן.

מאת: משהב'ט - הממונה על קשרי חוץ.

אב/ 2676

הנדון: גאות 14
סיכום מס' 1 - סאב/2545 מיום 15.10.90

כללי

1. דיון הכנה מסכם התקיים אתמול, 23.10, אצל המנכ"ל. מטרת הדיון לסכם הנושאים למפגש.

2. המפגש מתקיים ב- 7-8 לנוב' מקומו טרם ברור, כנראה בווינגטון. אישור סופי נמסר היום ע"י השגריר למנכ"ל.

3. לקראת המפגש נקיים דיון הכנה בשגרירות ביום ג', 6 לנוב' ב-1700.

4. המשתתפים מצדנו:

א. דוד עברי - יו"ר

ב. השגריר - ז. שובל

ג. אליקים רובינשטיין

ד. אלוף דני יתום

ה. חיים כרמון

ו. חנן אלון

ז. מ. קוחונובסקי

ח. א. בן שושן

ט. איתן בן צור

י. דב שפי

יא. רובי סייבל

יב. דוד ואיש

יג. אל'מ משה מטרי

יד'. תא"ל שלמה פסי
טו'. אל"מ ז'ק נריה
טז'. סא"ל א. שניידר
יז'. אל"מ ד. יהב
יח'. שמעון שטיין (משקיף)
יט'. רס"נ שלומי מעיין

5. צוות מצומצם (EXECUTIVE GROUP) יקבע לפי העניין במקום, במתכונת המפגש הקודם.

6. להלן סדר היום והנושאים אותם אנו מבקשים כי תמסור לשותף כהצעה:-

JMPG - 14 IL PROPOSED AGENDA

1. OPENING ADRESS BY COCHAIRMAN - US/IL

2. MILITARY GROUP REPORTS - US/IL

3. S.O.F.A. STATUS REPORT - US/IL

4. W.R.S. STATUS REPORT - US/IL

5. INTEL AND SITUATION BRIEFINGS:

A. ISRAELI PRESENTATIONS:

- MIDDLE EAST TOUR DE HORISON, FOCUSING ON THE GULF CRISIS.

- THE MIDDLE EAST - A DAY AFTER...

- THE NEW THREATS.

- SYRIAN CAMPAIGN IN LEBANON.

- SADAM HUSEIN - A PSYCHOLOGICA PROFILE.

B. WE SUGGEST THE FOLLOWING U.S. BRIEFINGS:-

- THE GULF CRISIS, THE US VIEW.

- THE SOVIET M.E. POLICY.

- THE FUTURE OF GORBACHEV.

(כמובן שנשמח לכל הצגה נוספת שתינתן)

6. EXECUTIVE GROUP MEETING (PROBABLY CRISIS RELATED ISSUES - TBD)

7. SUMMARY AND NEXT STEPS.

7. אנקשכס למסור הנושאים לשותף.

הערות נוספות

8. SOFA - החלט לא להגיש לאישור ממשלה בימים אלה את הנוסח, שכן הנושא הוא לא מסווג, והדיון הפומבי שיתקיים, מנוגד למדיניות הפרופיל הנמוך. במפגש ידוע רובי סייבל רק את סטטוס העבודה. העובדה שהושלם התרגום לעברית ושההסכם מוכן להגשה לאישור ממשלה בעיתוי שיוחלט עליו.

9. WRS - א. ראש אג'ת יציג במפגש את סטטוס הטיפול ב- RS1 ובהכנות לקליטתו.

ב. ראש אג'ת יחזור על בקשותינו ל- WRS2 בהנחה שהקונגרס יאשר 100M דולר נוספים.

10. חתימה על הסכם דמי שירות

כזכור אין צורך להמתין למפגש ו/או לביקור המנכ"ל. סמכות החתימה האצלה לרמז'ן.

11. בדיון ההכנה נסקרו ההתפתחויות בשת"פ הצבאי שבין גאות 13 לגאות 14 מפורט בסיכום דיון ההכנה שקויים אצל המקש"ח (ר' סימוכין). אושרה הצגת סרט בן כ-5 דקות שמתאר את ההתפתחויות במפגש. יוצג ע"י ר' אג'ת בסיום דברי הפתיחה שלו. אג'ת יכין מהדורת NTSC.

12. המנכ"ל אף אישר את הנושאים שיציג אג'ת במפגש הצבאי שיתקיים בווינגטון ערב גאות.

13. להתראות.

=====

תפוצה: שהח, סשהח, מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, סייבל, @ (מזכירה ממשלה)

ססט

1990-10-23

21:03

KESHER-WASHINGTON

1460126

01

דחיות: בהול לבוקר	שגרירות ישראל / וושינגטון	1 2
סוג: שמור	טופס פרוק	כתוב: 2
תאריך וזמן מעבר: 17.30 23.10.90	מנהל מצפ"א	אל:
כס' פרוק: 1/2 1269	ס/מנכ"ל צפ"א ופר"ן, יועצת תקשורת שח"ח	דע:
הפסיד:	פאת: עתונות וושינגטון	

כתבים ישראלים - פקיד מחמ"ד

1. לראשונה מזה למעלה משנה, ולאחר פניות מרובות, ארגן מחמ"ד היום תדריך רקע לצוות הכתבים הישראליים. את התדריך נתן דן קרער (ביחוס לפקיד בכיר).

2. להלן מהתשמדות ודיווחי המשתתפים:

א. חטון הכללי היה של מטר פייסני ומתון, המבקש לסיים חילוקי הדעות, ובעיקר - הדוחים עליהם בתקשורת, כמטרה לחזור לנושא העיקרי: האיום העיראקי.

ב. מדבריד, עלתה גם נימה של עייפות של חדרג המקצועי מחזיון בנושאנו הנתפס כקטנוני (ניכוח על פרטים ונקודות) וכלא-תכליתי - לא מתקדמים.

ג. תכנית, לא היו דברים חדשים. עיקר המטר היה הצורך להניח לחלוקי הדעות הפומביים ולפתוח דף חדש ולהתחיל בדיואלוג אמיתי המבוסס על אמון. אין טעם לדבר עכשיו ובפומבי על נושא ירושלים (...עדיף לחזירו לקופסה...). ולחבליט חלוקי הדעות. צריך לשקם האמון, ולו במעט, כדי לאפשר דיואלוג ממשי.

ד. מתחילת דרכו ניסח ממשל בוש-בייקר לקנות את אמונה של ממשלת ישראל על ידי דחיית רעיון הועידה הבינלאומית, מעורבות אמריקנית פעילה בתהליך השלום ואמוץ יוזמת השלום של רוח"ס ככתבה וכלשונה. הערכתו היתה שכונס וש בעיות אמון קשות בין שתי המדינות.

ה. לגבי המשבר במפרץ והשלכותיו - מבלי לחכנה לדרך שבה ידגמר המשבר - קרו באיזור דרך יינקט - ובהנחה שהמשבר ייסתיים בנצחון אמריקני (או לחילופין ש"ס.אדאס יוראה מפסיד...). - התוצאות תהיונה בגדר "חדשות טובות" לישראל -

(1) תחא מנהיגות אמריקנית שעמדה במבחן והוכיחה יכולתה לחנחיג קאמץ בינ"ל

(2) תשאר קואליציה ערבית מתונה שלארה"ב יחזה עמה דיואלוג בכורונה להביאם לשולחן חמ"מ. תיצורנה אופציות חדשות, טובות לישראל.

(3) האיום העיראקי, אם לא יחוסל כליל, הרי שיופחת במידה ניכרת וזה ודאי טוב לישראל.

תפוצה: 11 - להח' ס/שה"ח רה"א מ"ס, מנכ"ל מ"ס, מנכ"ל מ"ס, מנכ"ל מ"ס

רביק מ"ס, הסברה, רומק, מנכ"ל מ"ס, מנכ"ל מ"ס

1990-10-23

21:05

KESHER-WASHINGTON

1480126

02

דחיות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס מס' 1269	דף:
סוג:		כתוב:
תאריך וזמן מעור:		אל:
כס' פרוק:		דע:
מספר:		פאת:
2/2 1269		

- 2 -

לדבריו, אין מקום לחשש ישראלי שמא יפעיל הממשל לחץ על ישראל,

לאחר טיוטת המשבר, שכן "...זו לא הצורה שלנו לנהל ביזנס..."

אבל נכון הוא שממ-ישראל תצטרך לקבל "החלטות קשות"

1. לגבי הדיאלוג בין המנהיגים חושב שיש לשוב ולחדש דיאלוג ברמה הבכירה - אחת חסיבות, לדבריו, שנוצר נתק היא הנסיון של הממשל שכל שיחה ו/או אגרת הודלפו לתקשורת הישראלית כמעט בזמן אמיתי, ולפעמים עוד בטרם הגיעו המסרים לתעודתם.

2. לגבי הערבויות - מציע להניח הנושא מאחורינו ויש נכונות לגשת לביצוע הערבויות. הזהיר, עם זאת, כי עדיף ש"לא לשחק" עם הערבויות, שכן הדבר עלול לפגוע ביכולת ממזרח לבקש חלופות נוספות

3. לסיכום, חזר והדגיש המסר הפייסני ואמר שעתה, עם כואד של שגריר חדש לעיר - זו חזמנות נאותה לפתוח דף חדש ולשקם היחסים.

ישראל
רות ירון

תפוצה:

1/2
17215

אאא, חוזם: 18463

אל: רהמש/1219

מ-: ניו יורק, נר: 595, תא: 231090, חז: 1705, דח: מ, סג: שמ,

בבב

17215

שמור/מיד

355.16

אל: מנהל מצפ'א, תפוצות, הסברה

דע: השגריר, פלג וושינגטון, ביין נאו'ם (כאן).

מאת: סגן הקונכ'ל, ניו יורק

הנדון: ועידת הנשיאים

להלן משיבה עם פורום מצומצם של ועידת הנשיאים בהשתתפות הקונכ'ל.

1. בין המשתתפים היתה תמימות דעים כי עיקר הכעס של משתתפי ההפגנות בסוף השבוע שחלף היה נגד הממשל האמריקאי - ופחות נגד האו'ם, על השינוי במדיניותם כפי שבא לידי מאז פרוץ המשבר במפרץ הפרסי.

2. הוסכם כהצעת הקונכ'ל שיש לתעל הכעס והתסכול של הציבור התומך בישראל לאפיקי תיירות לישראל ולפעול בתקשורת להחזרת ההתמקדות לנושא העיראקי.

3. נציג איפאק אמר כי היערכות מיוחדת נדרשת מצד הקהילה היהודית להבעת התנגדות למכירת נשק לערב הסעודית, נושא שיועלה לדיון בקונגרס בתחילת השנה הבאה.

4. על אף הביקורת נגד הממשל על התייחסותו לישראל ולקהילה היהודית, נציג אייפק ציין לחיוב:

א. העובדה שהממשל לא הגיב בתקיפות על מכתב ההבהרות של שה'ח לוי בנושא הערביות.

ב. מגמת הטלת הויטו ההולכת ומסתמנת על החלטת מועבי'ט נוספת בנושא המשלחת.

סגן הקונכ'ל, ניו יורק

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רס), אמן, ממד, ברנע, ארבל2, בנצור, מצפא,
תפוצות, סולטן, רביב, מעת, הסברה

סססס

1/1/12

אאא, חוזם: 20142

אל: רהמש/1311

מ-: ווש, נר: 2197, תא: 231090, זח: 2100, חמ: סג: סו, ,

בבב

סודי/מיידי

אל: סמנכ'ל צפ'א

דע: מנהל מצפ'א

מאת: השגרירות וושינגטון.

הדלפות

1. בשיחה טלפונית הבוקר (23.10) עם קרצר הפנה תשומת ליבי להדלפה (מגמתית ש.) של תוכן שיחתנו (2144 מ-18.10) במעריב .

2. קרצר חזר פעם נוספת על כך שאלו היושבים בירושלים צריכים להבין שהדלפות כגון אלו עלולות לפגוע בנכונותם לשוחח עימנו וכפועל יוצא ביכולת השגרירות למלא את המוטל עליה.

3. יותר מאשר להתנצל ולהביע תקווה שאין לה על מה להתבסס שהתופעה לא תשנה , לא יכולתי, אנא .

שטיין.

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא

סססס

אאא, חוזם: 18442

אל: רהמש/1217

מ: וושינגטון, נר: 332, תא: 231090, ח: 1636, מ: סג: בל,

בבב

בלמ"ס/מיידי

11
א/כה
2

אל: תפוצות; מצפ"א

דע: ציר הסברה; קונכ"לים (הועבר)

מאת: לש' שגריר, וושינגטון

פגישת השגריר - נשיא בני-ברית.

1) במסגרת פגישות ההיכרות עם ראשי האירגונים היהודיים, ביקר את השגריר הנשיא החדש של בני-ברית, קן שיינר בלווית ס/נשיא בני-ברית תום ניומן (טקסט) ודן מריאשין.

2) בפגישה נדונו הנושאים הבאים: יחסי ישראל - ארה"ב; עדכון מועבי"ט; יחסי ישראל - יהדות ארה"ב ועוד.

א. השגריר עמד על חשיבות הברית ההיסטורית עם ישראל מעבר לקואליציות עכשוויות. ישראל תהיה בת הברית שתעמוד לצד ארה"ב בשעת מבחן ולכן חשוב לשמור על ישראל חזקה.

ב. אל לארה"ב להעביר מסר לעולם הערבי, לפיו הברית עם ישראל מתרופפת. מסר כזה ימנע תרגום הקואליציה שארה"ב גיבשה נגד עיראק ליצירת סדר חדש. כדי למנוע חזרה לסדר הישן של עוינות נגד ישראל, צריך לצאת מסר מהמימשל של שמירת יחסים הדוקים עמנו.

ג. השגריר עמד על חשיבות שמירת האמון הישראלי בארה"ב כמפתח להתקדמות בתהליך המדיני לכשיתחדש. העדר אמון בארה"ב, יהססו הישראלים להיכנס לתהליך.

ד. בתשובה לשאלת מריאשין ציין השגריר חשיבות אי ערוב הקהילה היהודית בארה"ב במחלוקות פוליטיות פנימיות בישראל. מריאשין ציין כי לראשונה מאז פרוץ האינתיפאדה הוא מוצא קהילה יהודית מאוחדת בעקבות ארועי הר הבית. השגריר הוסיף, שעלינו להתמקד בנושאים המאחדים אותנו ובהזדהות עם ישראל היפה ולשוב ולהדגיש החזון שלנו.

ה. אשר להחלטת האו"ם (672), השגריר תארה כלא חוקית (התערבות בעניני ישראל), לא מוסרית (מתעלמים ממסכת הארועים והרקע) ולא רלבנטית. ציין, שהדו"ח שיצא מוועדת הבדיקה יהיה מקיף וענייני מכל מה משלחת או"ם יכולה להפיק.

3) נציגי בני-ברית עמדו בהרחבה על התרשמותם אשר ליחס המימשל לישראל. ציינו העדר ה"דבש" או "הנשמה היתרה". ניומן איזכר, על בסיס הכרויותיו בוסטון, העדר יחס וקשר לישראל בכלל ויהודים בפרט. הדגישו הנטייה במימשל ליצור אווירה של "ISRAEL BASHING".

4) השגריר הדגיש עוד חשיבות שיגור משלחות תיירים לארץ כביטוי הזדהות. שיינר סיפר על פעילות האירגון בארה"ב ובאירופה בכיוון זה. נשיא בני-ברית מתכוון להגיע ארצה בפברואר לסדרת פגישות הכרות.

לשכת שגריר

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, רביב,
מעת, הסברה, תפוצות, ארבל2

סססס

אאא, חוזם: 18581

אל: רהמש/1231

מ: וושינגטון, נר: 342, תא: 231090, זח: 2114, חמ: סג: שמ,

בבב

שמור / מידי

אל : ממ"ד, מצפ"א

מאת : השגרירות, וושינגטון.

הנדון : משבר המפרץ / סעודיה.

1. מהאריס, ראש מחקר המזה"ת ב - I.N.R. (23/10)

א. איננו רואה סימני הגמשה בעמדות עיראק. אין בידיהם אישור לידיעת ר' "מונטה - קרלו" (20) אודות תכנית עיראקית חדשה לפתרון המשבר.

ב. בהפשטה, קיימות שתי אופציות לפעולה נגד עיראק : האופציה הצבאית, והאופציה של ריכוז צבא מול עיראק, תוך המשכת הפעלת לחץ הסנקציות. האופציה הצבאית כרוכה באבידות רבות, ואילו אופציה הסנקציות עלולה להמשיך זמן רב. בן שיחי מעריך שהסנקציות לוחצות על עיראק, בעיקר בכל האמור לפגיעה במשאביה הכספיים, וזו האופציה המעשית יותר.

ג. ציין כי העיד בקונגרס, ואמר שם שנוכחות אנשי הצבא האמריקני בסעודיה איננה חייבת, בהכרח, להוביל לחיכוכים בינם לבין הסעודים. לסעודיה ניסיון ביצירת חיץ בין גורמים זרים השוהים בתחומה לבין אזרחיה. מומחי חברת ארמ"קו מבודדים מהציבור הסעודי זה שנים, ואף הצבא האמריקני שוה למעשה בריחוק מן הציבור הסעודי.

ד. להערכתו, הסעודים אינם מעוניינים בנפילת המשטר המלוכני בירדן - אך מבחינתם המלך חוסיין יכול ללכת. העריך כי יעדיפו את חסן על פניו.

2. מסטפורד דסקאי סעודיה, I.N.R. (24/10).

א. התבטאויותיו האחרונות של סלטאן, שר ההגנה הסעודי אינן משקפות, וסיכומו של דבר, שינוי בעמדות הסעודיות. האינטרסים של סעודיה לא השתנו שליטיה מעוניינים להפטר מצדאם חוסיין. הסעודים מעריכים כי קרוב לודאי שבסופו של דבר תנקט אופציה צבאית, משום שצדאם לא ייסוג בלא אילוף זה. לפי שעה הם מעוניינים בהמשך הסנקציות במגמה להחליש את צדאם. הסכים שעיראק עשויה לראות בהתבטאויות סלטאן סימן נוסף להתרופפות מחנה מתנגדיה, ולהתרחקות מן האופציה הצבאית.

ב. הצמרת הסעודית כולה תומכת במדיניות הנוכחית של המשטר. אין בידיהם אישור לידיעות, שהופיעו בתחילת המשבר, כאילו יורש העצר עבדאללה הסתייג מזימון הצבא האמריקני. בן שיחי אינו רואה שוני בין עמדות עבדאללה, לבין גישותיהם של אנשי הצמרת האחרים. שלל גם המידע שהתפרסם ב"ניו יורק טיימס" (22/10) כאילו קיים שוני בין המלך פהד ושר ההגנה סלטאן, המצדדים בפתרון מדיני, לבין שה"ח סעוד אלפייצל והשגריר בושינגטון בנדר, התומכים בחלופה הצבאית.

ג. אינו רואה סחף בתמיכת הציבור הסעודי במדיניות המשטר. במסד הדתי היתה ביקורת מסוימת נוכח זימון הצבאות הזרים, אך מרבית גורמי הדת תומכים אף הם במדיניות הרשמית.

ד. התייחס לתימן. זו נתונה בלחץ כלכלי כבד כתוצאה מניתוק הקשרים עם סעודיה ושובם של אזרחיה מהממלכה, אך הלחץ אינו מתורגם לסחף במעמד המשטר. אינו רואה גם פערים משמעותיים בין הצפון לדרום על רקע המשבר. קיימת הבעיה המסורתית של השבטים הצפוניים בעלי הזיקה לסעודיה.

ה. הסעודים תובעים, למעשה, מתימן שתתיצב חד - משמעית במחנה האנטי - עיראקי. בן שיחי מעריך שהתייצבות כזו עשויה להגיע עם התגברות הלחץ הכלכלי.

ו. עפ"י נתוניהם, בכווית נותרו מאתיים וחמישים אלף כוויתים (קודם למשבר מנתה אוכלוסית האזרחים הכוויתים - שש מאות אלף איש). עיראק שולטת במקום ביד רמה, וההתנגדות הכוויתית - שולית.

אמיתי.

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, @ (שהבט), סולטן, בנצור, מצפא, @ (רס), אמן, ר/מרכז, ממד

סססס

1990-10-23

20:50

KESHER-WASHINGTON

1480126

07

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

1256 1/2

שמור / מיידי

אל: מצפ"א

מאת: ציר הטברה, ציר קונגרס

עבוי סיוע החוץ והעסקה הסעודית

מצ"ל מכתב ה- סגא אשר נשלח לכל צירי ביה"נ והסנטורים.

יורם אטינגר

דוד פלג

-7-

שורת פאסטה כהנא אנא אנא אנא אנא
סחא, כ/ארכא מאדא כח, א/א/ כה,

1990-10-23

20:51

KESHER-WASHINGTON

1480126

08

1-800-NON 14:32

HJC-D, U.

FHA NO. 2024024004

F. UZ

similar letter sent to: full Senate/House

The American Jewish
Committee

OFFICE OF GOVERNMENT AND INTERNATIONAL AFFAIRS

2227 Massachusetts Avenue, NW, Washington, D.C. 20036, Telephone (202) 355-2000, FAX (202) 452-4864

October 1, 1990

212

1256

Senator Pete Wilson
720 Hart Office Building
Washington, DC 20510

Dear Senator Wilson:

I would like to share with you a growing concern, namely, the increasing difficulty faced by the State of Israel in maintaining its qualitative military edge in the Arab-Israeli strategic equation. That qualitative edge is absolutely vital to insuring Israel's legitimate security needs and deterring those Arab states implacably opposed to Israel from launching acts of aggression.

The American Jewish Committee has vigorously supported President Bush's efforts to resist Iraqi aggression against Kuwait and insure that Saudi Arabia does not become Saddam Hussein's next target. Moreover, when the Administration first proposed a \$2.3 billion arms sale to Saudi Arabia, we recognized that it was important for the U.S. to address the Saudis' immediate defense needs. Finally, we have welcomed the Administration's recent statements concerning the U.S. response to any possible Iraqi attack against Israel.

At the same time, the military and financial burdens on Israel are growing. The additional proposed massive sales of weapons to Saudi Arabia, a country which remains openly hostile to Israel, further fuels the arms race and may have long-term implications that no one today can yet foresee. Surely, Israel must take these sales into account in its own strategic planning. That will be expensive for Israel. The staggering costs of absorbing hundreds of thousands of Soviet Jews seeking freedom and a new life in the Jewish state, together with the need for additional state-of-the-art weaponry, represent major challenges to Israel's policymakers.

We believe that Israelis themselves are doing everything humanly possible to meet these needs. In addition, U.S. assistance has been forthcoming and generous over the years, contributing invaluable in every possible way to Israel's growth, development and security. But at this time, particularly in light of the additional security risks, we must once again turn to you to ask you to find other ways to assist Israel to meet the challenges it faces. We believe that such additional assistance will help insure Israel's military strength and ability to defend itself, which we believe as well to be a matter of compelling American interest.

I would like to thank you in advance for your consideration of these views.

Respectfully,

Sholom D. Comay
President

The American Jewish
Committee

Institute of Human Relations
40C East 88 Street
New York, New York 10022-2740
212 751-4000 / FAX: 212 319-0975
Office of the President

Sholom D. Comay
President

Alfred H. Moses
Chair, Board of Governors
Mimi Alperin
Chair, National Executive Council
Bruce M. Ramey
Chair, Board of Trustees
Robert S. Jacobs
Chair, Executive Committee

Walter F. Gipe, Jr.
Treasurer
Jack Lapin
Secretary
Harold Tanner
Associate Chair, Board of Trustees
David R. Squire
Associate Treasurer
Ira Silverman
Executive Vice President

Vice Presidents

Bernard Abrams
Orange County, CA
Norman E. Alexander
Westchester
Jerome R. Goldstein
New York
E. Robert Goodkind
Westchester
Harris L. Kempner, Jr.
Galveston
Eleanor S. Lazarus
Cincinnati
Elaine Petschek
Westchester
Robert S. Rifkind
New York
Mary Shopero
Detroit
Cathy Mendelson Siegel
Los Angeles
Lawrence Thorpe
Atlanta

Honorary Presidents

Morris S. Abram
Theodore Ellenoff
Howard I. Friedman
Philip E. Hoffman
Richard Meese
Elmer L. Winter
Maynard I. Wishnor

Honorary Vice Presidents

Nathan Appleman
Morris H. Bergreen
Morton K. Blaustein
Matthew Brown
Stuart E. Elzenstat
David B. Fleeman
Martin Gang
Ruth A. Goddard
Andrew Goodman
Alan C. Greenberg
Raymond K. Kravis
Martin Lipton
William Rosenwald
Shirley M. Szabad
Elise D. Waterman

Honorary Chairs,
National Executive Council

Max M. Fisher
Sol M. Linowitz

Honorary Chair,
Board of Governors

Leo Nevas

Executive Vice President Emeritus

Bertram H. Gold

October 22, 1990

The Honorable Yitzhak Shamir
Prime Minister of the State of Israel
Kirya Ben Gurion
Jerusalem 91950, Israel

Dear Mr. Prime Minister:

We were overwhelmed with sadness to learn of the tragic deaths of Iris Azulai, Eli Altaraz and Charlie Shlush at the hands of Omar Abu Sirhan. We mourn together with you and the people of Israel, and express our heartfelt condolences to the families of these innocent victims of blind and irrational hatred.

As an expression of solidarity with Israel in these particularly perilous moments, and to promote further the vital dialogue necessary between Israelis and American Jews, we are pleased to advise you that an American Jewish Committee mission will be travelling to Jerusalem during the first week of December. We look forward to an opportunity to meet with you at that time and to continue the fruitful discussion on Israel's security situation, the Gulf crisis, U.S.-Israeli relations and the peace process that we had in your office in August. Our Jerusalem office shall be in touch with your staff in the hope of working out a convenient date.

With every best wish.

Respectfully,

Sholom D. Comay
Sholom D. Comay
President

David A. Harris
David A. Harris
Executive Vice President-
designate

BC/DAH:st1

אורח

אאא, חוזם: 18578

אל: רהמש/1234

מ-: וושינגטון, נר: 345, תא: 231090, זח: 2114, דח: מ, סג: שמ,

בבב

מיידי / שמור

אל : מצפ"א

דע : מקש"ח / משהב"ט

מאת : ק. לקונגרס

הנדון: ביהנ"ב : עסקת הנשק - סעודיה.

משיחה היום לפנה"צ 23/10 עם הקונגרסמן מל לויין :

1. משיחה עם הסנאטור קרנסטון מבין שהוא BACKED OFF לאחר שתיקון ה - DRAWDOWN עבר אתמול במליאת הסנאט "ובכך הובטחה החבילה הישראלית".

2. אתמול נפגשו הוא ואובי עם הקונגרסמן המילטון וביקשו לקיים MARK-UP המילטון השיב שיחשוב על כך.

3. קיימת אפשרות שמחר (24/10) יתקיים כבר MARK - UP בועדת החוץ.

4. בשלב זה, בכוונת לויין ואובי להמשיך במהלך, שכן הוא - לויין - אינו מאמין לממשל גם אם כל התיקונים שלנו כבר עברו.

5. לדברי לויין, דמוקרטים רבים מבקשים לחתום על מכתב ההתנגדות שלו ושל אובי, ואילו הרפובליקנים זהירים יותר. לדעתו, הדרך היחידה להיאבק בממשל היא בדרך הפרטיזנית וזאת בניגוד למה שחשב בעבר.

6. מודע לכך שייתכן ולא יהיו 2/3 TO OVERRIDE את הוטו הנשיאותי אולם מאחר והסנאט ממילא לא יפעל ולא יוותר זמן לפעולה, אינו מודאג.

קונגרס

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, ממד, בנצור, מצפא, סולטן, סייבל,
@ (מקשח/משהבט)

סססס

אאא, חוזם: 18587

אל: רהמש/1235

מ: - ווש, נר: 2209, תא: 231090, ח: 2200, ח: מ, סג: סב,

בבב

סודי ביותר / מיידי ח. ר. ב.

אל: רוה'מ

שה'ח

מאת: השגריר וושינגטון

הנדון פגישת הנשיא וראשי ה- NATIONAL JEWISH COALITION

שוחחתי עם משתתפי הפגישה היהודיים ולהלן עיקרי הדברים :-

הפגישה ארכה שעה ועשר דקות, מעבר לזמן שיועד לה והשתתפו בה בכירי הממשל ומקרב היהודים מקס פישר, ג'ק שטיין, גורג' קליין, וגורדי זקס.

ב. זקס הגדיר הפגישה 'כטובה', דיון פתוח שנגע בקשת הנושאים. המנהיגות היהודית הציגה לדבריו, עמדה מאוחדת. קליין סיפר שדיברו ברורות והדגישו חוסר האמון והעדר התקשורת בין שתי המדינות, העלולים להחמיר הבעיה.

ג. הוסיפו שמחלוקת כזו עשויה להביא להתרחקות הקהילה היהודית מהנשיא ותמיכה בו ובמדיניותו בשעה רגישה זו.

ד. דברי קליין, הנשיא בדבריו לא הגיב על כך ישירות. הנשיא הדגיש תמיכתם בישראל והביא דוגמא הסיוע שהושיטה ארה"ב לישראל בנושא יציאת יהודי בריה"מ.

ה. בנושא מועבי'ט, ע"פ בן שיחי חשו בדאגה של הנשיא שאינו רוצה בהתדרדרות העניינים. לדבריהם מצפים לוטו אמריקאי במקרה של הצעת החלטה שלילית לא ענה, אך קליין אינו מוציא מכלל אפשרות.

ו. מקס פישר שיצא במטוסו ביום ה' הקרוב ארצה ציין בפני מס' פעמים קיומן של 'בעיות חמורות' (SEVERE PROBLEMS) ועמוקות.

ז. יום 'מתח חמור' 'שלא זכור לו דוגמתו והוא תוצאה של התפתחות מזה זמן.

ח. פישר סיפר שהציע לנשיא להניח למחלוקות, ולהתעלם ממשקעים אישיים לעבוד על המשותף ולקיים דיאלוג פתוח עימנו.

ט. כדי להתקדם לקראת מטרה זו פישר הדגיש בפני שיש להסיר ענין מועבי'ט ולשוב ולהתמקד בנושא העיקרי, הסכסוך במפרץ.

י. חזר וביקש שנמצא משהו שיהיה בגדר FACE SAVING MECHANISM.

ירצה לדבר בנושא עם רוה'מ.

שובל

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור

סססס

אנכי
2

אאא, חוזם: 17173

אל: רהמש/1152

מ-: ווש, נר: 2189, תא: 221090, זח: 2100, זח: מ, סג: סב,

בבב

סודי ביותר / מידי

אל: סמנכ'ל צפ'א

מאת: השגרירות, וושינגטון

תגובת הנשיא למכתב רוה'מ

1. לדברי קרצר הנשיא לא היה מרוצה מהטיוטא שהונחה על שולחנו ביום שישי.

2. להערכתו במידה והנשיא יחליט בסופו של דבר לשגר מכתב הוא יצטרך להתייחס לאירוע הדמים בירושלים.

3. על רקע האירוע יהיה צורך לשנות את נוסח המכתב.

4. לסיכום ציין כי לא ברור לו אם בסופו של דבר המכתב ישלח.

שטין

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור

סססס

אאא, חוזם: 17083

אל: רהמש/1140

מ-: ווש, נר: 2176, תא: 221090, זח: 1700, חמ: סג: סו,

בבב

סודי / מיידי

אל: ממנ' כל

דע: ביינ - נאו' מ, מצפ' א

מאת: השגריר, וושינגטון

מועבי' ט.

משיחה טלפונית עם רוס (221030), ביוזמתו.

1. מעוניין מאד לקבל תשובה חיובית לגבי ההצעה שהועלתה באופן לא רשמי
(DEFUSE) TO DEFUSE הנושא.

2. חזרתי והדגשתי בפניו האוירה הכעושה בירושלים, שאך החריפה בעקבות הרצח
בבקעה.
בהמשך להנחיות שקיבלנו (שלך 2286), ציינתי בפניו שיש לעשות מאמץ משותף
(DEUNITEDNATIONALIZE) TO DEUNITEDNATIONALIZE הטיפול בנושא הר-הבית
ושנהיה מוכנים, אם נתבקש על-ידם, להגיש לפיקרינג דו' ח ועדת הברור ותו
לא.

3. הוספתי, שפיקרינג יוכל, כמובן, לעשות עם הדו' ח כל אשר יחפוץ והיינו
רוצים לראות בכך סוף פסוק.
אם הבלמ' זיות או האירופיות ו/או המזכ' ל לא יסתפקו בכך, אנו מצפים
מארה' ב להטיל ווטו.

על כך הגיב רוס באומרו שיש בכך קושי לא מבוטל, אך ישוב אלי.

שובל.

אי =

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, ברנע,
ארבל 2

סססס

11
מר
ה' 7

אאא, חוזם: 17228

אל: רהמש/1153

מ-: ווש, נר: 2192, תא: 221090, ח: 2100, מ: סג: סו,

בבב

סודי / מיידי

אל: סמנכ'ל צפ'א ופרן

דע: ממנכ'ל

מאת: השגרירות/ וושינגטון

הנדון: פגישת השגריר - קלי

1. השגריר קיים פגישת הכרות עם ע' המזכיר קלי (22/10). בפגישה שארכה כשעה השתתפו: רוס, קרצר ומקיון, ומצידנו: שטיין והח'מ.

2. בפגישה נדונו הנושאים הבאים: הפעילות בזירת האו"מ, סוריה בלבנון שיפור המגעים בין שתי המדינות, ערבויות לדיור, עיראק והקואליציה הבינל.

3. להלן עיקרי הדברים על פי סדר העאלתם:

א. מועבי'ט :

+ השגריר פתח בצינו התגובה הרשמית והציבורית בארץ להחלטת מועבי'ט כאשר הוא מצטט ממאמרו של יואל מרכוס ('ה'ארצ' , 19.10) כביטוי לתחושה השוררת בארץ הוסיף שנהיה מוכנים להעביר דו"ח הועדה לשגריר פיקרינג ובככל לשים סוף פסוק לנושא. אם בשלב מאוחר יותר תעלינה מספר שאלות הבהרה הרי אז ניתן יהיה לבדוק.

+ קלי ציין זעזועם ממה שהתרחש אתמול בירושלים והעביר תנחומיהם בשמו ובשם ממשלתו. בהתייחסו לדברי השגריר ציין כי איננו בטוח שמתן הדו"ח לפיקרינג ישרת אותנו או את ארה"ב ואין להפוך זאת לנושא בין מועבי'ט וארה"ב. רוס העלה רצונה לסיים הטיפול בנושא ולהתמקד בנושא המפרץ. שיבח היצירתיות שמפגין השגריר וכי יצטרכו לחשוב על הצעתנו ולשוב אלינו עם רעיונותיהם.

2. סוריה בלבנון

+ השגריר התייחס לגל הרציחות בלבנון בהגיעו חשש שמא הסורים קוראים המצב באזור כמתן יד חופשית למדיניותם. אסאד אינו יותר 'SCRUPULOUS' . מאשר צדאם חוסיין.

+ קלי חזר וציין שלא נתנו אור ירוק לסורים לפעול נגד אעון, אך האחרון קלע עצמו למצב בלתי נסבל הן ביחס לסורים וכן ביחס לנוצרים ושילם המחיר על כך.

ארה"ב מאמינה שהסכם טאיף מאפשר ללבנון לצאת מהסבך ומקווה שכך יהיה. עוד ציין ששם לב להתבטאתו הפומבית של לובראני לפיה, לא היוותה הפעולה הסורית חציית הקו האדום, אך מבין חששנו ואין לו ספק שהדבר ידוע גם לסורים.

+ בתשובה להערכת השגריר כי קיימת תפיסה לפיה ארה"ב מעדיפה לא להתייחס לארועים בלבנון סיפר קלי שמזכיר המדינה אמר מפורשות לשה"ח שרעה שארה"ב אינה נותנת אור ירוק. רוס הוסיף, כי הביעו את עמדתם בברור. לדבריו, ההתפתחות האחרונה עשויה מחד, להקל על יישום הסכם טאיף ומאידך, קיימת סכנה שהסורים יחסלו כל ניצן של עצמאות לבנונית. ארה"ב תעביר מסר ברור בנושא לאסאד לא לנצל את הנסיבות באזור לשם קידום מטרותיו.

+ בהקשר זה רוס אף הוסיף כי מזכיר המדינה בהעלותו בפני הנשיא אסאד את

נושא היחסים עם ישראל התכוון לאותת כי על אף המכנה המשותף העכשווי נגד צדאם חוסיין, אין ארה"ב מתכוונת לשפר היחסים עם סוריה מבלי שיחול שינוי במדינותה בשורה של נושאים.

ג. שיפור אווירה

+ השגריר העלה הצורך בשיפור התקשורת בין שתי המדינות והעמקת האמון ביניהן. רואה בכך יעד מרכזי בעבודתו. עוד הוסיף החשיבות שבפתיחת דף חדש וכי אנו מצפים ליוזמת האמריקאים. יצירת MODUS VIVENDI על בסיס הבנה על מה מסכימים ועל מה חלוקים הכרחית.

+ קלי בדבריו התייחס לחילוקי הדעות בין שתי המדינות תוך שציין את החשיבות שב'מזעור' חיכוכים אלה. באשר להעדר תקשורת טלפונית הרי שבעבר, ציין, התקיימו שיחות טלפון רבות. דברים כדוגמת מה שקראו בעתונות על דברי רה"מ על הנשיא והמזכיר פוגעים. השגריר בתגובה ציין שלשכת רה"מ הכחישה הדיוח לעיל.

ד. ערבויות לדור

+ לשאלה על העכובים האחרונים ציין רוס שאינו מודע לבעייה בנושא. קרצר הוסיף שייפעלו לתאם המערכת פנימה כדי שמדיניותה תהיה ברורה ונהירה לכלל עוסקים בנושא.

+ בתשובה לשאלת השגריר אם ניתן יהיה לראות בערבויות אינדיקציה לגבי מתן ערבויות נוספות ענה רוס כי דעתו הפרטית היא שהצהרות הפומביות שנשמעו לאחרונה אינן מועילות. ייבחנו דרך יישום ההבנה בין שתי המדינות כמפתח להענקת הערבויות הנוספות כאשר רצונם לקבל אינפורמציה על תוכניות הבניה, תמריצים והקמת התנחלויות. גישת המזכיר היא שאינם רוצים להשתמש בערבויות באמצעי להגבלת ההתנחלויות, אך אינם רוצים לראות מאידך, בהגברת קצב ההתנחלויות בעקבות מתן הערבויות. הוסיף כי זוהי דאגתו המרכזית של המזכיר.

+ קרצר הוסיף שכמה שידובר ויאמר פחות בנושא כן ייטב ולכן בחרו במדיניות של אי-התבטאות.

+ השגריר בהתייחסו לדברים לעיל ציין כי הוא מבקש להדגיש, שאיש בישראל אינו מתייחס לירושלים בקטגוריה של השטחים וחיזוק ועיבוי הבניה בירושלים וסביב לה אינו נתונת לוויכוח בישראל. הוסיף, שהיה חשוב לו ראה המזכיר כמו עיניו במה מדובר בירושלים ובישראל בכלל.

.' ' SEEING IS BELEIVEING

+ קלי ההעיר, שתהא זו טעות חמורה אם נאמר שהערבויות ניתנות לחזק הבניה בירושלים. רוס הוסיף שקליטת העליה היא האתגר האסטרטגי העיקרי של ישראל וארה"ב היתה רוצה לסייע לנו לעמוד באתר זה. אך חשוב שלא נעשה דברים ונצהיר הצהרות המעוררות דאגה אצלם.

ה. עיראק

+ על ביקור פרימקוב, סיפר רוס, שהנשיא הנחיל לבן שיחו עד כמה נחושה ארה"ב בהתנגדותה לפתרונות חלקיים שיותירו בידי צדאם חוסיין השיג כלשהוא, שיאפשר לו להציג עצמו כמנצח. עוד הוסיף, שפרימקוב לא בא כס מסר כלשהו מצדאם.

ארה"ב אינה מבחינה בריכוך כלשהו בעמדה הסובייטית ומוצאת שהריה"מ (הערת קשר- נא שנו לבריה"מ) יותר RESPONSIVE מאחרים.

יתר על כן, המסר המרכזי של פרימקוב היה ש:

' ' WHATEVER YOU DO WE ARE WITH YOU בהתייחסו להתבטאות מוסאייף על סכנת פרוץ מלחמת עולם שלישית ציין רוס שבעקבות ניסיון אפגניסטאן יש גורמים בצבא הסובייטי החוששים מהסתבכות חדשה ומכאן גם הצהרת שה'ח שברדנאזה בדבר התיעצויות עם הסובייט העליון.

4. בסוף השיחה שב רוס וציין רצונם למקד תשומת לב האו'מ במפרץ וכי פועלים במועבי'ט למנוע החלטה נוספת, מעדיפים להסתפק בהודעה נשיאותית. בתשובה לשאלה נוספת של השגריר ציין שישבו אליו עם רעיונותיהם.

עמרני

לבח

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, ממד, בנצור, מצפא, סולטן

סססס

קונסוליה הכללית של
ישראל בניו-יורק

CONSULATE GENERAL
OF ISRAEL IN NEW YORK

800 SECOND AVENUE
NEW YORK, N.Y. 10017

(212) 351-5200

22

001250

53-01

17186
שמו"ר/מיד
251.04

אלו מנהל הסברה, מנהל מצפ"א, יועץ שת"ח לתפוצות
דע, סמנכ"ל צפ"א, סמנכ"ל הסברה, לש' השר, לש' ס/השר
השגריר, ציר הסברה - וושינגטון
מאת: ראש לשכת הקונסול + קונסול ההסברה, ניו-יורק

חמש עצרות אחדות ברחבי ניו-יורק

אתמול יום א' התקיימו ברחבי ניו-יורק חמש עצרות המוניות
להבעת תמיכה בישראל, שתנגדות להחלטת מועצת"ט ועמדת הממשל.

העצרות התקיימו במנהטן, ברוקס, הווינס וברוקלין
בהשתתפות פוליטיקאים בכירים כסנאטור דאמאטו, חברי הקונגרס
אקרומו, שומר, גרין (שבאו מתוך יום ההצבעות בווינגטון) ראש
העיר לשעבר הווע' התובע הכללי של נ"י רוברט אברמס,
ופוליטיקאים בכירים רבים מהקשת המדינית והעירונית. כמו כן
הושמעו בעצרות מסרים מהמושל הוואס, הסנאטור מויניהאן וראש
העיר דינקינס אשר שלח ברכה המצ"ב.

העצרות אורגנו במשותף ע"י הארגונים היהודיים ובמיוחד
ועדי הרבנים ברובעים השונים והיתה השתתפות ניכרת של
המנהיגות היהודית ובכללה מכלולס הונליין, ישראל זינגר, קנת
ביאלהין, ראשי ישיבות חשובים ואחרים.

הקונסול נשא דבריו בעצרות במנהטן וברוקלין, הדגיש
אחדות ירושלים, חשיבות התמיכה בישראל וקרא לנוכחים להפגין
תמיכתם ביהודים בארץ דווקא בימים אלו. קונסול ההסברה נאם
בעצרת בהווינס בזו הרוח.

בכל העצרות הופגנה תמיכה רבה ביותר במדינת ישראל
ונציגינו נתקבלו בחום רב ובתשואות רמות. באי העצרות נקראו
ונענו להגביר ביקוריהם בארץ ויפעלו בקרב קהליהם.

יש לציין כי כל הפוליטיקאים דיברו בחרifות רבה נגד עמדת
הממשל בפרשת הארוע בהר הבית ופעולותיו במועצת הבטחון וזכו
על כן לתשואות הקהל.

העצרות זכו לכיסוי בולט ביותר בחדשות הטלוויזיה הארציות
והמקומיות, ובעיתונות היום.

אנו מעודדים המשרת הכנסויות סולידריות גם של החילות
הקונסרבטיביות ורפורמיות.

בטי אדנברג - אורי פלטי

2
שם סלסטי חתג אש
תל אביב
22 באוקטובר 1990

23 OCT '90
1550-10-22

11:39 FOREIGN MINISTRY JERUSALEM
15:44

NEW-YORK/MASHAN

1409180

02

001250/53

2/5

THE CITY OF NEW YORK

OFFICE OF THE MAYOR

DAVID N. DINKINS

TEL. 566-5090

436-90

For Immediate Release:
Sunday, October 21, 1990

STATEMENT BY MAYOR DAVID N. DINKINS
REGARDING RECENT EVENTS IN ISRAEL AND JERUSALEM

I am pleased to join the New York Jewish community in reaffirming my support for the security and survival of the State of Israel with a united Jerusalem as its capital.

I am proud to have always been counted among the friends and allies of the State of Israel. In 1975 I was one of the founders of BASIC - Black Americans to Support Israel Committee. At that time I, along with a number of other prominent African-Americans, condemned the United Nation's "Zionism Equals Racism" resolution in a full page advertisement in The New York Times. We declared "Zionism is not racism, but the legitimate expression of the Jewish people's self-determination. From our 400 year experience with slavery, segregation and discrimination, we know that Zionism is not racism."

Those are still my sentiments. Fifteen years after adopting this odious resolution, the United Nations should repeal it and affirm that Zionism is the legitimate expression of the Jewish people's return to their biblical homeland as a modern haven.

It is in the best interest of the United States to continue its strong friendship with Israel. Israel has long been America's

(more)

23 OCT 1967

11:40 FOREIGN MINISTRY JERUSALEM

P. 3/7

15:45

NEW-YORK/MASHAN

1405180

03

001250/53 2

3/5

strongest ally in the Middle East and is an important outpost of democracy.

The recent incident in Jerusalem at the Western Wall and Temple Mount has disturbed the peace and sanctity of this holy city. No worshippers on any holy site should ever be subjected to violent attack. I know that we are all greatly saddened and pained at the loss of life and share sympathy with grieving family members. I commend Israel for creating a board of inquiry. Let us hope that no more attacks will be perpetrated or blood shed on holy soil by anyone.

Ane, let's not abandon our friends in Israel during these tough times. Let us remember that many Israelis of all political stripes are working diligently for peace.

The United Nations and Secretary Baker again have referred to Jerusalem as "occupied territory." For all the varying positions and shifting alliances within the Israeli democracy, one issue still unifies - and will always unify - the Jewish people and Israel: Jerusalem.

To Israelis, to me, and to all people of goodwill, Jerusalem poses no issue at all. A unified Jerusalem is not open for question. It is what it has always been: non-negotiable. Jerusalem - whole and holy - links all Jews and all people of goodwill. To question the unification of Jerusalem questions the very right of the State of Israel to exist.

Jerusalem has been the capital city of the Jewish people since

(more)

4/5

001250/53 3

the days of King David three thousand years ago. While New York has only existed for three centuries, we share some important bonds in this modern age. Teddy Kollek and I each refer to our cities as "gorgeous mosaics." Jerusalem is home to 354,000 Jews from one hundred countries, 125,000 Moslems and 14,000 Christians from 30 denominations. In New York our residents speak over 100 languages and work hard at living in harmony amid diverse neighborhoods.

Since the destruction of the Temple two millennia ago, Jews throughout the world have prayed for Jerusalem daily and in every religious ceremony. For 19 years after the establishment of the State of Israel in 1948, during the years of Jordanian occupation, the Jewish people were denied the opportunity to pray at the Western Wall and to live in the Old City while many of their holy places were desecrated. As a result of Jerusalem's reunification, Jews live and worship in all parts of the city while Christians worship freely at the sites mentioned in the gospel and Moslems pray at the site of Mohammed's ascent to heaven.

When I visited Jerusalem in 1984, and I hope to be able to go again soon, I immediately saw what a mystical city it is. Mayor Teddy Kollek, in his quarter-century of developing, building and planting, has brought to fruition the Talmudic saying: "Ten measures of beauty were bestowed upon the world and nine were taken by Jerusalem." Mayor Kollek's unifying leadership is now needed more than ever.

The unity of Jerusalem offers the world - especially the

(more)

001250/53

4

5/5

Middle East which needs it so desperately - a golden glimpse of religious harmony. It is not only the capital of Israel, but the first city of the human spirit. Its unity is inviolable. Next Year in Jerusalem.

* * *

HB/10-21-90

(more)

END

17139: חוזם, אאא

אל: רהמ/1145

מ-: וושינגטון, נר: 308, תא: 221090, חז: 2013, מ: סג, שם,

בבב

שמור/מיידי

אל: מצפ"א

מאת: מייקל איסיס - ק. לקונגרס

KASTEN/INOUE AMENDMENT ON THE SENATE FLOOR TODAY

1. DRAWDOWN AUTHORITY AMENDMENT APPROVED; A DEFEAT FOR BYRD TODAY, WHILE CONSIDERING THE FOREIGN AID BILL ON THE SENATE FLOOR, SENATOR BYRD STAGED A ONE-MAN TWO HOUR FILIBUSTER DURING DEBATE ON THE KASTEN-INOUE AMENDMENT. AFTER THE AMENDMENT WAS AGREED TO BY A VOICE VOTE (WITH NOBODY OPPOSING IT), BYRD STATED THAT HE WOULD ATTEMPT TO STRIKE THIS AMENDMENT LATER IN THE DAY. WHEN THE VOTE ON BYRD'S MOTION TO STRIKE THE KASTEN/INOUE AMENDMENT LANGUAGE FROM THE FOREIGN AID BILL TOOK PLACE, BYRD'S MOTION WENT DOWN BY A VOTE OF 97 TO 1.

SENATOR BYRD BROKE A DEAL HE HAD MADE WITH SENATORS KASTEN AND INOUE. IN ACCORDANCE WITH THE DEAL, THE AMENDMENT WAS NOT BROUGHT UP IN THE FULL APPROPRIATIONS COMMITTEE IN RETURN FOR BIRD'S SUPPORT. HOWEVER, WHEN THE AMENDMENT WAS BROUGHT UP TODAY, BYRD SAID HE HAD THOUGHT MORE ABOUT IT ... AND HE "APOLOGETICALLY" COULD NOT SIT SILENTLY AND OPPOSE IT. BYRD SAID HE "DEEPLY REGRETED NOT KEEPING HIS COMMITMENT," AND THAT "HE HAD NEVER PUT HIMSELF IN THIS POSITION." BYRD RECOGNIZED THAT HE WOULD PROBABLY BE THE ONLY SENATOR TO OPPOSE THIS AMENDMENT.

SAYING THAT THE "PSYCHOLOGICAL STRANGLEHOLD MUST END," BYRD COMPLAINED THAT ANY OPPOSITION TO A MATTER REGARDING ISRAEL IS VIEWED AS OVERALL OPPOSITION TO ISRAEL.

HE WENT ON TO LIST THE BROAD RANGE OF INITIATIVES/PROGRAMS ISRAEL IS INVOLVED IN WITH THE U.S.

BYRD SAID THE AMENDMENT POSSESSED "THE STRANGEST DISCRETIONARY LANGUAGE HE HAD EVER SEEN." HE REPEATED THAT ISRAEL IS A STRONG ALLY OF THE U.S., AND THAT HE ADMIRERD THE "PLUCK" OF ISRAEL - TAKING OUT IRAQ'S NUCLEAR REACTOR IN 1981. (THE FULL TEXT WILL BE TRANSMITTED - FROM THE CONGRESSIONAL RECORD - TOMORROW).

2. SENATOR DOLE SUPPORTS THE DRAWDOWN AMENDMENT

A NUMBER OF SENATORS SPOKE ON BEHALF OF THE AMENDMENT: INOUE (WHO CRITICIZED THE OPPOSITION TO THE DRAWDOWN AUTHORITY AMENDMENT AND TO THE SAUDI ARMS SALE, AS WELL AS OVERALL ADMINISTRATION POLICY, AS SENDING THE WRONG MESSAGE TO THE MIDEAST), SPECTER (WHO CRITICIZED THE SAUDI ARMS DEAL), DECONCINI, METZENBAUM, LAUTENBERG, KASTEN AND GRAHAM. KASTEN ALSO INSERTED A STATEMENT BY SENATOR DOLE INTO THE RECORD WHICH STATED DOLE'S SUPPORT OF THE DRAW-DOWN AMENDMENT. (THE FULL TEXT WILL BE TRANSMITTED - FROM THE CONGRESSIONAL RECORD - TOMORROW).

קונגרס

, זכר/ר, לכנמ, לכנמ, טבהש (@,) מהר (@,) חהש, חהש: הצופת
אפצמ, רוצנב, דממ, נמא,) סר (@

סססס

להלן מברק השגריר שובל להעברה לרוה"מ . נא העבירו עם קבלתו.

מח
הק

1. ההצעה שהצעתי לאמריקאים היא כדלקמן:

הם ישפיעו על מזכ"ל האו"מ בכוון של רווח זמן.

2. עם השלמת דו"ח וועדת-הבירור שלנו (אמרתי שזה צפוי תוך ימים ספורים)

ייצא יו"ר הוועדה (או אישיות כמו היועץ המשפטי לממשלה) לניו יורק

וימציאו למזכ"ל.

3. במידה ויהיו א"כ שאלות נוספות יוכל לשגר שליח לוועדת הבירור

ולקבל הבהרות.

4. ג'והן קלי ודניס רוס-לאחר אישור שקיבלו מהבעל-בית שלהם-אישרו

בפני (יום ו' אחריה"צ) שהם מוכנים לאמץ את הדרך הנ"ל ושהם יפעלו על-

פיה -כלומר, הם מודיעים לפיקרינג (הם עשו זאת בינתיים) לפעול

בהתאם אצל מזכ"ל האו"מ.

5. אני אדגיש הבוקר בפני רוס את הצורך בסודיות מוחלטת.

בברכה

זלמן

נ.ב.

דיברתי כרגע פעם נוספת עם רוס:

א.אשר שהם מסכימים לדרך המוצעת.

ב.אשר שהורו לפיקרינג לסכם עם מזכ"ל האו"ם לדחות עד יום שני

ג.שאל אותי אם אני יודע אם דו"ח הוועדה יהיה מוכן עד יום ב' ?

השבתי שאינני יודע, אך רוח"מ פועל לזירוז עבודת הוועדה.

רוס חזר והדגיש את הנקודות הבאות:

1.כל דבריו הם על דעתו של בייקר.

2.הם הופתעו ע"י פעולתו של היו"ר הבריטי-ופעלו לחסום אותו.

3.חשוב מאוד שיהיה להם משהו עד יום שני הקרוב-זה לא חייב להיות

דו"ח הוועדה עצמו, אבל לפחות התחייבות קונקרטית שלנו שהדו"ח יומצא

בזמן הקרוב ביותר-

("CONCRETE INDICATION BY MONDAY - EVEN IF NOT YET ACTUAL

REPORT ")

4.לדבריו, אם נלך בדרך הזאת-אזי

IT GIVES US THE ABILITY TO MANAGE THE ISSUE- IT GIVES US

A POSSIBILITY TO PUT IT BEHIND US AND CONCENTRATE ON IRAK

5.הדגיש שאין כמובן, בטחון מולחט שהם יוכלו לשלוט

(TO CONTROL) במועביט, אך יעשו כל המאמצים להשפיע בכוון

הנכון (על ככ השבתי, שהם אומנם אינם יכולים TO CONTROL

את מועצת הבטחון, אבל הם יכולים TO CONTROL את ההצבעה שלהם

(עצמם)

זלמן

313

23/10/90

דקל
י

למק (נכס) (נכס) (נכס)
זוהי

סודי ביותר - ממודר - 2644

להלן מברק השגריר שובל להעברה לרוה"מ . נא העבירו עם קבלתו.

1. ההצעה שהצעתי לאמריקאים היא כדלקמן:

הם ישפיעו על מזכ"ל האו"מ בכוון של רווח זמן.

2. עם השלמת דו"ח וועדת-הבירור שלנו (אמרתי שזה צפוי תוך ימים ספורים)

ייצא יו"ר הוועדה (או אישיות כמו היועץ המשפטי לממשלה) לניו יורק

וימציאו למזכ"ל.

3. במידה ויהיו א"כ שאלות נוספות יוכל לשגר שליח לוועדת הבירור

ולקבל הבהרות.

4. ג'והן קלי ודניס רוס-לאחר אישור שקיבלו מהבעל-בית שלהם-אישרו

בפני (יום ו' אחרה"צ) שהם מוכנים לאמץ את הדרך הנ"ל ושהם יפעלו על-

פיה -כלומר, הם מודיעים לפיקרינג (הם עשו זאת בינתיים) לפעול

בהתאם אצל מזכ"ל האו"מ.

5. אני אדגיש הבוקר בפני רוס את הצורך בסודיות מוחלטת.

בברכה

זלמן

Miss
Giles
✓

1990-10-22

21:50

KESHER-WASHINGTON

1480126

P. 36 2c

- 1

1233 - 1257 1/2
 439 - 439

שמור / מידי

אל : מצפ"א

דע: מקש"ח / משחב"ט

מאת : ק. לקונגרס..

הנדון : עסקת הנשק עם סעודיה.

רצ"ב מכתב ה - DEAR COLLEAGUE ששיגרו הקונגרסמים אובי ולויין

לעמיתיהם חמבקש תמיכתם בחתנגדות למרכיבים בעסקת הנשק:

כרגע הצטרפו כבר 80 שושבינים ליוזמה.

לדברי אנשי משרדו של לויין, עמל אובי במרץ משך סוף השבוע (ביחנ"ב עבו

ביום שבת וראשון) במליאת ביחנ"ב כדי לאסוף חתימות וומשיך לעשות כך.

כוונת אובי לדחוף הצעת ההחלטה שלו ל - MARK - UP ולהביא להצעה

למליאת ביחנ"ב.

יחודית ורנאי דרנגר.

שם ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
 1233 1257 1257 1257 1257 1257 1257 1257 1257 1257
 439 439 439 439 439 439 439 439 439 439

1990-10-22

21:51

KESHER-WASHINGTON

1480126

04

Congress of the United States
House of Representatives
Washington, DC 20515

October 19, 1990

URGENT!

SUPPORT THE SCHUMER/LEVINE RESOLUTION
PREVENT LINKAGE IN THE MIDDLE EAST!

Dear Colleague:

We are writing to urge you to support H. Con. Res. 382 to reaffirm the U.S. commitment to resolving the conflict between Iraq and Kuwait separately from any other in the region.

As Saddam Hussein finds himself backed into a corner, it becomes clear that his strategy is to drag Israel into the middle of the fray.

In our anxiety to hold together our coalition in Saudi Arabia, we must be careful not to play right into Saddam Hussein's hands by forsaking other regional allies.

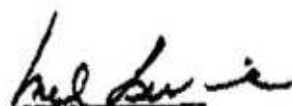
The stated policy of the President and of the Secretary of State has been to flatly and repeatedly reject any attempt to link the two regional crises. They clearly are not only unrelated, but in fact, virtually opposite from each other. For example, Iraq's naked aggression against Kuwait contrasts entirely with Israel's actions in self-defense which caused Jordan and Egypt to relinquish the West Bank and Gaza.

Several recent actions may have the effect of undermining our stated policy against linkage.

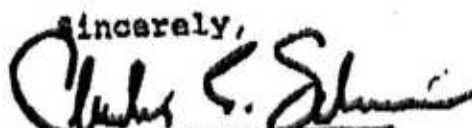
It is important for Congress to underscore the inappropriateness and dangers of linkage. Our Resolution was passed unanimously by the House Foreign Affairs Committee, yesterday, and we anticipate floor action early next week. The text of the Resolution appears on the back of this Dear Colleague.

If you have any questions or wish to cosponsor our legislation please contact Dalia (56451) with Congressman Levine or Jeremy (56616) with Congressman Schumer. Thank you.

Sincerely,

MEL LEVINE

Member of Congress

CHARLES E. SCHUMER
Member of Congress
PORTER J. GOSS
Member of Congress

END

1990-10-22

21:48

KESHER-WASHINGTON

1480126

01

- 1 -

בלמ"ס/ מיידי

אל : מצפ"א

מאת : ק. לקונגרס.

הנדון : דח - לינקאג'

רצ"ב מכתב ה - DEAR COLLEAGUE ששיגרו הקונגרסמנים לויין שומר וגוס

המבקש תמיכת עמיתים בהצעת ההחלטה בנדון.

צפוי שההחלטה תובא עוד הלילה לאישור מליאת ביחנ"ב.:

יהודית ורנאי דרנגר

עמיתים / שומר 2
 מ 1
 ג 1
 ג / א 1
 ד 1
 נ 1
 צ 1
 א 2

לסיג - 1254

האחון - 140

א/ק/ד

1/2

1990-10-22

21:49

KESHER-WASHINGTON

1480126

02

Congress of the United States**House of Representatives****Washington, DC 20515**

October 17, 1990

CUT BACK SAUDI ARMS PACKAGE

Dear Colleague:

We are asking that you cosponsor a resolution we have introduced to disapprove \$4.5 billion of the Administration's request to sell \$7.5 billion in weapons and related equipment to Saudi Arabia.

The resolution would disapprove the sale of 150 M1A2 tanks, 200 Bradley Fighting Vehicles and related equipment, 12 Apache helicopters, and 6 Patriot guided missile units.

We are opposed to these sales for two reasons. First, they would accelerate the arms race in the Middle East caldron which already has massive amounts of advanced military weapons and equipment.

Secondly, the Administration has no idea where all this will lead in terms of additional arms to the region and pressure to increase the foreign aid budget. The Administration appears to be winging it instead of pursuing a well-thought out policy, and that is dangerous.

We would like to point out that the three major weapons systems that are a target of this resolution would not have an impact on the Desert Shield operation because they would not be scheduled for delivery for months or even several years from now.

We believe that the Administration's arms sales package should be scaled back and that future proposals should be more limited and balanced. This resolution moves us in that direction. Since the 30 day deadline approaches next week, it is important that there be as many cosponsors as possible to make sure that we succeed.

If you would like to cosponsor, please call Michael Marek with Mr. Obay (5-3365) or Linda Krueger with Mr. Levine (5-6451).

Sincerely,

David R. Obay
Mel Levine

אאא, חוזם: 17172

אל: רהמש/1147

מ-: ווש, נר: 2190, תא: 221090, זח: 2100, דח: מ, סג: סו,

בבב

סודי / מידי

אל: ממנכ'ל, סמנכ'ל צפ'א

דע: ארב'ל 2

נאו'מ

מאת: השגרירות, וושינגטון

מועבי'ט - שטחים

1. בצאתנו מפגישת השגריר עם קלי ורוס סיפר על מאמצייהם בתאום עם נשיא יעבי'ט לפרסום הודעה נשיאותית כתחליף לכינוס מועבי'ט וניסוח הצעת החלטה.

2. מקווים שבמהלך זה יאפשר להרוויח זמן.

3. קרצר ציין כי עמדתם בדבר הצורך בשיגור שליח לא השתנתה.

4. א- פרופו מעורבות או'מ התייחס לפרסומים בעיתונות לפיהם הציעו גרומים ישראלים לנצל את סוכנויות האו'מ בישראל לביצוע המנדאט שהטילה מועב'יט. חושב שהצעה זו הינה COUNTERPRODUCTIVE מבחינתנו.

שטיין

לבח

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רס), אמן, ממד, בנצור, מצפא, ברנע, ארב'ל 2,
סייבל, משפט, סולטן, מזתים

סטסט

1
צוה 2

1990-10-22

16:36

KESHER-WASHINGTON

1490126

02

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

לעצב פעולה.
תוצאות ההצבעה על חתיקון: 94 בעד, 2 נגד.

ב. הסנזור הארקין, הגיש תיקון המתנגד לשמיסת החוב למצרים. תוצאות
ההצבעה: 42 בעד, 55 נגד.
תיקון הארקין נפל ולפיכך אושרה מחיקת החוב למצרים.

3. הדיון בחוק הסיוע ימשך היום (22/10) בשעה 10:00.

קונגרס

2/3

1235, 407

1990-10-22

16:38

KESHER-WASHINGTON

1480126

TERMINATION OF U.S. CONTACT WITH THE
PALESTINE LIBERATION ORGANIZATION

Sec. Notwithstanding any other provision of law, no funds provided to the President under this Act in fiscal year 1990 or thereafter, shall be used to support, enhance, develop, or otherwise sustain contacts with the Palestine Liberation Organization or any of its constituent parts, persons or entities under its control (or influence) by any department, agency, official or entity under the jurisdiction of the Government of the United States.

WEST BANK UNIVERSITIES

The United States commends Israel's decision to open the schools on the West Bank announced on July 22, 1989, including the announcement of the opening of all colleges and the Al-Quds University on June 16, [1990] and Bethlehem University on August 30, [1990]. The Congress notes that some of the schools affected by the curfew imposed after the events of October 8 have already reopened. The Congress understands that all schools will be opened at an early date and expresses the hope that they will remain open and will be respected and regarded by all parties as places of learning.

3/3 1935
407

אאא, חוזם: 16765

אל: רהמש/1133

מ-: ווש, נר: 2172, תא: 221090, זח: 1100, חמ: סג: סב,

בבב

סודי ביותר/מידי

אל: סמנכ'ל צפ'א

דע: מנהל מצפ'א

מאת: השגרירות, וושינגטון

ערבויות לדיור.

1. בעקבות מידע שהגיע לציר הכלכלי נויבך בסוף השבוע על כך שאנשי AID יכלו בשבוע החולף הוראה להשעות הטיפול בביצוע הערבויות התקשרתי לקרצר (21.10) לקבלת הבהרות.

2. קרצר אישר כי בעקבות מכתבו של שה'ח למזכיר הורתה לש' המזכיר ל-AID להשעות הביצוע עד לאחר סיום הבירור לגבי משמעות מכתב שה'ח. בעקבות הבהרות דוברת מחמ'ד ביום שישי (19.10) מקווה קרצר שלש' המזכיר תסיר ההשעיה. בקשתיו לוודא כי אכן ההוראה תינתן ל-AID להמשיך הטיפול בנושא.

נויבך - שטיין

אא

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא

סססס

- סודי -

ב' בחשון תשנ"א
21 באוקטובר 1990
סימוכין: 7-018-2

אל : ראש הממשלה

שיחה עם דניס רוס

דניס רוס ביקש ביוזמתו לפגשני ובא לשם כך למלון שבו שהיתי.

הוא פתח בהתייחסות למתרחש במועבי"ט בשאלת משלחת מזכ"ל האו"ם לירושלים ואמר שמוכרחים למצוא דרך לצאת מן המבוך כי לא מתקבל על הדעת שמועבי"ט תתכנס שוב על יסוד דו"ח מן המזכ"ל שישראל סירבה לקבל המשלחת. ברור שאז תוגש החלטה ביוזמת אש"פ להעניש את ישראל על סרבנותה כפי שמועבי"ט מענישה את צדאם חוסיין על סרבנותו.

הפסקתי את דבריו ואמרתי לו שיש רקע ארוך וקשה למצב שהתהווה ביחסינו עם ארה"ב ואי אפשר לדון בפרשת המשלחת במנותק מכל מה שקדם לה. מניתי אחת לאחת את האכזבות והפגיעות בנו שנבעו מן הממשל, החל ביחס לרה"מ בעת שבקר בושינגטון, האובססיה הבלתי הגיונית בקשר להתנחלויות, ההצהרות על ירושלים כטריטוריה כבושה, תהליך שלום שהיה חסר תוחלת כיון שנילווה אליו הדיאלוג עם אש"פ, מכתבו של המזכיר בייקר לשה"ח מה-19.9 עם הדרישות הפוגעות והמפליגות בקשר לערבויות לשכון וכלה ביוזמה האמריקאית להוקעתנו באו"ם סביב המאורעות בכותל המערבי ובהר הבית בחול המועד סוכות.

סיימתי דברי באומרי שהמוזר והפוגע מכל היא העובדה שרה"מ ישראל מאמין גדול בברית שבין ישראל וארה"ב, הוביל את המהלכים לצקת תוכן לתוכה, ואפשר להגיע להבנות אתו, אך בממשל האמריקאי יש אטימות משועת ופוגעת.

רוס הגיב שאינו חולק על תיאור הדברים בפי והוסיף שמוכרחים למצוא דרך לשפר הנקשרים, לטהר האוירה ולהתרכז בדברים העיקריים שיש סכוי לקדםם, במקום לשקוע בדברים משניים וחסרי סכוי.

להלן כמה נקודות מתוך דבריו, שנאמרו במסגרת דו-שיח בינינו, שנמשך שעה ארוכה.

בקשר להתנחלויות, רוס ציין שהוא אישית סבור שאין נפקא מינה אם יהיו מאה או מאתיים אלף יהודים ביש"ע. הרי יש כ-800,000 ערבים בישראל ומדוע שלא יהיה מספר ניכר של יהודים ביש"ע. אך הבעיה היא במוחו של הנשיא, אכן היא מעין אובססיה ונובעת מהרגשה שישראל מיישבת השטחים מכיון שאין לה שום כוונה לנהל מו"מ על גורלם.

בקשר לתהליך השלום, רוס ציין שנפתחות עתה הזדמנויות בשני מישורים - ביחסים עם מדינות ערב ובמו"מ עם הפלסטינים בנושא הראשון, בייקר קלט היטב את המסר של שה"ח לוי, שחייבים לקדם משהו ביחסים עם מדינות ערב וסיום מצב הלוחמה. רוס שכנע את המזכיר לנסות להטיף לבני שיחו הערבים לקחת דוגמא מהתהליך שהתפתח באירופה, כאשר החלו המזרח והמערב לנהל דו-שיח בעניינים טכניים, כגון נקיטת אמצעים כדי למנוע תקריות בין הצבאות של כל צד שהלכו והתרחבו וסללו הדרך לדו-שיח מדיני, ולהסכמים היסטוריים.

ביקר אימץ את הרעיון והעלה אותו בשיחות עם שרי החוץ הערביים. המזכיר הסביר לערבים שיש סבירות לטענתה של ישראל שחייבים לטפל במישור היחסים הבין-מדינתיים בד בבד עם הטפול בנושא הפלסטיני.

ביקר העלה נושא זה גם בשיחה עם אסד, כשביקר בדמשק. אסד הקשיב בשקט ולבסוף העיר שישאל צריכה לחשוב מה עדיף בעיניה, להחזיק בגולן או לעשות שלום.

מוברק, לעומת זאת, מצא לנכון לומר בפומבי, בתשובה לעתונאי, שאש"פ איננו בהכרח הנציג היחיד של הפלסטינים.

רוס סיכום נקודה זו באומרו שיש מקום לחשיבה יוצרת וצריך להרבות בשיחות הדדיות כדי לבחון האפשרויות להתקדם.

רוס ספר עוד שביקר אמר לשרי החוץ הערביים שישראל נוקטת פרופיל נמוך בקשר לעיראק על פי בקשתה של ארה"ב ושיבח את התנהגותה האחראית. באותו יום שנפגש עם קבוצה גדולה של שרים ערביים, בייקר הצהיר על מחויבותה של ארה"ב לשמור על יתרונה האיכותי של ישראל ואף אחד מן השרים הערביים לא מחה ולא אמר מילה על כך.

באשר להתכתבות לוי-ביקר על ערבויות השכון, רוס אמר שנוסח מכתבו של בייקר היה נושא לויכוח עם הנשיא, שתבע להשתמש במונח FUNGIBILITY ולכלול במפורש התחייבות להפסיק כל פעילות שהיא בתחום ההתנחלות. בייקר שכנע הנשיא שבהתחשב ברקע האידאולוגי של הממשלה בישראל, לא תהיה זו תביעה שניתן לממשה. על-כן בייקר אמר לשה"ח וגם ציין במכתבו שלא מתבקשת הממשלה לקבל על עצמה התחייבות הפוגעת בבסיס האידאולוגי שלה. מטרת המכתב של שה"ח לוי שנוסחה בשתוף עם רוס היא להבטיח שכספי ההלוואות לא יאפשרו הגברת הפעילות ההתיישבותית.

רוס סיפר בהקשר זה שחבר הקונגרס המילטון כבר פנה לביקר על סמך ההתכתבות עם שה"ח לוי ושאל על המתרחש בירושלים והאם לא מפרה ישראל את התחייבותה לגבי מזרח ירושלים.

רוס ספר ששה"ח לוי הוא שצירף למכתב את הציטוט מדברי השר שרון שלא ניישב עולים מעבר לקו הירוק (כדי שיהיה לו "כיסוי" - כך רוס), אף כי הוא מבין שכאשר מתייחסת ישראל לקו הירוק או לקוי 67, אין היא מתכוונת להוציא את ירושלים המזרחית מתחום ריבונותה.

מכאן עבר רוס לנושא המעיק עליו (וכנראה שבגינו ביקש את הפגישה) והוא ענין שגור משלחת מזכ"ל האו"ם לישראל. רוס ביקש שנחפש יחד דרכים לאפשר למזכ"ל לעשות המוטל עליו עפ"י החלטת מועבי"ט, ולו רק בצורה הצנועה והבלתי רשמית ביותר. הוא הציע שאיימה יבוא לבדו, יאמר שהוא מבקר ב"אזור" ולא דוקא בירושלים, לא יפגש עם אישי ממשלה, אלא רק עם נציגים בדרג מקומי נמוך ועם פלסטינים. פסלתי את כל ההצעות הללו בטענה שהתוצאה הסופית של כל הרעיונות מסוג זה, לא תהיה שונה מזו של משלחת רשמית מטעם המזכ"ל. תהיה זו פגיעה בריבונותנו, מתן פרס לערבים, ותקדים מסוכן. הוספתי שנוכל להסכים להעמיד את הדו"ח לרשות מזכ"ל האו"ם, והוא יעשה בו כל שמוש שיימצא לנכון. הכל פתוח אצלנו והמזכ"ל או נציגיו יוכלו לבקש הבהרות ומילואים לדו"ח. הוספתי שהערבים הצליחו לתמרן את ארה"ב למלכוד כי ידעו לתת לה ההרגשה שהם עושים לארה"ב טובה, בעוד שארה"ב היא שמגנה על הערבים בפני תוקפנותו של צדאם חוסיין.

רוס הסכים שדו"ח ועדת הבירור בודאי יהיה מועיל, אמין ונויטרלי, אך לא זו הבעיה, אלא מה יקרה עם החלטת מועבי"ט בדבר שגור שליח מטעם המזכ"ל. צריך לתת למזכ"ל קצה חוט שיאפשר לו לדווח למועבי"ט שביצע החלטתה בצורה סבירה. אחרת, ייוצר מצב בלתי אפשרי, שארה"ב לא יכולה לעמוד בו, כאשר כל חברות מועבי"ט יתבעו להמשיך בנקיטת הצעדים נגד ישראל. סכמנו נקודה זו שנמשיך לקיים קשר כדי למנוע תקלות ואי הבנות.

רוס ספר שארה"ב ניהלה מאבק קשה כדי שהחלטת מועבי"ט בענין הר-הבית תהיה סבירה. הבריטים, וביחוד הצרפתים היו קיצוניים בתמיכתם בנוסח שהציע מאש"פ. בוש שלח מסר תקיף למיטרן ובו קבע שהעמדה שצרפת נוקטת מעמידה אותה במחנהו של צדאם חוסיין. בייקר היה עוד יותר תקיף כלפי שר החוץ הצרפתי דיומה, עד כדי כך שדיומה נפגע מטון דבריו ולא החזיר לו צלצול.

נגענו בשיחה גם בנושא המפרץ. פרימקוב עמד להגיע לווינגטון ורוס מסר לי שדעתם של הנשיא והמזכיר נחרצת שלא לשעות להצעות פשרה המעניקות פרס לצדאם. פרימקוב, המכיר אישית את צדאם חוסיין, טוען שצריך למצוא פתרון שיהיה בו FACE SAVING לחוסיין, כי אחרת יגיע למסקנות קיצוניות מתוך אמונה שממילא יפסיד ויקפח את חייו. רוס ביקש לשכנע אותי שאין כרסום בעמדת ארה"ב ואין שנוי בתביעותיה להחזרת הסטטוס קוו אנטה. גם אז, נחושה ארה"ב בדעתה לנקוט צעדים, כגון חרם על רכישת נפט מעיראק, עד שלא תפרק את מצבורי האמל"ח הכימיים והביולוגיים ותסכים לצמצם כוחה הצבאי במספר תחומים. לדבריו, מורגשת כבר השפעת הבלוקדה על עיראק. יש מחסור בכמה מוצרי מזון, אך התחום הרגיש והפוגע יותר הוא חלקי חלוף לציד צבאי שכבר מורגש בו מחסור.

כאשר נגענו בצורך לשפר הקומוניקציה, אמרתי לרוס שבייקר עדיין לא מבין מה היא מדינת ישראל ולא ביקר בה מעולם. לכן רצוי שרוס ישפיע עליו לבוא בהקדם ולהקדיש זמן סביר לשיחות ולהתרשמות. סיפרתי בהקשר זה שכנראה שאיש בממשל לא הבין את משמעות הפגיעה בכותל המערבי, כאשר אלפי מתפללים שהו ברחבה והערבים המטירו עליהם אבנים. יש ליהודים זכרונות קשים ומרים ממאורעות בכותל והתנכלויות ליהודים לאורך ההיסטוריה. וכאן נהפכו היוצרות ונהפכנו לנאשמים במקום שנהיה אנחנו המאשימים, ומי שמוביל את הפעולה נגדנו היא ידידתנו כביכול, ארה"ב. צריך שיהיה סוף לתופעות כאלה, לטובת שני הצדדים ולמען שפור האוירה באזור.

רוס הגיב שהוא מוסר לי בסודי סודות שהוא הציע לבייקר שהוא (רוס) יבוא לבקור
סודי כדי לקיים עמנו שיחות על כל קשת הנושאים. לדבריו, ראש הממשלה יודע לשמור
סוד, ועל-כן יוכל רוס לבוא לישראל ללא פרסום מוקדם, יקיים שיחות מקיפות כדי
לנסות לשקם את מערכת הקומוניקציה בינינו ולא ייגרס נזק אם יתפרסם הדבר לאחר
מעשה. אמרתי לו שנשמח לפוגשו וסוכם שנקיים קשר טלפוני בענין זה ובנושאים אחרים,
לפי הצורך.

ב ב ר כ ה,

י.ח. בן-אהרן

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10

אאאא, חוזם: 15943
אל: רהמש/ 1079
מ-: המשרד, תא: 211090, זח: 1338, דח: מ, סג: סב,
בבב
86917
סודי ביותר/ מידי
ח.ר.ב

אל: וושינגטון - השגריר, שטיין

התקשר בראון להודיעני על דברי דוברת מחמ'ד בענין הערבויות לדיור ולמסור
'הנקודות לשיחה' דלהלן. בראון אמר שבכך הוא מקווה שהסילוף של עמדת ארה'ב
שנשתקף בתקשורת הישראלית בסוגיה זו יבוא על תיקונו.

להלן ה-T.P.

(1) המזכיר קרא מכתבו של שה'ח מה-17/10 והוא שותף לשאיפה לא לפגוע במה
שהוסכם בקשר למתן ערבויות למילוה לשיכון.

(2) לפיכך מבין המזכיר שהמכתב של שה'ח מה-2/10/90 עומד בעינו ושהמכתב
מה-17 דנא איננו משנה את תוכנו של המכתב המקורי - אלא אם כן אנו סבורים
אחרת (ואז מצפה המזכיר שנודיעו בהתאם). המזכיר ימשיך להתבסס על ההבנות
שבמכתב מה-2/10/90.

(3) המזכיר ביטא שאט נפש מחומרת הדיווח המטעה של דבריו ושל מדיניות
ארה'ב בעיתונות הישראלית. המזכיר מקווה ששה'ח קיבל את התעתיק המלא של
דבריו ושהוא מסכים עמו שדבריו סולפו.

(4) המזכיר בדעה שאין זה לתועלת להמשיך בדיון הציבורי בנושא זה ולכן הוא
ימנע מלהתייחס נוספות לנושא.

בראון ביקש בכל לשון של הפצרה להקפיד על סודיות המסר הנ'ל.

בנצור

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור

סססס

אאא, חוזם: 15483

אל: רהמש/ 1057

מ-: המשד, תא: 211090, זח: 1410, דח: מ, סג: בל,

בבב

9, 244448

בלמ'ס/מיד

אל: ראשי הנציגות

לאור הפירסומים מסביב לחילופי האיגרות של שה'ח לוי לבין בייקר, להלן הטקסטים של המכתבים של שר החוץ למר בייקר מ-2 באוקטובר ומ-17 באוקטובר.

OCTOBER 2, 1990

DEAR MR. SECRETARY:

I APPRECIATED THE OPPORTUNITY TO DISCUSS WITH YOU IN DETAIL THE RANGE OF ISRAELI CONCERNS REGARDING THE SITUATION IN THE GULF. IT WAS REASSURING TO HEAR YOU REAFFIRM THE COMMITMENT OF THE UNITED STATES TO ISRAEL AND TO THE MAINTENANCE OF ITS QUALITATIVE EDGE.

I WAS PARTICULARLY GRATIFIED TO HEAR YOUR VERY STRONG REAFFIRMATION OF AMERICA'S COMMITMENT TO ISRAEL'S SECURITY, AND THAT IN THIS TIME OF DANGER, ISRAEL CAN COUNT ON THE UNITED STATES TO STAND BY ITS COMMITMENT AND RESPOND AS APPROPRIATE.

JIM, I WAS IMPRESSED WITH YOUR UNDERSTANDING OF ISRAEL'S NEEDS AND YOUR EFFORTS TO ADDRESS THEM IN AN ORDERLY, TIMELY, AND COORDINATED FASHION.

IT IS A VERY HEAVY RESPONSIBILITY THAT WE BOTH SHARE, AND I LOOK FORWARD TO WORKING WITH YOU CLOSELY ON THIS.

IN THIS RESPECT, OUR DISCUSSION ON THE ISSUE OF HOUSING INVESTMENT GUARANTEES PRODUCED RESULTS. AS I SAID IN OUR MEETINGS, I CAN CONFIRM THAT THE OFFICIAL POLICY OF THE GOVERNMENT OF ISRAEL WITH RESPECT TO THE ABSORPTION OF IMMIGRANTS FROM THE SOVIET UNION IS IN ACCORDANCE WITH THE STATEMENT BY PRIME MINISTER SHAMIR IN HIS JUNE 27, 1990 LETTER TO PRESIDENT BUSH, AND THE STATEMENT BY MINISTER OF HOUSING SHARON ON JUNE 25, 1990, NAMELY, THAT THE GOVERNMENT OF ISRAEL'S POLICY IS NOT TO DIRECT OR SETTLE SOVIET JEWS BEYOND THE GREEN LINE.

CONSISTENT WITH THE TRADITIONAL ASSURANCES WHICH THE GOVERNMENT OF ISRAEL PROVIDES IN OUR ASSISTANCE AGREEMENTS, AS WELL AS THOSE IN THE 'IMPLEMENTATION AGREEMENT, SEPTEMBER 1980, BETWEEN THE GOVERNMENT OF ISRAEL ON BEHALF OF THE STATE OF ISRAEL, AND THE UNITED STATES OF AMERICA ACTING THROUGH THE AGENCY FOR INTERNATIONAL DEVELOPMENT', USES OF THE HOUSING LOAN GUARANTEES WILL BE RESTRICTED TO THE GEOGRAPHIC AREAS WHICH WERE SUBJECT TO THE GOVERNMENT OF ISRAEL'S ADMINISTRATION PRIOR TO JUNE 5, 1967. I ALSO WANT TO RECONFIRM WHAT I TOLD YOU IN RESPONSE TO YOUR QUESTION THAT NO SPECIAL INCENTIVES EXIST TO ENCOURAGE SOVIET JEWISH IMMIGRANTS TO SETTLE BEYOND THE GREEN LINE, NOR ARE WE PLANNING TO PROVIDE SUCH INCENTIVES IN THE

FUTURE.

AS I KNOW YOU WILL BE REPORTING TO CONGRESS ON THIS LOAN PROGRAM, LET ME SAY FURTHER, I AM PREPARED TO AGREE THAT WE WILL PROVIDE YOU PERIODICALLY WITH THE GOVERNMENT'S BUILDING PLANS FOR HOUSING FOR IMMIGRANTS INCLUDING SPECIAL FINANCIAL INCENTIVES. I WILL ALSO USE MY BEST EFFORTS TO PROVIDE ANNUALLY AS COMPLETE INFORMATION AS POSSIBLE ON THE GOVERNMENT OF ISRAEL'S FINANCIAL SUPPORT FOR SETTLEMENT ACTIVITY, AND PERIODICALLY AS WELL TO INFORM YOU OF ANY GOVERNMENT SETTLEMENT ACTIVITY.

I BELIEVE THAT THESE POINTS, THESE UNDERSTANDINGS, WILL HELP US FURTHER THE GREAT CHALLENGE OF ABSORPTION OF SOVIET JEWS IN ISRAEL.

ON BEHALF OF THE GOVERNMENT OF ISRAEL, I WOULD LIKE TO THANK PRESIDENT BUSH AND YOU PERSONALLY FOR THE EXTENSION OF THIS HOUSING LOAN GUARANTEES PROGRAM.

SINCERELY,
DAVID LEVY

JERUSALEM, OCTOBER 17, 1990

DEAR JIM,

IN THE WAKE OF VARIOUS PUBLICATIONS, SOME OF THEM WITH DIFFERENT AND PERPLEXING INTERPRETATIONS OF MY LETTER TO YOU OF OCTOBER 2, 1990 WITH REGARD TO THE HOUSING INVESTMENT GUARANTEES, I WISH TO DEFINE OUR POSITION:

YOU ARE WELL AWARE THAT IN THAT LETTER THERE IS NO UNDERTAKING, EITHER DIRECT OR INDIRECT, TO REFRAIN FROM CONSTRUCTION IN JERUSALEM -- OR TO LIMIT CONSTRUCTION WITHIN JERUSALEM -- OR ANYWHERE ELSE, INCLUDING JUDEA, SAMARIA AND GAZA.

THIS POSITION FINDS ITS FULL EXPRESSION, CLEARLY AND UNEQUIVOCALLY, BOTH IN THE CONVERSATIONS WE HELD TOGETHER AND IN YOUR LETTER TO ME OF SEPTEMBER 21.

PERMIT ME TO QUOTE MY WORDS FROM THE RECORD OF OUR CONVERSATIONS WHICH WE HELD IN WASHINGTON ON SEPTEMBER 5, 1990, AS FOLLOWS: 'MY GOVERNMENT HAS AN IDEOLOGICAL FOUNDATION. IF YOU THINK THAT WE WILL CHANGE OUR CREDO ON THE BASIS OF WHICH THE GOVERNMENT WAS ELECTED BECAUSE OF THESE INVESTMENT GUARANTEES, YOU SHOULD KNOW THAT THIS WILL NOT HAPPEN.' ELSEWHERE IN THE RECORD, I REPEATED AND EMPHASIZED: 'IF YOU EXPECT THE GOVERNMENT TO DECLARE THAT IT WILL HALT THE SETTLEMENT ENDEAVOR AND THAT NO ONE WILL SETTLE IN THE TERRITORIES -- THAT WILL NOT BE.' INDEED, YOUR REACTION WAS: 'YOU ARE NOT REQUIRED TO TAKE ANY STEP WHICH CONTRADICTS YOUR PLATFORM AND YOUR POSITION.'

MOREOVER: IN YOUR LETTER TO ME OF SEPTEMBER 21, 1990, YOU WRITE INTER ALIA: 'I LISTENED VERY CAREFULLY TO WHAT YOU TOLD ME IN WASHINGTON.... YOU PLACED PARTICULAR EMPHASIS ON NOT BEING PUT IN A POSITION ... TO GIVE UP THE PRINCIPLE OF SETTLEMENTS.' YOU CONCLUDED YOUR LETTER BY REEMPHASIZING THAT YOU HAD MY COMMENTS TO YOU VERY MUCH IN MIND. IN THE COURSE OF THE LETTER YOU SAID THAT YOU HAD ISRAEL'S 'CONCERNS VERY MUCH IN MIND' ... 'AND NOTWITHSTANDING OUR STRONG OPPOSITION TO SETTLEMENT ACTIVITY, I HAVE MADE AN ATTEMPT TO AVOID PUTTING YOU IN A POSITION WHERE A BASIC PRINCIPLE OF YOUR GOVERNMENT IS BEING OVERTLY CHALLENGED.'

IN THE LIGHT OF THIS, JIM, WE AGREED THAT THE FUNDS DERIVING FROM THE LOAN, WHICH IS GUARANTEED BY YOUR GOVERNMENT, WILL BE USED IN KEEPING WITH THAT COMMITMENT GIVEN BY THE GOVERNMENT OF ISRAEL, YEAR BY YEAR, UPON RECEIPT OF ECONOMIC ASSISTANCE AND GRANTS FROM THE UNITED STATES. THIS COMMITMENT STATES THAT '... USES OF THE GRANT SHALL BE RESTRICTED TO THE GEOGRAPHIC AREAS WHICH WERE SUBJECT TO THE GOVERNMENT OF ISRAEL ADMINISTRATION PRIOR TO JUNE 5, 1967.'

THIS COMMITMENT HAS NOT -- AND HAS NOT HAD IN THE PAST -- ANY BEARING WHATSOEVER ON THE QUESTION OF ISRAEL'S SOVEREIGNTY OVER JERUSALEM.

THE STATUS OF JERUSALEM WAS DETERMINED IN THE JERUSALEM LAW WHICH STATES THAT JERUSALEM, WHOLE AND UNDIVIDED, IS THE CAPITAL OF ISRAEL.

JERUSALEM IS NOT DIVIDED EITHER BY A WALL OR BY ANY SEPARATING LINE.

MY DEAR JIM, THE TWO OF US AGREED AT THE OUTSET OF OUR TALKS THAT THE BASIS OF OUR WORK WILL BE POSITED ON TRUST AND CREDIBILITY. HENCE I THINK IT CORRECT TO HAVE TAKEN THIS OPPORTUNITY TO SET THE RECORD ABSOLUTELY STRAIGHT, BOTH IN LETTER AND IN SPIRIT.

LET US NOT PERMIT EXTRANEIOUS INTERPRETATIONS TO UNDERMINE THIS BASIS, WHICH IS SO ESSENTIAL TO THE RELATIONS BETWEEN OUR TWO COUNTRIES AND BETWEEN US PERSONALLY.

SINCERELY YOURS,
DAVID LEVY

רביב

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, סמנכל, אוקיאניה,
מצרים, מצפא, אסיה, מאפ, אמלט, מזתים, מזאר,
ארבל2, הדרכה, מעת, הסברה, ממד, איר1, איר2,
@ (לעמ), ארבל1, פרנ

סססס

27/10

ב' בחשוון תשנ"א
21 באוקטובר 1990

24755

אל : לשכת המנכ"ל

מאת : תפוצות

הנדון : תגובת אירגונים יהודיים לארועי הר הבית

להלן תגובות של הארגונים היהודיים לארועי הר הבית, כפי שבאו לידי ביטוי בהודעות מטעמם ומדיווחים בתקשורת:

1. ועידת הנשיאים

א. בהודעת הארגון נאמר כי היא "מזועזעת ומלאה תרעומת" נוכח "מעשי האלימות שתוכננו" מראש ע"י ערבים שיידו אבנים, זכוכיות וסכינים על מתפללים בכותל. כמו כן, הארגון הביע "צער עמוק" על ההרוגים והפצועים בעקבות התקרית.

ב. בעת ביקורם בארץ בשבוע שעבר, הביעו סימור רייך ומלקולם הונליין התנגדות להחלטת מועהבי"ט, וקיימו ביקור בכותל. רייך קבע כי על ארה"ב והאו"ם להמחין למסקנות ועדת הבירור לפני שתישלח המשלחת, ולהבין כי ישראל לא יצרה את התקרית, אלא הגיבה בעקבותיה.

2. נקרא"ק

א. בהנחיה לחבריו הביע הארגון צער על ההתקפה על המתפללים היהודיים, שגרמה להרוגים ופצועים. ההנחיה ציינה את הסבירות של תכנון מוקדם מצד הערבים, וקראה למו"מ פתוח בין הצדדים על מנת להפסיק את שפיכות הדמים באזור.

ב. בעת ביקורה הנוכחי בארץ, הביעה משלחת של הארגון התנגדות להחלטת מועהבי"ט וקיימה ביקור בכותל.

3. מנהיג התנועה הרפורמית בארה"ב, אלכסנדר שינדלר, קרא לממשלת ישראל לשחק פעולה עם משלחת מטעם מזכיר האו"ם, כדי להציג את עמדתה לגבי הגורמים לארועי הר הבית. לדברי שינדלר, החלטת האו"ם היא אכן חד צדדית, אך סרוב ישראל לשחק פעולה עם המשלחת מסיט את תשומת הלב ממשבר המפרץ. הוא הוסיף כי בהעדר תהליך שלום, תקרית כזאת היא בלתי נמנעת.

4. הקונגרס היהודי האמריקאי, שהוא בדרך כלל ביקורתי כלפי ישראל, הביע הבנה לעמדת ישראל בענין המשלחת. בהודעה נאמר כי סרובה של ישראל לקבלה מובן על רקע היחס החד צדדי שמגלה האו"ם בכל שאלה הנוגעת לסכסוך הישראלי-ערבי. בנוסף לכך, אין הגיון בשיגור משלחת לאחר שמועצת הבטחון כבר חרצה את גזר דינה נגד ישראל.
5. מנכ"ל הליגה למניעת השמצה אברהם פוקסמן אמר כי הוא מצדיק את החלטת הממשלה, אך מאמין כי יש לאפשר לנציגים ישראלים להפגש באורח בלתי רשמי עם חברי המשלחת, כדי להציג את עמדת ישראל לגבי הארועים.
6. מנהיגי הארגון "אמריקנים למען שלום עכשיו" מתחו בקורת נגד ארגונים יהודיים שהתנגדו להחלטת מועהבי"ט, וצינו כי "עדיף לישראל שהתקבלה החלטה ביוזמה אמריקנית ולא החלטה שנוסחה ע"י אויבותיה".
7. אנשי המגבית חזרו בהם מהחלטתם הקודמת להפסיק את בקורי משלחות לכותל בעקבות ארועי הר הבית.
8. ארגון הגג של יהדות צרפת, קריף, הביע הזדהות עם ישראל ותמיכה בירושלים כבירתה הבלתי ניתנת לחלוקה של ישראל.
9. בקרוב יגיעו לארץ מספר קבוצות יהודיות מארה"ב וקנדה כדי להפגין הזדהות עם ישראל בעקבות ארועי הר הבית.

א/כהג

אאא, חוזם: 15183

אל: רהמש/1051

מ-: וושינגטון, נר: 288, תא: 201090, חז: 1703, חמ: סג: שמ,

בבב

שמור/מיידי

אל: מצפ'א

מאת: ק. לקונגרס.

ביהנ'ב: פגישת השגריר עם ראשי ועדת החוץ.

1. אתמול (19.10) הזמין יו"ר הועדה, פאסל, את חברי ועדת החוץ לפגישת היכרות עם השגריר שובל. יש לזכור שמחווה זה של הזמנת כל חברי הועדה היה מחווה מיוחדת.

נכחו: פאסל, המילטון, לארי סמית' לויין, בוסקו, אקרמן, ברומפילד, גומרסינו, גוס, סולרז, לנטוס, לוקנס, ברמן, שוייר, פיין, גילמן, וולפה, אליוט אנגל, וג'ון מילר. כן נכחו עוזרים מצוות הוועדה.

2. דברי הפתיחה של השגריר:-

לבקשת הנוכחים סיפר השגריר בפתח דבריו על עצמו ורקעו. ציין כי מאז עזיבת הכנסת יושב לראשונה בצד השני של השולחן.

מודע לעליות ומורדות ביחסי ישראל ארה"ב ואולי יש מקום ל- FENCEMENDING אולם אין לשכוח שאנו באותו צד של ה- FENCE. מאחר ואנו ידידים אנו יכולים להרשות לעצמנו לעתים דיונים נוקבים.

3. להלן חלק השאלות ושתיבות:

המילטון - הערותיך RIGHT ON TARGET אנו מאחלים לך הצלחה בתפקידך.

(הערה: המילטון לאורך כל המפגש לא התבטא מעבר לדברים אלה).

ברומפילד: הצטרף לפאסל והמילטון בברכותיו. נהנה מדברי השגריר. אין ספק שישנן הרבה בעיות ואין ספק שאנו באותו צד של המתרס. שאל האם חל שינוי בעמדת ישראל לגבי משלחת האו"מ?

שגריר - לגבי העובדות אין מה להוסיף. איננו יודעים עדיין בדיוק מדוע זה דרה (התקרית בהר הבית), אבל נדע כאשר ועדת הבירור תגיש מסקנותיה. היה זה חג סוכות כאשר אלפי יהודים התפללו ליד הכותל (הסביר כי הר הבית גובל בכותל).

כאשר מזרח ירושלים שוחררה ב-67' הוציא דיין הנחיות נוקשות לפיהן יהודים לא יתפללו על הר הבית ולא יתערבו בענייני המוסלמים אלא יסתפקו בכותל. אין לשכוח שעבור הערבים זהו המקום השלישי בחשיבותו מבחינת קודשתו ואילו עבורנו זהו המקום המקודש ביותר, הראשון בחשיבותו. ישנם פה ושם קיצוניים המעוניינים להתפלל על הר הבית אולם בג'צ'אסר זאת. ערבים, מסיבות הנחקרות עתה החלו לזרוק אבנים על המתפללים. בתחילה היה מספר מועט ביותר של שוטרים אשר יתכן שנכנסו לפניקה. יתכן ששגינו בהצבת מספר השוטרים והיינו אולי צריכים לזכור שביו"כ היה נסיון מסוג זה שנמנע מבעוד מועד. (השגריר ציין שאם היינו מציבים כוחות רציניים ליד הר הבית זו היתה הבעייה, מאחר שלא הצבנו כוחות, זו ג'כ בעייה כך שבכל מקרה היינו מואשמים).

מכל מקום ישראל לא פתחה, יזמה התקרית ואיננה מאושרת מן התוצאות, אולם אין מקום להטיל עליה האשמה.

זו טרגדיה אנושית ואנו מבכים על אדם וילד שנהרגו. לא היינו מרוצים מהחלטת האו"מ מכמה סיבות:-

א. גם בבית המשפט (למרות שאין זה בי"מ) אינך מאשים מישהו ואח"כ קורא לעדים אלא להיפך.

ב. ירושלים - זו מדינת ישראל. אני יודע שאין זו מדיניות ארה"ב. אולם אין כל עיר אחרת בעולם שכה קרובה להסטוריה של עם כלשהו כמו ירושלים לעם

היהודי. לשגר משלחת מטעם האו"ם, ארגון שעדיין מחזיק רשמית בהחלטה המשווה ציונות - גזענות, כדי שהם יהיו השופטים שלנו, היה בלתי מקובל עלינו לחלוטין. אנו מנסים עתה למצוא דרכים שונות. אתמול שוחח על כך עם איגלברגר והציע הצעות. איננו אופטימי מדי. אולם ראה'מ מינה ועדת בירור עצמאית הכוללת אנשים שאינם פוליטיקאים ואינם עסקנים מפלגתיים. הם אמורים לסיים עבודתם תוך יומיים שלושה. חושב שעלינו להגיש את הממצאים למזכ"ל האו"ם אפילו אם לא יהיו אטרקטיביים מבחינת ישראל). אם יהיה צורך בחומר נוסף, ניתן יהיה למצוא דרכים לספקו. כל דרך פעולה אחרת תפגע בריבונותינו.

לויין - הודה על תגובת השגריר שהיתה THOUGHTFUL ON THE MERIT ואשר הביע צער ועצבות. התגובות מירושלים כפי שהשתקפו בתקשורת השמיטו חלק זה וגרמו לכעס בדעה'ק האמריקנית.

מודאג מהתדרדרות יחסי ישראל - ארה"ב לשפל כזה חסר תקדים. הנשיא פיתח כעס (ANGER) כלפי ישראל וההודעות הפומביות שלו הרבה יותר נוקשות (THOUGHTER). בייקר גמיש יותר מהנשיא. הרבה מזה (הנאמר לעיל) הוא לא הוגן. מאוד מודאג להיכן יתפתחו יחסים אלה בין שתי המדינות. התגובה בישראל (UNFORTUNATELY) היא האשמת בייקר והנשיא והמצב שנוצר הוא POCKING EACH OTHER IN THE EYE ה-CYCLE הפוליטי שהתפתח מסוכן מאוד ליחסים. יש לנסות לחדור מבעד למעגל זה. הביע תקווה שהשגריר יוכל להעביר זאת לירושלים ובשל מעמדו יוכל להשמע להשפיע.

אתה נמצא כאן בזמן הקריטי ביותר של היחסים בין ישראל לארה"ב. התמיכה הפומבית האמריקאית בישראל יורדת (DROPPING). אתה נימצא בחדר עם אנשים המעוניינים לעזור. המצב כרגע הכי מסוכן ובלתי יציב (PRECASION) שמעולם ראיתי. שגריר מבקש להשיב במלוא הכנות:-

א. מודה של ישראל בעיית P.R. הביא כדוגמא סקר דע'ק מסויים לפיו קיימת תמיכה בישראל חזקה ובאותו סקר קיימת גם תמיכה במדינה פלסטינית. שני דברים שאינם עולים בקנה אחד.

ב. הפוליטיקה הישראלית הפנימית מאוד אינטנסיבית. נושא כמו 400 מליון דולר ערביות דיור מהווה נושא מרכזי בפוליטיקה הפנים של ישראל. מודע לכך הממשלה הישראלית הנוכחית מאופיינת ע"י התקשורת כממשלת ימין ואף קיצונית אולם אין זה כך. (הסביר הבדלים בין עמדות לגבי מדיניות פנים לחוץ).

ג. התגובה הישראלית להר הבית - כאשר כל העת תוקפים אותך אתה בועט בסופו של דבר. יתכן אולי שהיתה תגובת יתר מסויימת אולם על שני הצדדים 'לקרר' מצב העניינים. גומרסינו - הצטרף למברכים. מסכים של ישראל בעיה עם דעה'ק האמריקנית. הביא שתי דוגמאות:

א. קיבל בשבוע שעבר אות כבוד מקהילה יהודית. רבים לדבריו ביטלו השתתפותם באירוע ואחרים אמרו לו שעליו לסרב לקבל האות.

ב. בעת הופעה בתכנית רדיו אחד המאזינים שהתקשר אמר שתומך בקונגרסמן בכל מעשיו להוציא תמיכתו בישראל ולפיכך יצביע נגדו. גומרסינו שאל כיצד רואה השגריר התפתחויות אפשריות לגבי עיראק וכווית. שגריר - (התייחס ל- INPUT של ממשלים באופן כללי) באמצעות התקשורת איננו תמיד מאושרים מהצהרות שניתנו בפומבי או מידע רקע הנמסר (ע"י הממשל). לצערנו אנו נימצאים במצב של היעדר תקשורת בין רה"מ שמיר לנשיא בוש AND IT SHOULD BE RECTIFIED. אולם ישראל, בטווח הארוך תישאר ותמשיך להיות בת הברית העיקרית של ארה"ב במזה"ת. בטווח הארוך בריתות יכולות להמשך רק בין דמוקרטיות. על שני המנהיגים TO COMMUNICATE. היו אי הבנות ויש למנען.

יש לנסות (פנה לקונגרסמנים) לתקן תופעה זו. לא ברור כיצד יכול הנשיא בוש להתקשר לכל מנהיג במזה"ת, כולל דיקטטורים כאסד, ולא להתקשר עם רה"מ שמיר.

אני יודע שאיננו ניראים תמיד טוב. אולם אנחנו עדיין 3.5 מליון איש מול 120 מליון ערבים שרובם עדיין לא מוכנים TO ACCOMODATE אלא אם כן ידעו שלא ניתן להרוס את ישראל. בינתיים העליה מתגברת ואנחנו שם ונישאר שם. ישראל מבקשת לשמור על יתרונה האיכותי ובזכותם עושה כן. אולם אח"כ אנו

נישאלים מדוע אנו מודאגים. יש לציין שסך הכוחות האמריקנים בסעודיה גדול יותר מסך הכוחות של ישראל המוצב מול כל צבאות ערב. אנו מודאגים לגבי העתיד. הכוחות האמריקנים לא ישארו שם תמיד. אנו מעוניינים להשיג היכולת להלחם עבור עצמנו. לגבי עיראק אינו יודע מה יהיה אולם אסור לתוקפן להנות מפרי תוקפנותו. אם יאפשרו לו כדבר הזה, יהיה REPLAY בעוד מספר שנים בתנאים חמורים יותר.

לארי סמית - יש כאלה המאמינים שאלו זמנים קשים עבור ישראל בארה"ב. יש מביננו המוכנים לבקר את הממשל שלנו. אין זה ממשל רייגן. המאפיין ממשל זה הוא ניהול מדיניות החוץ על פני העמודים הראשונים של ה-W.P. T.Y.N- וה- W.P. T.Y.N- כאשר הדבר נוגע לישראל ובעמודים הראשונים והאחוריים כאשר הדבר נוגע למדינות או לנושאים אחרים.
סמית ביקר בחריפות את בייקר על תעלול מסירת מס' הטלפון:

I WOULD URGE YOU TO URGE UPON THIS ADMINISTRATION TO USE DIPLOMACY AND NOT THE FIRST PAGES OF THE PAPER.
וכן לא השתמש בהודעות פומביות ומרחבים נוסח בייקר - לוי. אין זה מועיל. בו זמנית, קיימת מידה רבה של תסכול מישראל לאחר 3 שנים וצפיה שתטפל בצורה טובה יותר באינתיפאדה. התמונות המופיעות בטלוויזיה הן הגרועות ביותר. מקווה שניתן יהיה לעלות על מסלול של 'שפיות' ביחסים. מדיניות האמריקנית של החזקת הקואליציה תשפיע לרעה על ישראל. יש להעלות זאת עם הממשל. על ממש' ישראל להיות מודעת לביקורת כלפיה בשעה זו. שגריר - הסכים לדברי סמית והוסיף כי אין צורך בנקודות חיכוך והסכמה נוספים.

גילמו - שאל על יחסי ישראל - בריה"מ.
שגריר -

א. פתיחת שערי בריה"מ להגירה היא התפתחות הסטורית. עמדו על הפערים העמוקים משך השנים בין מטרות התנועה הקומוניסטית מחד והציונות מאידך. לכך יש להוסיף כמובן את הצעד וההיבט הפוליטי. בריה"מ פועלת בצורה זו על מנת לגלות רצון טוב כלפי ארה"ב.

ב. בריה"מ הסכימה על כינון יחסים קונסולריים מלאים אולם עדיין לא דיפלומטיים.
במשה"ח הסובייטי יש עדיין מגמה פרו - ערבית חזקה. יתכן וגורבצ'וב והמנהיגות היו מעוניינים לזרז התהליך אך נבלמים ע"י הגורמים הללו במשה"ח.

ג. יחסים דיפלומטיים מלאים חייבים להכין אם בריה"מ מעוניינת ליטול חלק במאמצי תהליך השלום.

אקרמן -

א. אחד הנושאים המדאיגים היא התגברות האנטישמיות. ניתן היה להבין מדבריו שהוא כורך זאת (אם כי לטענתו לא התכוון לכך) במדיניות ישראל.

ב. בעית ה-P.R של ישראל - צריך לשנות את מעטפת החבילה ולהציע הצעות. מאד התעודד מדרך הצגת הדברים ע"י השגריר.
לא רואה הדברים מוצגים היטב ב-T.V.

שגריר -

א. לגבי האנטישמיות הנמצאת בעליה - היתה לצערנו ברב החברות הלא יהודיות וגם בארה"ב.

ב. לגבי הצעות ישראל - הצגנו לפלסטינים הצעות במשך השנים (מאז הצהרת בלפור). התייחס לק"ד. ממישראל מעולם לא אמרה שתספת את יו"ש ועזה אלא שנשב למו"מ לשלום ללא תנאים מוקדמים. וכ"א מהצדדים יציג את עמדותיו. לפני מו"מ כזה הצענו תקופת ביניים כ-C.B.M. ולימוד חיי דו קיום. כל הצעותינו נידחו מראש שכן הצד הערבי, כולל המלך חוסיין, התנגדו לפשרה. הם תמיד רצו הכל או לא כלום.

הצעותינו ממאי 1989 עדיין תקפות. התייחס לאש'פ ואי רצונו במו'מ אלא בהרס ישראל. ברור שאנו רוצים לשבת עם הפלסטינים. מהם הסכמי ק'ד לגבי האוטונומיה אם לא מו'מ עם הפלסטינים. הפלסטינים לא ניצלו ההזדמנות. הם מעוניינים להנציח את מצבם. בהקשר זה הביא כדוגמא את החלטות האו'מ נגד בניית דירות במחנות הפליטים בעזה. וולפה -

א. לאחר פלישת עירק לכווית, מנהיגים יהודיים כאן נשמו לרווחה ואמרו כי כל דברי ישראל בנוגע התאמתו והלחץ עליה יקטן. לדבריו אמר להם וולפה כי עתה תהיה ישראל יותר פגיעה מאשר אי פעם. מעבר לזאת, ומעבר להקמת הקואליציה הערבית ע'י בוש, יחסי בוש - שמיר בעייתיים ומקווה שיוכל להבנות גשר ביניהם. לדעתו קיים ENORMOUS EROSION מבחינת הפרספציות בארה'ב כלפי ישראל. התמונות ב-TV על השימוש בנשק חם - מזיקות. סבור שזו יותר מאשר בעיית P.R. אלא שאלה של כיצד מטפלים בבעיות אלה.

ב. דרא'פ - הנושא נוגע גם ליחסי יהודים שחורים - יחסים שעתה מתוחים. סיפר לשגריר על הפגישה על הקוקוס השחור עם רה'מ. לא קרה דבר בעקבות זאת. מודע לכך שקיימת תפיסה לפיה דברים משתנים בדרא'פ ולכן הנושא פשוט חשוב. ולם זוהי תפיסה קצרת רואי שכן העניינים יכולים להתדרדר בדרא'פ במהירות עצומה ואז כל הנושא יחזור אלינו. מודאג לא רק מהקשרים הצבאיים בין ישראל - דרא'פ אלא גם מאמינות ישראל בעיני קונגרסמנים ובמיוחד אלה שנפגשו עם רה'מ. שגריר - לפני 13 שנים כאשר ייצג את ישראל בעצרת הכללית של האו'מ, בועדה הרביעית, הותקף קשות ע'י מדינות שסחרו כלכלית וצבאית עם דרא'פ יותר מאשר ישראל. (כולל ירדן אשר מכרה טנקים עודפים לדרא'פ).

- ישראל מאוד מאוד מודעת לנושא זה בדרא'פ ואף יותר מכ'א אחר מתנגדת לכל אפליה גזעית
- אך יש לנו קהילה יהודית גדולה בדרא'פ המותקפת ע'י שני הצדדים.
- ישראל הסכימה TO PHASE OUT בתחום הצבאי.
- בתחום הכלכלי - לאור השינויים, ביקור זה קלרק בווינגטון ובמערב, ישראל תהיה חלק מהשינויים.

שגריר לסיכום -

1. מדוע אנחנו לא מסיימים את האינתיפאדה

יש אינו אוהב זאת, ומעבר לבעיות P.R. נישאלת השאלה כיצד נוכל לעשות זאת:

א. יש כאלה הטוענים שבראשית האינתיפאדה היה עלינו לפעל במהירות בכח רב כדי לחסל האינתיפאדה: לירות בנשק חי איננו מתירים בקלות, על שימוש במכות - מגנים אותנו.

ב. אחרים טוענים שיש צורך בפתרון פוליטי - בודאי שיש צורך. אך מה הכונה מאחורי זה? לותר על הכל? זה יהיה אסון.

ג. לא מצאנו עדיין התשובה המלאה, אם כי היתה רגיעת מה דוקא תקרית הר הבית זאת דוגמא לכך. והדבר קשה במיוחד במדינה דמוקרטית.

2. הלינקאג' (בין המשבר במפרץ לסכסוך הערבי-ישראלי) אין לשכוח שב-67' ישראל היתה אמורה להיות כוויית ולא עיראק. מטרת הערבים היתה להרוס את ישראל, אך מנענו זאת. לא היינו עיראק אך רצו להפוך אותנו לכוויית. הפגישה ארכה שתיים באוירה פתוחה ומאוד ידידותית. למרות הצבעות שהתקיימו במהלך הפגישה חזרו המחוקקים לפגישה ונכחו ברוב מהלכה.

יהודית ורנאי דרנגר.

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רס), אמן, ממד, בנצור, מצפא, סי יבל, סולטן, רביב

סססס

אאא, חוזם: 15182

אל: רהמש/1050

מ: וושינגטון, נר: 286, תא: 201090, זח: 1645, דח: ב, סג: שמ,

בבב

שמור/בהול לבוקר

אל: מנהל מצפ"א

דע: סמנכ"ל צפ"א ופר"נ

א/רה 2

ערבויות לדיר - דוברת מחמ"ד

בהמשך לתדרוך הדוברת - 19.10 - הועבר בנפרד אתמול.

להלן משני עתונאים בעקבות תדרוכי-רקע (שקבלו כל אחד בנפרד) מפקידי ממשל בירים:

א. אותם פקידי ממשל אמרו שאין בכוונת המימשל לעכב או "לגרור" נושא הערבויות לדיר. הם רוצים לסיים הפרשה.

ב. הממשל מעוניין להפסיק הדיון הפומבי בנדון (דברים ברוח זו נאמרו מפורשות ע"י דוברת מחמ"ד אתמול).

ג. הממשל מפרש את מכתבו השני של שה"ח לוי למזכיר כתואם ומפרש את מכתב ה- 2 אוקטובר (נוסח הערבויות) ולא כסותר, נוגד או משנה. לפיכך, הערכת המימשל היא יש בידיהם הערבויות הנחוצות וניתן לגשת למימוש ההלוואות.

ד. הממשל גם אם רצה בתחילה להשתמש בנושא הערבויות כדי להביא לשנוי במדיניות ממ-ישראל בנושא ההתנחלויות, מבין שהדבר לא בר-בצוע, ולכן מסתפק בערבויות שניתנו והחלות רק על השימוש בכספי ההלוואות.

הערה: בטוי מפורש לכך ניתן, שוב, אתמול בתדרוך דוברת מחמ"ד.

לסיכום, מעוניינים להביא פרשה זו - ובעיקר ההתבטאויות הפומביות שליוותה - לידי גמר, ובכוונתם לגשת לבצוע הטכני של הערבויות.

רות ירון

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא

סססס

15182/א

אאא, חוזם: 15182

אל: רהמש/1050

מ-: וושינגטון, נר: 286, תא: 201090, חז: 1645, חב: סג: שמ,

בבב

שמור/בהול לבוקר

אל: מנהל מצפ"א

דע: סמנכ"ל צפ"א ופר"נ

ערבויות לדיר - דוברת מחמ"ד

בהמשך לתדרוך הדוברת - 19.10 - הועבר בנפרד אתמול.

הלן משני עתונאים בעקבות תדרוכי-רקע (שקבלו כל אחד בנפרד) מפקידי ממשל בכירים:

א. אותם פקידי ממשל אמרו שאין בכוונת המימשל לעכב או "לגרור" נושא הערבויות לדיר. הם רוצים לסיים הפרשה.

ב. הממשל מעוניין להפסיק הדיון הפומבי בנדון (דברים ברוח זו נאמרו מפורשות ע"י דוברת מחמ"ד אתמול).

ג. הממשל מפרש את מכתבו השני של שה"ח לוי למזכיר כתואם ומפרש את מכתב ה- 2 אוקטובר (נוסח הערבויות) ולא כסותר, נוגד או משנה. לפיכך, הערכת המימשל היא יש בידיהם הערבויות הנחוצות וניתן לגשת למימוש ההלוואות.

ד. הממשל גם אם רצה בתחילה להשתמש בנושא הערבויות כדי להביא לשנוי במדיניות ממ-ישראל בנושא ההתנחלויות, מבין שהדבר לא בר-בצוע, ולכן מסתפק בערבויות שניתנו והחלות רק על השימוש בכספי ההלוואות.

הערה: בטוי מפורש לכך ניתן, שוב, אתמול בתדרוך דוברת מחמ"ד.

סיכום, מעוניינים להביא פרשה זו - ובעיקר ההתבטאויות הפומביות שליוו אותה - לידי גמר, ובכוונתם לגשת לבצוע הטכני של הערבויות.

רות ירון

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא

סססס

דף 1 מתוך 2 דפים

סיווג בטחוני: סודי ביותר

דחיפות: בהול

תאריך וזמן רישום } לשימוש
מח }
מס. מברק: } הקשר

גאמלא - המזכ"ל

3/3

השגריר, וושינגטון

אל:

לשלך 2644 (באמצעות המוסד)

1. איננו יודעים מתי תסיים ועדת הבירור את עבודתה.
2. כאשר תסיים עבודתה, אנו מוכנים להעמיד הדו"ח לרשות ארה"ב, כולל, למשל, השגריר פיקרינג, אך לא נמסור אותו באופן רשמי למזכ"ל.
3. מסירת הדו"ח למזכ"ל היא הכרה במעמד האו"ם ובזכותו להתערב בענייני ירושלים.
4. מאותה סיבה אין חוזר אין להציע שגור שליח מטעם האו"ם לירושלים.
5. יש להגיע להבנה עם ארה"ב שקבלת ההצעה הנ"ל תסיים את הפרשה וארה"ב תמנע טפול נוסף כלשהו ע"י האו"ם.

בן-אהרן

השולח: אישור סנהל המחלקה: אישור לשכת המנכ"ל:

(לציין תאריך וזמן העברה לקשר)

21.10.90

תאריך וזמן חיבור (ימולא ע"י השולח)

11/10/90

אאא, חוזם: 15781

אל: רהמש/1073

מ-: המשרד, תא: 211090, זח: 1840, דח: ר, סג: סו,

בבב

מכתב

סודי

כ'ח בתשרי תשנ"א

19 באוקטובר 1990

913.11

86953

אל : נציגויות

מאת : מנהל מצפ"א

דף מצפ"א מס' 76

לתקופה 1-19 באוקטובר 1990

I. ארה"ב

A. כללי

בעוד ארה"ב מוסיפה להיות טרודה במשבר במפרץ ובשאלת התקציב הפדרלי מבית, גברו והתרחבו המתחויות והקולות הצורמים במערכת היחסים בין ישראל לארה"ב. שני המוקדים העקריים שמצאו בטוי, לא רק בצינור הדיפלומטי, היו:

א. סוגיית ערבויות הדיור והפרשנויות השונות הניתנות למכתב שה'ח והנוגעות לבנייה בירושלים 'מעבר לקו הירוק' ואף למדיניות ההתיישבות בשטחים בכלל.

ב. החלטת מועבי'ט בדבר אירועי הר הבית, חלקה של ארה"ב בעניין זה ובעמדתה של ישראל כלפי ההחלטה ומשלחת מזכ"ל האו"ם.

בתוך כך, פורסמו 'אזהרות לנוסעים' (TRAVEL ADVISORIES) בקשר לביקורים בישראל ובשטחים, חלו התפתחויות לגבי העיסקה הסעודית והוגבר קצב הפעילות בקונגרס בנושאים הנוגעים לישראל ישירות ובעקיפין (חוקי ההקצבות לסיוע חוץ ותקציב הפנטגון ועוד)

בעקבות שיחת השר עם המזכיר בייקר (26.9.90) ואגב ההתרחשויות הנ"ל ניתן בטוי להיבטים שונים של מדיניות ארה"ב כלפי ישראל והסיכסוך, לפעמים עם ניואנסים חדשים - ובכן נתחיל:

א. מדיניות ארה"ב כלפי ישראל והסכסוך

1. מחוייבות ארה"ב לבטחון ישראל ויתרונה האיכותי

בתקופה הנדונה שב הממשל לא פעם והדגיש מחוייבות זו. לדוגמא:

- במהלך ביקורו של שה"ח בעצרת (23.9-2.10) טען ה'ניו-יורק טיימס' בעמודו הראשון כי ארה"ב התחייבה בפני ישראל שתגיב בכח אם עיראק תתקוף את ישראל. יו"ר ועידת הנשיאים שמע דברים ברוח זו בשיחות שקיים עם ראשי מערכת הבטחון האמריקנית. פומבית, נמנעים האמריקנים מלאמר מפורשות מה תהיה תגובתם. המזכיר בייקר, בשיחתו עם השר בעצרת, הבהיר כי מחוייבות ארה"ב לבטחון ישראל בלתי ניתנת לעירעור ואם תותקף, אזי 'תהיה תגובה אמריקנית מתאימה'.

- הנשיא בוש אמר לשגריר היוצא ארד (28.9.90) כי הוא מחוייב לבטחונה

ושלומה של ישראל ויפעל, בתפקידו כנשיא, כמיטב יכולתו להבטיח בטחונה של ישראל.

- במכתב ערבויות הדיור (2.10.90) מוצגים בין היתר סיכומי שיחת לוי-בייקר באשר למחויבות ארה"ב לשמירת יתרונה האיכותי של ישראל והעובדה שישראל יכולה 'לסמוך על ארה"ב, בעת זו של סכנה שתעמוד במחויבותה ותגיב באופן מתאים'.

- תת מזכיר המדינה לבטחון בינ"ל, רג'ינלד ברתולומיאו, אמר בעדותו בבית הנבחרים אודות העיסקה הסעודית (3.10.90), כי ארה"ב מחויבת לסייע בשמירת עדיפותה האיכותית של ישראל על פני אוייביה הפוטנציאליים.

ובמכתב מה-10.10 לסנטור ארלן ספקטר, כתב בוש כי 'מחויבות הממשל לבטחון ישראל הינו כלל ברזל (IRONCLAD). כוונתו לדאוג לכך שישראל תקבל את ה'סיוע הדרוש ע"מ לשמר את יתרונה האיכותי הצבאי'. וכראייה לכך התייחס בוש להחלטתו לספק לישראל את מערכת הפטריוט להגנה אווירית.

- ואכן הנשיא בוש חתם ב-30.9.90 על צו נשיאותי המורה על העברת סוללות פטריוט לישראל. היחידה הראשונה תועבר בעוד מספר שבועות. בהודעת הבית הלבן (1.10.90) נאמר, כי מערכת הפטריוט תסייע לישראל לשפר הגנתה האווירית, כולל נגד איום גובר של טילים בליסטיים המצויים במאגר העיראקי. צוין גם כי בקבלו החלטה זו הנשיא מאשר מחדש מחויבותו העזה לידידות ישראל-ארה"ב ולבטחון ישראל. דובר הפנטגון (2.10.90) הבהיר כי לארה"ב 'אינטרסים בטחוניים ארוכי טווח (LONGSTANDING) בישראל... אנו מעוניינים בקיום היתרון האיכותי של ההגנה הישראלית'.

2. שאלת זיקת הסיכסוך למשבר המפרץ

בנאומו בעצרת (1.10.90) הכריז הנשיא בוש כי לאחר יציאתה ללא תנאי של עיראק מכווית, הוא מאמין שעשויות להיות אפשרויות לעיראק וכווית להסדיר באופן קבוע את המחלוקת שלהן, למדינות המפרץ עצמן לבנות הסדרים חדשים למען יציבות ולכל המדינות והעמים באזור' להסדיר את הקונפליקט שמפריד (DIVIDES) את הערבים מישראל'. בוש כרך דבריו אלה בהצהרתו כי הוא שואף לפתרון המשבר במפרץ בדרכי שלום ודיפלומטיה. פרשנים רבים ראו בכך שינוי טון - ואולי כיוון - הן כלפי אופן פתרון המשבר והן בהתייחסות לזיקה בין פתרון המשבר במפרץ להסדרת הסיכסוך הישראלי-ערבי. עקב זאת גורמים בכירים בממשל הבהירו חד-משמעית כי אין שום זיקה בין הדברים ולא היתה כל כוונה שכך ישתמע.

למרות זאת, במסר לשה"ח מה-14.10 (בקשר להחלטת מועב"ט) התייחס המזכיר בייקר בנשימה אחת לישראל ולעיראק ושוב התעוררו סימני שאלה. בבית הנבחרים הקונגרסמן הווארד ברמן שגר מכתב ב-16.10 לבייקר והביע תרעומת על נוסח המסר הנ"ל, ואילו הקונגרסמנים צ'אק שומר ומל לוין יזמו הצעת החלטה (בצורת 'תחושת הקונגרס') הקובעת שיש לטפל במשבר במפרץ בנפרד משאר הסיכסוכים באיזור המז'ת. הצעה זו נידונה בוועדת החוץ ב-18.10, התקבלה פה אחד והועברה למליאת הבית.

3. הסיכסוך

- בפגישה עם נציגי האירגון של הערבים-האמריקנים (24.9.90) ציין והדגיש הנשיא בוש כי המו"מ לפתרון הסיכסוך הישראלי-ערבי חייב לערב 'שטחים תמורת שלום' - וזאת לצד בטחון, הכרה בישראל וזכויות פוליטיות לגיטימיות לפלסטינים.

- ארה"ב שותפה להודעת שרי החוץ של 5 חברות מועב"ט הקבועות (29.9.90). אלה מדגישות נחישותן לתמוך בתהליך מו"מ פעיל לפתרון הסכסוך בו ישתתפו כל הצדדים הרלבנטיים, מבוסס על 242 ו-338 תוך לקיחה בחשבון את זכותן לבטחון של מדינות האיזור, כולל ישראל, והזכויות הלגיטימיות של העם הפלסטיני.

- במסיבת עיתונאים (9.10.90) השתמש הנשיא בוש פעמיים במונח 'שאלת פלסטין' (PALESTINE). ש/שה'ח העלה העניין בשיחה עם השגריר בראון (10.10.90) והביע פליאה ותקווה שלא מדובר בשינוי מדיניות.

ב. פגישת ש/ה'ח ומזכיר המדינה 26.9.90 (לא מדווח בדף מצפ'א הקודם).

בשיחת ש/ה'ח ומזכיר המדינה בעצרת (26.9.90) העלה המזכיר על נס את עמדתה האחראית של ישראל במשבר המפרץ. לדבריו, כך גם אמר בביקוריו בבירות ערב. המזכיר תולה תקווה מסוימת שהקואליציה שהתגבשה תתן הזדמנות לארה'ב לקדם השלום במז'ת.

המזכיר אמר שאת עסקת הנשק עם סעודיה חלקו לשניים כשיושם דגש בחלק הראשון על פריטים שיש בהם פוטנציאל של הגנה על חיילי ארה'ב בסעודיה. הוא הזכיר שהם מכינים חבילת סיוע לישראל שיהיה בה כדי לאזן ולהקל על ישראל במצב הנוכחי. מכל מקום ארה'ב מכירה בעובדה של ישראל צרכי בטחון ושיש להבטיח את יתרונה האיכותי.

ש/ה'ח עמד על הצורך בהתייעצות ובתאום גלוי בין ארה'ב וישראל ושעל ארה'ב לתבוע ממדינות ערב להפסיק מצב המלחמה עם ישראל. כמו כן הדגיש הסכנות שנוטלת על עצמה ישראל נוכח אויב חסר מעצורים המצויד כהלכה והמאיים עלינו רק משום שאנו מתחשבים בצרכי בת בריתנו ארה'ב. חזר על הסכנות שבסיוע לסעודיה והציע הקמת צוות משותף שיבדוק האם העדיפות האיכותית מתערערת ואם ניתן לעשות לשימורה.

ש/ה'ח גם הדגיש את אתגר העליה.

סוכם שהמזכיר ישקול מינוי אדם או צוות לבדיקת צרכיה הבטחוניים של ישראל לאור ההתפתחויות האחרונות במפרץ, כשאבן הבוחן לבדיקה היא שמירת יתרונה האיכותי של ישראל. סוכם גם שהממשל יעבד חבילת סיוע כפולה עבורנו (לטווח קצר-מיידי ולטווח ארוך שאחרי המשבר).

בנושא המדיני ביקש המזכיר שישראל תגלה חשיבה יצירתית לקראת חידוש התהליך המדיני כשיווצרו התנאים לכך.

ג. ערבויות דיור

המו'מ בנדון הסתיים במהלך ביקור ש/ה'ח בארה'ב והסיכומים נוסחו במכתב שהעביר ש/ה'ח לעמיתו האמריקני ב-2.10. כעבור ימים מספר טען בייקר בפומבי שבסיכומים בין הצדדים הושגו מישראל התחייבויות מרחיקות לכת לעומת התחייבויות שניתנו בעבר. דיעה זו עוררה סקרנות בארה'ב - ובהמשך סערה פוליטית בישראל. כתוצאה משאלות חוזרות ונישנות בתדירות היומיים של הדובר במחמ'ד, פורסם מכתב השר (על דעתנו) ב-10.10. בעקבות הויכוח הציבורי בארץ שיגר השר איגרת בסוגייה לבייקר ב-17.10.

שני המסמכים מצורפים כנספח.

ד. ארועי הר הבית והחלטת מועב'ט
1. ממשל

עיקר מאמצי הממשל בטיפולו במשבר במפרץ מכוונים לשמירת קואליציה בינלאומית רחבה כשברה'מ הינה שותף חשוב בה והנתמכת במעורבות אקטיבית של מדינות ערב. ארועי הר הבית נתפשים כמסכנים קואליציה זו שהוקמה בעמל רב. ארה'ב מוכנה לספוג ביקורת בעקבות מעורבותה בהעברת החלטה אנטי ישראלית ובלבד שתוכל לשמור על הקואליציה. הנשיא בוש והמזכיר בייקר נזפו בישראל בהתבטאויות פומביות וטענו שהיתה צריכה לנהוג ביתר איפוק ולהיות מוכנה לטיפול במצבים כאלו. עם זאת הטעימו כי אינם רואים כל קשר בין המשבר במפרץ לבין הבעיה הפלשתינית. הממשל מסביר עמדתו לגבי החלטת המועצה ומשלחת מטעם מזכ'ל האו'ם במסר ששיגר המזכיר בייקר לשר החוץ ב-14.10 (שעה קלה לפני קיום ישיבת

הממשלה בנושא). במסר עומד המזכיר על הצורך לקבל המשלחת ולהסב תשומת הלב הבינלאומית חזרה לתוקפנותו של סאדאם חוסיין. השר העיר באזני השגריר בראון שבהחלטת מועצת הבטחון אלמנטים חמורים מבחינתנו (אי איזכור ההתקפה על מתפללים יהודים, ציון הר הבית בשמו הערבי, גנוי חד-צדדי). הנשיא בוש נדרש לנושא ואמר לעתונאים (15.10) כי הממשל האמריקאי מעוניין לראות את החלטת מועצת הבטחון מיושמת במלואה. דוברת מחמ'ד הביעה אכזבה מהחלטת ישראל שלא לשתף פעולה עם משלחת האו'ם (15.10), בה כרכה תקווה שנציגי מזכ'ל האו'ם יוכלו לקיים שליחותם. סגן הנשיא קווייל התבטא ב-CBS בעניין ועדת החקירה שהוקמה בארץ ובתשובה לשאלה אמר שתיתכן 'A WAY THAT YOU CAN HAVE THIS COOPERATION...' במסיבת עתונאים שקיים מזכיר המדינה ב-16.10.90 הוא אמר שהממשל מלא תקווה שממשלת ישראל תאפשר למשלחתו של מזכ'ל האו'ם להשלים משימתה. ועוד הוסיף המזכיר כי ארה'ב היתה מצביעה בעד ההחלטה גם אם לא היה קיים משבר המפרץ וזאת בשל ההרג שהתרחש בירושלים. הודעת שר השכון על החלטת וועדת השרים לקליטה (14.10) לאשר הקמת 15 אלף יחידות דיור בירושלים מחדדת את הבעיה ומעוררת מחלוקת עקרונית מחדש. הממשל הגיב (ב-15.10) במסרים אודות החומרה בה הוא רואה המצב והאפשרות של משבר חמור ביחסים אם לא נמצא דרך לקבל את משלחת המזכ'ל - זאת באמצעות סימור רייד ממועדון הנשיאים (שביקר בישראל בתחילת השבוע הזה) ותום דאיון מאיי'פ'ק.

2. הארגונים היהודיים

ניתן לאמר שאלו התייצבו לימיננו באופן אמיץ ונחרץ תוך אימוץ עמדותינו ופרסום תגובה מיידית למאורעות, ובהמשך בהבעת ביקורת על ממשל ארה'ב בעקבות פעילותה במועצת הבטחון. ההודעות פורסמו ע"י ה-JCRC של נ"י, א.ד.ל, הקונגרס, הקומיטי, נקרא'ק והפדרציות (בערי השדה) - כאשר אלו מביעים צער על אבדן חיי אדם ומבליטים את ההתגרות של ההמון המוסלמי ביהודים ביום חגם ומתייחסים לשמועות על פעילותה הנחזית כביכול של קבוצת נאמני הר הבית. ה'ווישינגטון טיימס' (11.10), מציין את תחושת הזעם שהביעו הארגונים היהודיים על תפקודה של ארה'ב בדיוני המועצה שנבעו מצרכים פוליטיים, ואילו ה'נ"י טיימס' תאר התבטאויות על 'בוגדנות אמריקאית' והדגיש אחדות הדעים של הארגונים היהודיים השונים - תוך ציון כי אירגון 'שלום עכשיו' הצטרף לקואליציה היהודית בנושא והבלטת עמדותיה המתנגדות לנוכחות ישראלית בשטחים.

3. הפגנות

התקיימו מספר הפגנות בעקבות ארועי הר הבית - בווישינגטון, בשיקגו, בהיוסטון כאן דווח על הפגנה מעוטת משתתפים שזכתה לסיקור באמצעי התקשורת ובסן-פרנסיסקו שם השתתפו כ-450 איש ששרפו את דגלי ישראל. מאידך, התקיימה הפגנה של כ-400 יהודים בניו-יורק מול בנין האו'ם במחאה על החלטת מועצת הבטחון.

4. תקשורת

כסוי נרחב לנושא שלווה בצילומים, דיווחי טלוויזיה קשים וכותרות חריפות כאשר התחושה השוררת היא שדמוי ישראל נפגע דווקא לאחר תפנית משמעותית לטובתה. ההיקף הגדול של הנפגעים מיקד את מירב תשומת הלב כאשר ההתפרצות הפלשתינית מוסברת לעתים ככזאת שבאה בעקבות פרובוקציה של נאמני הר הבית. דיוני מועצת הבטחון והתבטאויותיהם הנחרצות של הנשיא בוש והמזכיר בייקר מיקדו המשך הסיקור למיכלול יחסי ישראל ארה'ב. ברשתות הטלוויזיה השונות דווחים נרחבים מהשטח עם תמונות קשות של הרוגים, בפגיעת אנשים במנוסתם, תחנת המשטרה השרופה, והרס ברחבת הכותל. מירב הכתבות בעתונות חריפות ומפנות אצבע מאשימה כנגד ישראל. לדוגמא, ה'ווישינגטון טיימס' (10.10) הביא ציטטה מדברי טדי קולק להגדרת המאורע 'מתנה לסדאם חוסיין', כאשר ה'פילדלפיה אינקווייר' במאמר מערכת (10.10) קובע שהכח המסוכן במזה'ת הינו האמונות הדתיות, ועל ישראל מוטלת החובה לרסן את קנאות נאמני הר הבית המאיימים על המקומות הקדושים לאיסלאם. יש לציין כי ב'מיאמי הרלד' (10.10) הופיע מאמר מערכת שקול המנתח ומקבל הסברינו, אך לא פוסח מלבקר את התגובה המופרזת, וב'ווישינגטון פוסט' (10.10) מאמר מערכת המקבל הסברינו

ומזהיר מפני יצירת מצב שישחק לידי סדאם חוסיין.

5. תיירות

בסוף השבוע של ה-6 וה-7 דנא פרסם הממשל שני TRAVEL ADVISORIES בנושאינו - האחד שהינו כללי לאזור המזה'ת ובו פיסקה מורחבת ומיוחדת על ישראל המציינת החלטת הממשלה לחלוקת מסכות גז; השני הינו מיוחד לנושא השטחים וממליץ לאזרחים שלא להגיע לאזורים אלו, ובו הערה מיוחדת ומורחבת על הארועים בהר הבית ואף 'התרעה' לגבי הטיפול באמריקאים בעלי שמות ערביים המגיעים לנתב'ג ולגשר אלנבי.

הודעת הממשלה על חלוקת מסכות גז ובעקבות זאת TRAVEL-ADVISORIES ה-נ'ל ואירועי הר הבית זכו לתהודה בתקשורת ובקהילות היהודיות, שהמיטה מכה קשה על התיירות מתקבלות הודעות על ביטולים ודחיות סיורים רבים לארץ. בכלל זה בוטלו הגעתן של משלחות סולידריות גדולות מפילדלפיה, מושינגטון, וממקומות נוספים. השגרירות והקונסוליות התגייסו למבצע עידוד תיירות בתיאום לעם כל הגורמים העוסקים בתחום זה.

ה. חקיקות בקונגרס ועוד

1. סיוע לישראל

לאחר תקופה ארוכה של המתנה לקראת קבלת חוק התקציב (שטרם אומץ) נכנסה ועדת ההקצבות בסנאט, על ועדות המשנה שלה, להילוך גבוה במגמה לסיים מלאכת הכנת חוקי ההקצבה בטרם פזור הקונגרס, ערב הבחירות הכלליות (7.11). בכלל זה עובדים כיום על שני חוקי הקצבה הנוגעים ישירות להיבטים שונים של הסיוע עבור ישראל:-

א. חוק סיוע חוץ עצמו;

ב. חוק תקציב הפנטגון, שיש בו אלמנטים רבים הנוגעים לבטחוננו ישירות ובעקיפין.

יצוין ששר הבטחון ומנכ"ל משרדו בקרו בווישינגטון בשבועות האחרונים והציגו רשימות נוספות של בקשות המיועדות לפצותנו לנוכח השינוי במאזן הכוחות במז'ת כתוצאה מהמשבר במפרץ ואף לנסות ולשמור על יתרונו האיכותי בעקבות העסקה הסעודית. חלק מבקשות אלו נמצא בסמכותו של הממשל להעניק (לדוגמא, הפטריוט) ללא אשור הקונגרס-וחלק טעון אשור ואף חקיקה מיוחדת.

1. חוק סיוע חוץ (הקצבות)

כבר עבר את שלב הועדה. הדיון על הצעת החוק במליאת הסנאט נפתח ב-12.10 וחודש ב-19.10 אך טרם הסתיים. בדיון (19.10) במליאת הסנאט הגישו הסנטורים דול ובירד הצעה שלפיה יחוייב הממשל לדווח לקונגרס בקביעות על פעילות ההתנחלות של ישראל. עפ"י ההצעה יוחלט כי ההתנחלויות (כולל מז' ירושלים) אינן חוקיות עפ"י 242 ו-338 וישוב יהודי ברה"מ בהן נוגד את מכתב מערביות. ההצעה נדחתה ברב של 90 לעומת 8.

ההצעה כוללת מספר אלמנטים חדשים. מעבר ל-3 ביליון דולר בסיוע המסורתי לישראל ואלמנטים 'קבועים' כמו תיקון ברמן בנושא מש"ב (7.5 מליון דולר), תיקון וקסמן לשת"פ איזורי (7 מליון דולר) ועוד ועוד.

האלמנטים החדשים כוללים:

- הגדלת PRE-PO (הצבה מראש) ב-100 מיליון דולר. (עד סך של 200 דולר) - OSP ('רכש מעבר לים' קרי בישראל) בגובה של 475 מיליון דולר (פירוש הדבר, תוספת של 75 מיליון דולר)
- אפשרות שימוש ב-200 מיליון דולר מתוך כספי הסיוע האזרחי (ESF) לרכישת ציוד בטחוני (כאילו FMS).
- שחרור מהיר של עודפי ציוד צבאי עבור ישראל (ותורכיה).

- משיכת ציוד ממלאי כוחות ארה"ב בסך 700 מיליון דולר .

2. הצעת חוק תקציב הפנטגון (הקצבות) .

כבר אומצה ב-16.10 ע"י מליאת הסנאט.

מצד אחד ההצעה כוללת שורה של נושאים שכבר היו בטפול בשנים הקודמות וגם זכו להקצבות, כגון:-

- טיל ה'חץ' - 42 מיליון דולר .
- מערכת ראיית לילה למסוק הקוברא.

הנושאים החדשים המופיעים בהצעת חוק זה כוללים בין היתר:-

- 15 מיליון דולר להרחבת נמל חיפה.

- מאגרי נפט מזוקק לטובת ארה"ב וישראל שיוקמו בישראל ותכולתם 4.5 מיליון חביות.

2. שמיטת חובות למצרים

בתחילת ספטמבר העניק בית הנבחרים (ועדת ההקצבות) בהחלטה שאושרה במליאה, פטור (WAIVER) של 3 חודשים מתיקון ברוק (השולל סיוע ממדינות המפגרות בפרעון חובותיהן ואילולא הביטול, התיקון היה פוגע במצרים). במהלך שלושת החודשים מספטמבר ועד ה-31.12.90 מתבקש הממשל האמריקאי לבחון את האופציות העומדות בפניו.

בסנאט הועלה הנושא (12.10) ע"י סנטור ריד בועדת המשנה לפעולות זרות. הסנטור ביקש לחפש אופציות אחרות להתגייס לעזרת מצרים באם לא תהיה שמיטת חובות במתכונת עליה דיבר הנשיא. סנטורים רבים מוצאים את הנושא בעייתי בעיקר בגלל החשש מתקדים של מחיקת חובות וע"כ לבקשת הסנטור ליהי (יו"ר וועדת המשנה) החליטו שלא להגיש תיקונים בשלב הועדה ולדחותם למליאה.

התיקון התקבל במלאת הסנאט ב-19.10.

3. עסקות הנשק עם מדינות ערב

א. ערב הסעודית

כזכור, הממשל החליט לפצל ל-2 חלקים את עיסקת הנשק עם סעודיה (במתכונתה המקורית כ-20 מיליארד דולר). החלק הראשון (כ-7.5 מיליארד) הועבר לאישור הקונגרס ב-27.9.90. לקונגרס נתונים 30 יום, במסגרתם הוא יכול להצביע נגד מימוש העיסקה או חלקים ממנה. ב-3.10 נתקיימו בבית הנבחרים שימועים בנדון ולמחרת (4.10) בסנאט. מטעם הממשל העידו ברתולומיאו (תת מזכיר המדינה לענייני בטחון בינ"ל במחמ"ד) ופול וולפוביץ' (תת מזכיר ההגנה למדיניות בפנטגון). ברתולומיאו הבהיר כי עסקת הנשק עם סעודיה תתבצע בשלבים. החלק הראשון (לצרכים המיידיים של סעודיה, כביכול) נדון עתה, ואילו החלק השני יוגש לקונגרס בינואר 1991.

בשלב זה מתגברת בקונגרס הפעילות נגד העיסקה, גם בהיקפה המצומצם (בעקבות הפיצול), ומצדו הממשל נערך כנגד. לדברי הסנטור אלן קרנסטון, עורך הממשל מתקפה עזה בנושא באמצעות התעשיות הבטחוניות ומקשה על ידי ישראל. כמו כן מפיץ הממשל שמועות כאילו הוסרו אי ההבנות בין ישראל לממשל בנושא הבקשות הישראליות.

בדיון מיוחד (COLLOQUY) שקויים במליאת הסנאט ב-11.10 (בו השתתפו שמונה סנטורים) הועלו הנקודות המרכזיות נגד העסקה, וביניהן: התנהגות סעודיה (אינה מתנהגת כבעלת בית אמיתית של ארה"ב), החשש מנפילת הנשק לידיים עוינות, הנאמנויות והבריתות המשתנות תכופות במזה"ת, עוינות סעודיה לישראל, הפרת המאזן העדין באיזור והקטנת סיכויי השלום. הועלתה דרישה להתניית העיסקה בהצטרפות סעודיה לתהליך השלום עם ישראל

וכ'כ דובר בצורך לשקול מגבלות על השימוש בנשק ובאפשרות להסדרים מיוחדים (במקום מכירה), כגון ו-BUY-BACK ו-LEASE-LEND ואף באבחנה בין פריטים דחופים ודרישות לטווח הארוך.

למחרת (12.10) הגיש קרנסטון במליאת הסנאט הצעת החלטה המתייחסת לאיסור ולהגבלת מכירת פריטים מסויימים המוצעים בעיסקה (המפוצלת) וביניהם משגרי הטיל טאו-2, טנקים מדגם M1A2, מסוקים מדגם אפאצ'י ומערכת לשיגור טילים מסוג MLRS. הסנטורים ספקט, סיימון ופקווד הצטרפו ליוזמת קרנסטון.

בבית הנבחרים, הקונגרסמן דייב אובי, יחד עם עמיתו, מל לוין, הגישו הצעת החלטה דומה ב-17.10, בה הם מביעים התנגדות ל-3 מרכיבים בעיסקה: הטנקים והמסוקים הנ'ל ו-6 סוללות ה'פטריוט'.

ב. בחריין ומעא'מ
הממשל העביר לאישור הקונגרס (27.9) פרטי עיסקת נשק עם בחריין בשווי 37 מליון דולר (27 טנקי M60A3 ועוד). בנוסף לכך החל הממשל בתהליך התייעצויות בקונגרס לגבי מכירת 20 מסוקי אפצ'י למעא'מ ו-8 לבחריין. תגובת המחוקקים היתה נזעמת והמתדרכים מטעם הממשל אמרו שיקצו בכמויות או יבטלו את המכירה לחלוטין.

II. קנדה

א. פגישת שרי החוץ לוי-קלרק - בעצרת 3/10

לדברי שה'ח קלרק, היחסים בין שתי המדינות טובים מאוד. בהקשר זה הזכיר את פעולתה של קנדה לסייע לישראל בחידוש הקשרים עם מדינות באפריקה. במענה לדברי שה'ח לוי, הציע קלרק שיקיים ביקור בקנדה בהקדם האפשרי, אולי בראשית השנה הבאה. הזכיר את ספרו של אוסטרובסקי והביע חשש מתגובות שליליות העלולות להיגרם בעקבות הפצתו.

ביחס למשבר המפרץ, ציין שישראל היתה הראשונה להזהיר מפני סאדאם חוסיין, אולם למרבה הצער אזהרתה לא נתקבלה ברצינות הראויה. לדעתו, רצוי שהעולם יעריך כראוי את האחריות שמגלה ישראל במדיניות הפרופיל הנמוך שלה. מקווה שהסכסוך יסתיים באופן הנכון, אחרת עלול להיוצר מצב מסוכן מאוד. קנדה מודאגת ממצבה של ירדן ומיכולת המשטר לשרוד. משום כך חשוב לגלות מתינות כלפי ירדן. מצב הפלסטינים ובעייתם חיזקו לדבריו את סאדאם חוסיין ועזרו לו לגייס את דעת הקהל הערבית לטובתו. יש יותר ויותר גורמים המחזיקים בדעה שפתרון בעיית המפרץ צריך לכלול גם את פתרון השאלה הפלסטינאית. בפגישה האחרונה של ה-G-7 ביוסטון (יולי ש.ז.) התברר שוב כי הן תומכות בועב'ל לא כתנאי מוקדם אלא כחלק מתהליך מדיני. שאל מה עמדת ישראל בנדון. עוד סיפר על בקשתו ממנהיגי יהדות קנדה שיתנו דעתם לפתרון פוליטי של הסכסוך במז'ת. גם אמר כי השאלה איננה אם להשלים עם עיראק, אלא הדרכים והאמצעים שבהם יש לנקוט. על כולם לאמר לא ללינקג' בין המשבר לסכסוך הישראלי-ערבי, ואולם יש רבים הסבורים שיש קשר ודבר זה חל גם על האירופאיות. אפשר שיהיה קונצנזוס שיש לחסל את סאדאם אך קלרק באופן אישי חושב שיש בכך סיכון גדול, שכן האיש מוכן להשתמש בנשק כימי. דווקא בגלל הסיכון יש חשיבות גדולה להסכמה במסגרת האו'ם. בסוף דבריו קלרק חזר והדגיש שחשוב שהיציבות בירדן תשמר, אם ירדן תיפול, עלולות להיות לכך השלכות חמורות.

שה'ח לוי ציין שאנו מלאי הערכה לפעילות קנדה למעננו באפריקה. הדגיש שיחסינו עם קנדה חשובים לנו מאד וחשוב שנמשיך לטפחם. חשוב איפה לעודד שת'פ בתחומים שונים כגון חילופי מדענים וכיו'ב. אשר לספר של אוסטרובסקי שהזכיר קלרק, הספר אינו רציני וברובו פרי דמיון. מכל מקום נושא זה אינו עומד בראש סולם העדיפויות.

ביחס למשבר המפרץ, השר הרחיב על השלכות ה'פרופיל הנמוך' והסיכונים שאנו נוטלים, וכ'כ הביא את טיעוננו לגבי השינויים המתבקשים בעיראק ובאיזור לאחר פתרון המשבר במפרץ.

ב. ארועי הר הבית והחלטת מועב'ט

ארועי הר הבית היוו כותרת ראשית בתקשורת הכתובה והאלקטרונית כאחת, במשך ימים אחדים. היתה התייחסות לפעולה היזומה מצד הערבים והתגובה שלנו. הפרשנות היתה ביקורתית מאד כלפי ישראל והאשמתה בשימוש בכח מופרז. התייחסויות אחרות קשרו את ארועי המפרץ לבעייה הפלסטינאית תוך ציון שאמנם לא ניתן להתעלם מהלינקג'.

במישור המדיני שה'ח קלרק ביצע מהלך חסר תקדים, מבחינתו לפחות, כאשר התקשר אישית לשגריר באוטבה ב-9.10 וביקש להעביר מסר לממשלת ישראל. לדבריו, הוא קיבל מאיתנו את המידע המפרט גירסתנו לארועים. עם זאת הוא מבקש למסור שלדעת קנדה הארועים האחרונים הם מסוכנים ביותר במצב שגם לפני התקירות החמורות היה כחבית אבק שריפה. ציין שבדיון במועבי'ט קנדה תהיה חייבת לנקוט בעמדה של 'גילוי לב'. לדעתו אין ליצור לינקג' בין המפרץ לנושא הפלסטינאי, יש לפתור את שתי הבעיות בנפרד, אך יש לפתור. ציין שגם בקרב העמיתים האירופיים משתרשת הדעה בדבר הצורך בפתרון דחוף.

השגריר ניצל הזדמנות זו להסביר לשר את הרקע לארועים. קלרק מסר שהסברים אלה ישמשו אותו כחומר למענה לשאלות בפרלמנט שבודאי ישאלו. בו ביום בהודעה רשמית ציין קלרק שהקנדים מזועזעים מהתפרצות האלימות. יש לקנדה השגות כבדות באשר למידת הכח שהופעל ע"י ישראל בהר הבית. הארועים מצביעים על הצורך בפתרון הבעייה הפלסטינאית.

מהלך דיוני מועבי'ט בנושא נאם גם שגריר קנדה. בדבריו הוא מציין שהדיון במקורו אמור היה לעסוק בהריסת בתים במחנה פליטים בעזה. כשם שקנדה מגנה רצח חסר הגיון של חיילי ישראל, כך הדבר ביחס להריסת בתים, שהוא מעשה של ענישה קולקטיבית המחזק את העוינות בקרב המתונים הפלסטינים. האלימות ורצף הארועים שבאו אחריה בירושלים שהיא ביתם של 3 הדתות הגדולות בעולם ראויים לגינוי. קנדה מביעה הסתייגותה החמורה על מידת השימוש בכח של הרשויות הישראליות כמענה לארועים אלה. נדרשים איפוק וכיבוד הסטאטוס קוו הדתי. השגריר סיים באומרו שעל הקהילה הבינ'ל להתגייס למציאת תהליך שלום מעשי עכשיו.

כידוע, קנדה הצביעה בעד הגינוי לישראל. ב-16.10 הקנדים פנו למשרד החוץ בבקשה מיוחדת (APPEAL) שנמצא נוסחה כלשהי שתאפשר שת'פ עם המזכ'ל ומשלחתו-וזאת משתי סיבות עיקריות: הצורך למנוע לינקג' קונספטואלי בין המשבר במפרץ לסכסוך וכן הצורך לשמור על הידידות, המשותפת לנו ולהם עם ארה'ב, שכן קנדה סבורה שתוצאות מוצלחות למשברי המז'ת נתנים להשגה רק בהכוונה אמריקאית. להערכתם המצב טומן בחובו משבר ביחסי ישראל עם ארה'ב.

ב ב ר כ ה,

יוסף למדן

הנספחים יועברו בנפרד מחר

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, @ (שהבט), סמנכל,
אוקיאניה, מצרים, מצפא, אסיה, מאפ, אמלט,
מזתים, ארבל2, איר1, איר2, פרנ, מזאר, @ (רם), אמן, ממד/בינל1

סססס

04:04

אברהם

21:45

אל : מצפ"א

חנדון : ביחנ"ב: דה - לינקאג'

2. לחלון על מחלך ח - MARK - UP - :

יהודית ורנאי, דרנגר

יְהוּדִית וְרֵנָה דְרֵנְגֵר
ס'ה' ס'ה' ס'ה' ס'ה' ס'ה' ס'ה' ס'ה' ס'ה' ס'ה' ס'ה'
ס'ה' ס'ה' ס'ה' ס'ה' ס'ה' ס'ה' ס'ה' ס'ה' ס'ה' ס'ה'

1990-10-19

04:06

דחיות:	שגרירות ישראל / וושינגטון	2
סוג:	טופס פרוק	3
תאריך יזמן מעור:		אל:
כס' פרוק:		IV
1209	הפסדי	

101st CONGRESS
2D SESSION**H. CON. RES. 382**

Expressing the sense of the Congress that the crisis created by Iraq's invasion and occupation of Kuwait must be addressed and resolved on its own terms separately from other conflicts in the region.

IN THE HOUSE OF REPRESENTATIVES

OCTOBER 10, 1990

Mr. SCHUMER (for himself and Mr. LEVINE of California) submitted the following concurrent resolution; which was referred to the Committee on Foreign Affairs

CONCURRENT RESOLUTION

Expressing the sense of the Congress that the crisis created by Iraq's invasion and occupation of Kuwait must be addressed and resolved on its own terms separately from other conflicts in the region.

Whereas there is no parallel between Iraq's unprovoked aggression against Kuwait and Israel's act of self-defense in the war against it by all the surrounding Arab nations in 1967;

Whereas Israel acted in response to an outside invasion to protect its "right to live in peace within secure and recognized boundaries free from threats and acts of force" (United Nations Security Council Resolution 242), and Iraq defied all norms of international law and deprived an entire nation

1409076

990-10-19

04:07

דחיות:	שגרירות ישראל / וושינגטון	7 3
סוג:	טופס פרוק	כתוב:
תאריך וזמן מעבר:		אל:
כס' פרוק:		דע:
המספר:		פאת:
209		

2

Whereas the President and the Secretary of State have repeatedly stated that the policy of the United States is to keep the resolution of the Iraqi-Kuwaiti crisis separate from any other conflict in the region: Now, therefore, be it

1 Resolved by the House of Representatives (the Senate
2 concurring), That it is the sense of the Congress that—

3 (1) the crisis created by Iraq's invasion and occu-
4 pation of Kuwait must be addressed and resolved on its
5 own terms separately from other conflicts in the
6 region; and

7 (2) the President should continue to ~~thwart~~ ^{resist} any
8 effort to link the Iraqi-Kuwait crisis with the Arab-
9 Israeli conflict.

תפוצה: